

O P R O E P I N G
voor de op DINSDAG 17 september 2019 vanaf 19.30 uur
in Schouwburg Hengelo (Beursstraat 44) te houden
vergadering van de Raad der gemeente Hengelo

AGENDA:**Port.H.****A Algemeen**

A01	Opening		
A02	Vaststellen agenda		
A03	Vragenkwartier (zie art. 46 Reglement van Orde voor de Gemeenteraad)		
A04	Bestuurlijke actualiteiten (van het college)		
A05	Benoeming fractievertegenwoordiger PVV	2429875	Schelberg

B Hamerstukken

B01	Marktverordening 2019 en concept Marktreglement 2019	2397716	Gerrits
B02	Rekenkameronderzoek 'Veiligheidsregio Twente'	2419051	Schelberg

C Voorstellen met tussenkomst van de Politieke Markt

C01	Vaststellen verordening Maatschappelijke ondersteuning 2019	2385864	Van Wakeren
-----	---	---------	-------------

D Voorstellen zonder tussenkomst van de Politieke Markt

D01	2 ^e Wijziging van de beleidsbegroting 2019	2418272	Ten Heuw
-----	---	---------	----------

Hengelo, 2 september 2019
De voorzitter van de raad,

De heer S.W.J.G. Schelberg

De eerstvolgende raadsvergadering is gepland op 1 oktober 2019 aanvang 19.30 uur

RAADSBSLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2429875	Griffie - Haarhuis	GRI	Schelberg
ONDERWERP			
Benoeming fractievertegenwoordiger PVV			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGelo BESLUIT:

mevrouw P. (Petra) Nijhuis (PVV) te benoemen als fractievertegenwoordiger voor de resterende raadsperiode.

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

Binnen de fractie van de PVV is een vacature ontstaan voor de positie van fractievertegenwoordiger. Met het voorliggende besluit wordt voorgesteld mevrouw P. (Petra) Nijhuis te benoemen als fractievertegenwoordiger voor de resterende raadsperiode.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGelo,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2429875	Griffie - Anke Haarhuis	GRI	Schelberg
ONDERWERP			
Benoeming fractievertegenwoordiger PVV			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

Aanleiding

Binnen de fractie van de PVV is een vacature voor de positie van fractievertegenwoordiger.

Doel

Met het voorliggende besluit wordt mevrouw P. (Petra) Nijhuis benoemd als fractievertegenwoordiger voor de resterende raadsperiode voor de PVV.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

Krachtens artikel 6b van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad en de politieke markt van de gemeente Hengelo kan elke fractie maximaal twee fractievertegenwoordigers voor benoeming voordragen. De artikelen 10, 11, 12, 13 en 15 zijn van overeenkomstige toepassing op een fractievertegenwoordiger.

Binnen de fractie van de PVV is er een vacature voor de positie van fractievertegenwoordiger ontstaan door het tussentijds vertrek van fractievertegenwoordiger mevr. M. van den Enk-Verheul. De PVV heeft voor deze positie mevrouw P. (Petra) Nijhuis voorgedragen.

De burgemeester informeert de raad en overhandigt de geloofsbrieven van de kandidaat aan de onderzoekscommissie. Deze commissie onderzoekt tijdens de raadsvergadering de documenten en beoordeelt of aan de benoemingseisen wordt voldaan. Zij doet vervolgens verslag aan de raad en bij een positief advies kan de benoeming direct plaatsvinden.

De fractievertegenwoordigers vergaderen in de Politieke Markt volwaardig mee en hebben dezelfde "rechten en plichten" als de raadsleden. Daarom is er voor gekozen om de fractievertegenwoordigers de eed of belofte te laten afleggen. Na benoeming wordt deze dan conform artikel 14 van de gemeentewet afgelegd in handen van de voorzitter van de raad.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

Aan de raad wordt voorgesteld mevrouw P. (Petra) Nijhuis (PVV) te benoemen als fractievertegenwoordiger

FINANCIËLE ASPECTEN

Niet van toepassing.

BIJLAGE(N)

Ten behoeve van de benoeming van mevrouw P. (Petra) Nijhuis als fractievertegenwoordiger :

- Uittreksel bevolkingsregister
- Verklaring openbare betrekkingen
- Uittreksel kieslijst betrokken partijen

De bijlagen zijn ter vergadering beschikbaar voor de onderzoekscommissie.

Dit raadsadvies is opgesteld door de raadsgriffie.

Behandelvoorstel

Onderwerp	Marktverordening 2019 en concept Marktreglement 2019		
Zaaknummer	2397716	Portefeuillehouder	Gerard Gerrits
Belangrijkste beslis / - bespreekpunten	De raad wordt voorgesteld om: - de Marktverordening 2019 vast te stellen; - kennis te nemen van het document "concept Marktreglement 2019", de beleidsregels voor de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning, plaats, branchering, etc (incl. bijbehorende bijlagen).		
Historie	De nieuwe voorliggende Marktverordening 2019, in combinatie met het concept Marktreglement 2019, is een actualisatie van de verouderde Marktverordening 2006 en het Besluit nadere regels 2013. Met deze actualisatie wordt aangesloten bij de laatste ontwikkelingen, zoals het onderwerp schaarse vergunningen, toekomstbestendige warenmarkt of het Besluit BGBOP. Bij het opstellen van de Marktverordening 2019 en het (concept) Marktreglement 2019 zijn ook externen betrokken als de Marktbond en ondernemers.		

Politieke Markt	4 september			
Voorzitter	Griffiemedewerker	Zaal	Domein	Duur
Mitchell Boers	Coen Hartendorp	Pallas Athena	Fysiek	60 min
Doel van de sessie	Oordeelsvorming			
Behandeladvies	De fracties wordt gevraagd om een oordeel te geven over het voorliggende voorstel tot het vaststellen van de Marktverordening 2019. Hierover kunnen de fracties onderling en met het college in debat.			
Spreekrecht publiek	ja ☒ nee ☐		duur: maximaal 5 minuten.	

Raad	Datum	
Doel van de sessie	Besluitvorming	
Behandeladvies		
Spreekrecht publiek	nee	

RAADSBSLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2397716	Schutte, Peter	FYS-RT	Gerard Gerrits
ONDERWERP			
Marktverordening 2019 en concept Marktreglement 2019			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGelo BESLUIT:

- de Marktverordening 2019 vast te stellen;
- kennis te nemen van het document "concept Marktreglement 2019", de beleidsregels voor de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning, plaats, branchering, etc (incl. bijbehorende bijlagen).

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

De gemeenteraad stelt de Marktverordening 2019 vast. Dit betreft een actualisatie van de verouderde Marktverordening uit 2006. Deze actualisatie is met name nodig vanwege het feit dat vaste standplaatsvergunningen voor de warenmarkt onder de definitie vallen van schaarse vergunningen. Dat wil zeggen dat dit soort vergunningen niet meer voor onbepaalde tijd verleend kunnen worden. Met deze aanpassing worden vaste standplaatsvergunningen nu voor de duur van 10 jaar verleend.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGelo,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2397716	Schutte, Peter	FYS-RT	Gerard Gerrits
ONDERWERP			
Marktverordening 2019 en concept Marktgeregulement 2019			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

De nieuwe voorliggende Marktverordening 2019, in combinatie met het concept Marktgeregulement 2019, is een actualisatie van de verouderde Marktverordening 2006 en het Besluit nadere regels 2013. Met deze actualisatie sluiten wij weer aan op de laatste ontwikkelingen, zoals het onderwerp schaarse vergunningen, toekomstbestendige warenmarkt of het Besluit BGBOP. Hoewel de plek van de warenmarkt in de binnenstad nog ter discussie staat, is het belangrijk om toch al vast deze actualisatie door te voeren. Dit met name vanwege het feit dat vaste standplaatsvergunningen onder de definitie vallen van schaarse vergunningen, hierdoor mogen dit soort vergunningen op basis van jurisprudentie sinds 2016 niet meer voor onbepaalde tijd verleend worden.

Het voorstel is om vaste standplaatsvergunningen op de warenmarkt te verlenen voor een periode van 10 jaar. Hoewel deze periode nog altijd aan de lange kant is, is dit in ieder geval een begin om hierin mee te bewegen met regelgeving en te wennen aan de nieuwe situatie. Tenslotte zijn er veel standplaatshouders die al heel lang een vaste standplaats hebben voor onbepaalde tijd en bestaat er daarnaast veel onzekerheid over de toekomst qua locatie. In ieder geval is dit onderwerp uitvoerig met de marktbond besproken en kunnen zich hierin wel vinden. Vooralsnog is het marktplein aangewezen als gebied waar de warenmarkt plaats moet vinden en de verplaatste warenmarkt aan het Stationsplein (net als de huidige situatie). Mocht later een andere plek gevonden worden voor de warenmarkt, dan wel een andere plek in geval van een verplaatsing van de warenmarkt, dan zal alleen het Marktgeregulement voor dat onderdeel gewijzigd dienen te worden.

Bij het opstellen van de Marktverordening 2019 en het (concept) Marktgeregulement 2019 zijn mensen intern betrokken en extern betrokken (Marktbond en ondernemers).

INHOUD VAN HET VOORSTEL

De raad wordt gevraagd om de Marktverordening vast te stellen. Dit betreft een actualisatie van de verouderde Marktverordening uit 2006. Belangrijkste punt van deze actualisatie is dat wij als gemeente weer aansluiten op de laatste ontwikkelingen, zoals de verplichting om vaste standplaatsvergunningen niet meer voor onbepaalde tijd te verlenen (schaarse vergunningen).

Tevens de raad kennis te laten nemen van het concept Marktgeregulement 2019, de beleidsregels voor de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning op de warenmarkt, plaats, branchering, etc.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

De raad voor te stellen:

- de Marktverordening 2019 vast te stellen;
- kennis te nemen van het document "concept Marktgeregulement 2019", de beleidsregels voor de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning, plaats, branchering, etc (incl. bijbehorende bijlagen).

FINANCIËLE ASPECTEN

n.v.t.

BIJLAGE(N)

- Marktverordening 2019;
- Concept Marktgeregulement 2019.

Dit raadsadvies is vastgesteld door het college van B & W van Hengelo.

Marktverordening gemeente Hengelo 2019

De raad van de gemeente Hengelo;
gelezen het voorstel (incl. Marktreglement) van burgemeester en wethouders
van 16 juli 2019;
gelet op artikel 147, eerste lid en artikel 149 van de Gemeentewet;
besluit vast te stellen de Marktverordening gemeente Hengelo 2019:

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. markt: een algemene warenmarkt, welke bij besluit van het college, op de daartoe aangewezen plaats, dag en tijdstip gehouden wordt;
- b. marktterrein: de openbare ruimte die door het college is aangewezen, voor het houden van een markt;
- c. standplaats: een voor de duur van een markt op het marktterrein aangewezen plaats voor het uitoefenen van de markthandel;
- d. vaste standplaats: de standplaats die voor bepaalde tijd, doch voor maximaal tien jaar ter beschikking gesteld wordt aan een vergunninghouder;
- e. dagplaats: de standplaats die per marktdag beschikbaar wordt gesteld aan een vergunninghouder, omdat deze niet als vaste standplaats is toegewezen, dan wel is ingenomen;
- f. standwerkersplaats: de standplaats die per marktdag beschikbaar wordt gesteld aan een vergunninghouder, waarbij de vergunninghouder publiek om zich heen verzamelt, over het door hem te verkopen artikel een aansprekende uiteenzetting houdt en ten slotte tracht een aantal personen gelijktijdig tot aankoop van dat artikel te bewegen;
- g. vergunninghouder: degene aan wie door het college van burgemeester en wethouders vergunning is verleend voor het innemen van een standplaats;
- h. kernbranche: een door het college vastgestelde lijst met kernbranches en bijbehorende branche die op de betreffende markt aanwezig zouden moeten zijn om een optimaal aantrekkelijke warenmarkt te realiseren;
- i. branche: een door het college te bepalen soort of assortiment van goederen of waren die onder een kernbranche valt;
- j. anciënniteitslijst: een lijst van vergunninghouders met een vaste standplaatsvergunning met de vermelding wanneer deze vergunning voor het eerst werd verleend en in welke branchering men actief is.

Artikel 2. Nadere regels (Marktreglement)

1. Het college stelt een Marktreglement vast, waarbij tenminste is geregeld:
 - a. de dag, tijd, plaats en opstelling van de markt;
 - b. een lijst van kernbranches met branchering, met een maximum aantal standplaatshouders per branchering;
 - c. de afmetingen van de standplaats;
 - d. de wijze waarop vergunningen voor de markt worden verleend.
2. Het college kan in bijzondere omstandigheden afwijken van het bepaalde in het Marktreglement.

Artikel 3. De marktcommissie

1. Het college kan een marktcommissie instellen die tot taak heeft het college te adviseren inzake marktaangelegenheden.
2. Het college kan nadere regels stellen over de samenstelling en werkwijze van deze marktcommissie.

Artikel 4. Vergunningen

1. Het is verboden, op een markt zonder vergunning van burgemeester en wethouders een vaste standplaats of dagplaats in te nemen voor het uitoefenen van markthandel.
2. Een vergunning voor een vaste standplaats geldt voor periode van 10 jaar en voor de op de vergunning vermelde standplaats.
3. Een vergunning voor een dagplaats geldt voor één dag en voor de op de vergunning vermelde standplaats.
4. Het is verboden op een markt zonder vergunning van burgemeester en wethouders een standwerkersplaats in te nemen.
5. Aan een vergunning kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.

Artikel 5. Intrekking, schorsing en vervallen vaste standplaats

1. Het college kan een vergunning voor een vaste standplaats, al dan niet voorwaardelijk, intrekken dan wel telkens voor ten hoogste vier achtereenvolgende marktdagen schorsen, indien de vergunninghouder of degene die hem bijstaat:
 - a. het bepaalde bij of krachtens deze verordening of de voorschriften van de vergunning overtreedt;
 - b. van de plaats gebruik wordt gemaakt, strijdig met het doel, waarvoor zij is bestemd;
 - c. indien de vergunninghouder wegens ziekte gedurende een jaar zijn standplaats niet heeft kunnen innemen;
 - d. zich schuldig maakt aan wangedrag of bedrog;
 - e. indien niet of niet tijdig het verschuldigde marktgeld voldaan wordt, dat wordt geheven op grond van artikel 229 van de Gemeentewet.
2. Een vergunning voor een vaste standplaats kan bovendien worden ingetrokken:
 - a. op schriftelijk verzoek van de vergunninghouder;
 - b. bij overlijden van de vergunninghouder, behoudens het geval dat de vergunning na overlijden wordt overgeschreven;
 - c. indien ter verkrijging van de vergunning onjuiste dan wel onvolledige gegevens zijn verstrekt.
3. De vergunninghouder die om intrekking verzoekt van zijn vergunning zoals bedoeld in het tweede lid, sub a van dit artikel, moet dit tenminste twee maanden voor beëindigingsdatum schriftelijk kenbaar maken aan het college.
4. De gemeente gaat in de situaties, bedoeld in lid 1 en in lid 2 sub c van dit artikel, niet eerder over tot het intrekken van een vergunning, dan nadat de standplaatshouder is geschorst.
5. Als een standplaats, bestemd voor de houder van een vaste standplaatsvergunning, na een half uur voor aanvang van de markt nog niet door de vergunninghouder of diens plaatsvervanger is ingenomen, vervalt de vergunning voor de rest van de dag.

Artikel 6. Onmiddellijke verwijdering

Burgemeester en wethouders kunnen een vergunninghouder of iemand die hem bijstaat of vervangt gelasten zich onmiddellijk van de markt te verwijderen als deze zich op de markt schuldig heeft gemaakt aan wangedrag of aan bedrog of een bij of krachtens deze verordening gestelde bepaling heeft overtreden.

Artikel 7. Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde zijn belast de door burgemeester en wethouders aangewezen marktmeester en de overige door hen aangewezen toezichthouders.

Artikel 8. Strafbepaling

Overtreding van het bepaalde bij of krachtens deze verordening wordt gestraft met geldboete van de tweede categorie of hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Artikel 9. Intrekking oude verordening en overgangsbepalingen

1. De Marktverordening gemeente Hengelo 2006 wordt ingetrokken, daarmee komen ook alle vastgestelde besluiten van het college te vervallen die eventueel genomen zijn op basis van die verordening.
2. Een krachtens de Marktverordening gemeente Hengelo 2006 verleende vergunning of ontheffing geldt als vergunning of ontheffing verleend krachtens deze verordening. Burgemeester en wethouders gaan deze ambtshalve vervangen door een vergunning of ontheffing krachtens deze verordening. Ambtshalve vervanging kan gepaard gaan met een wijziging van beperkingen en voorschriften.
4. Aanvragen om vergunning of ontheffing die zijn ingediend onder de Marktverordening gemeente Hengelo 2006, maar waarop nog niet is beschikt bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld overeenkomstig deze verordening.
5. De krachtens de Marktverordening gemeente Hengelo 2006 vastgestelde Anciënniteitslijst geldt als lijst krachtens deze verordening.

Artikel 10. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening wordt aangehaald als: "Marktverordening gemeente Hengelo 2019".
2. Deze verordening treedt in werking op de dag na de datum van bekendmaking.

Aldus besloten door de raad van de gemeente Hengelo
in zijn openbare vergadering van 17 september 2019

de griffier,

de voorzitter,

Behandelvorschlag

Onderwerp	Rekenkameronderzoek 'Veiligheidsregio Twente'		
Zaaknummer	2419051	Portefeuillehouder	Sander Schelberg
Belangrijkste beslissing/-besprekingspunten	De raad wordt voorgesteld om: 1. Kennis te nemen van het rapport van SvdL over de Veiligheidsregio Twente 2. De conclusies en aanbevelingen van de gezamenlijke rekenkamers over te nemen en het college van burgemeester en wethouders op te dragen uitvoering te geven aan de aanbevelingen die in het rekenkamerrapport onder de volgende kernzinnen worden genoemd: a. Draag de VRT op om meer informatie te verstrekken met betrekking tot taken. b. Kijk naar de risico's per gemeente en deel ervaringen met raadsleden van andere gemeenten. c. Zorg voor gedeelde opvattingen over de informatievoorziening over de VRT. d. Besteed meer aandacht aan de omvang van het weerstandsvermogen. e. Stel risicoprofielen op per gemeente. f. Verschaf meer helderheid over de risico's van niet-wettelijke taken. 3. Het college opdracht te geven om binnen zes maanden te rapporteren over de uitvoering van de aanbevelingen. In de politieke markt kan gesproken worden over het overnemen van de aanbevelingen vanuit de rekenkamercommissies waarna mogelijk een aanpassing van bovenstaand concept-besluit volgt.		
Historie	De samenwerkende rekenkamercommissies van Almelo, Borne, Dinkelland, Enschede, Hengelo, Hof van Twente, Oldenzaal en Tubbergen hebben onderzoek gedaan naar de VRT. Aanleiding voor het onderzoek is de constatering dat gemeenteraadsleden in het algemeen weinig inzicht hebben in de gemeenschappelijke regelingen waarin hun gemeente participeert. Het doel van dit onderzoek is dan ook voor raadsleden om meer grip te krijgen op de aansturing en zicht te houden op het functioneren van de VRT. Het onderzoek is uitgevoerd in de periode november 2018 tot april 2019 door onderzoeksbureau SeinstraVandelaar (SvdL). Op 9 mei 2019 is het onderzoek aangeboden aan de gemeenteraden van de deelnemende gemeenten. Op 15 mei jl. hebben de rekenkamercommissies de resultaten van het onderzoek gepresenteerd tijdens een bijeenkomst in het stadhuis van Almelo. Veiligheidsregio Twente Na een lang voortraject zijn per 1 oktober 2010 de Wet veiligheidsregio's en de bijbehorende besluiten in werking getreden. De wet regelt de verdeling van het Nederlands grondgebied in 25 veiligheidsregio's, waaronder de regio Twente. In Twente startte de Veiligheidsregio Twente (VRT) op 1 januari 2012 en vond de formele regionalisering op 1 januari 2013 plaats. De samenwerking is geformaliseerd in een gemeenschappelijke regeling.		

Politieke Markt	4 september 2019			
Voorzitter	Griffiemedewerker	Zaal	Domein	Duur
Jos Rikkerink	Gerrit-Jan Eeftink	Zeus	Fysiek / Bestuur	60 min
Doel van de sessie	Oordeelsvorming			
Behandeladvies	Na een korte toelichting van de voorzitter van de Rekenkamercommissie Hengelo op het onderzoek en de bijbehorende conclusies en aanbevelingen kunnen de raadsleden met elkaar in gesprek over het voorliggende onderzoeksrapport. De raadsleden wordt daarbij gevraagd aan te geven hoe zij invulling wensen te geven aan de gepresenteerde aanbevelingen.			
Spreekrecht publiek	ja ☒ nee ☐		duur: maximaal 5 minuten	

Raad	Datum	
Doel van de sessie		
Behandeladvies		
Spreekrecht publiek	nee	

RAADSBSLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2419051	Coen Hartendorp	GRI	Sander Schelberg
ONDERWERP			
Rekenkameronderzoek 'Veiligheidsregio Twente'			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGELo BESLUIT:

1. Kennis te nemen van het rapport van SvdL over de Veiligheidsregio Twente
2. De conclusies en aanbevelingen van de gezamenlijke rekenkamers over te nemen en het college van burgemeester en wethouders op te dragen uitvoering te geven aan de aanbevelingen die in het rekenkamerrapport onder de volgende kernzinnen worden genoemd:
 - a. Draag de VRT op om meer informatie te verstrekken met betrekking tot taken.
 - b. Kijk naar de risico's per gemeente en deel ervaringen met raadsleden van andere gemeenten.
 - c. Zorg voor gedeelde opvattingen over de informatievoorziening over de VRT.
 - d. Besteed meer aandacht aan de omvang van het weerstandsvermogen.
 - e. Stel risicoprofielen op per gemeente.
 - f. Verschaf meer helderheid over de risico's van niet-wettelijke taken.
3. Het college opdracht te geven om binnen zes maanden te rapporteren over de uitvoering van de aanbevelingen.

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

De gezamenlijke rekenkamercommissies van Almelo, Borne, Dinkelland, Enschede, Hengelo, Hof van Twente, Oldenzaal en Tubbergen hebben in 2018 onderzoek laten doen naar de gemeenschappelijke regelingen Veiligheidsregio Twente (VRT). Het onderzoek is uitgevoerd door onderzoeksbureau SeinstraVandeLaar. In de conclusies en aanbevelingen vatten de Rekenkamercommissies de taken van de VRT kort samen. Daarnaast bevat de notitie de aanleiding voor het onderzoek en de belangrijkste aanbevelingen die aan de gemeenteraden worden meegegeven.

De gemeenteraad wordt voorgesteld om kennis te nemen van het onderzoeksrapport inclusief de conclusies en de aanbevelingen. Voorgesteld wordt om de aanbevelingen over te nemen en het college op te dragen daar uitvoering aan te geven.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGELo,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2419051	Coen Hartendorp	GRI	Sander Schelberg
ONDERWERP			
Rekenkameronderzoek 'Veiligheidsregio Twente'			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

De samenwerkende rekenkamercommissies van Almelo, Borne, Dinkelland, Enschede, Hengelo, Hof van Twente, Oldenzaal en Tubbergen hebben onderzoek gedaan naar de VRT. Aanleiding voor het onderzoek is de constatering dat gemeenteraadsleden in het algemeen weinig inzicht hebben in de gemeenschappelijke regelingen waarin hun gemeente participeert. Na gezamenlijk onderzoek naar de verbonden partijen Stadsbank Oost-Nederland (2016) en Twente Milieu (2017) hebben de rekenkamers in 2018 de VRT onder de loep gelegd. Het doel van dit onderzoek is dan ook voor raadsleden om meer grip te krijgen op de aansturing en zicht te houden op het functioneren van de VRT. Het onderzoek betreft nadrukkelijk niet het operationele functioneren van de VRT in de opgedragen veiligheidstaken. Het onderzoek is uitgevoerd in de periode november 2018 tot april 2019 door onderzoeksbureau SeinstraVandelaar (SvdL).

Op 9 mei 2019 is het onderzoek aangeboden aan de gemeenteraden van de deelnemende gemeenten. Op 15 mei jl. hebben de rekenkamercommissies de resultaten van het onderzoek gepresenteerd tijdens een bijeenkomst in het stadhuis van Almelo. Ook de gemeenteraad van Hengelo heeft hiervoor een uitnodiging ontvangen.

Bij de aanbidding van het onderzoek is aan het college van B&W van de gemeente Hengelo gevraagd om bestuurlijk te reageren. Zodra deze reactie is ontvangen wordt deze bij de stukken gevoegd.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

Doelstelling en onderzoeksvragen

Regionalisering heeft een impact op de sturing op verbonden partijen. Gemeenteraadsleden vinden het in de regel niet eenvoudig om hun kaderstellende en controlerende taak 'op afstand' uit te voeren. Dit terwijl een groot deel van het gemeentelijk budget besteed wordt aan intergemeentelijke samenwerkingsverbanden als Veiligheidsregio's.

Raadsleden zijn vaak zoekende naar grip op onder meer de verhouding tussen gemeentelijke bijdragen en de geleverde prestaties (met onderscheid in wettelijke en bovenwettelijke taken/ambities).

Tegen deze achtergrond besloten de acht rekenkamercommissies van de gemeenten Almelo, Borne, Dinkelland, Enschede, Hengelo, Hof van Twente, Oldenzaal en Tubbergen gezamenlijk een onderzoek uit te voeren naar de Veiligheidsregio Twente (VRT).

De centrale onderzoeksvraag van het onderzoek luidt:

Welke sturingsinstrumenten worden ingezet om de gestelde doelen te behalen, wat zijn de financiële kaders waarbinnen de VRT moet werken en hoe vindt controle op de realisatie van de gestelde doelen plaats?

Deze centrale vraag is onderverdeeld in deelvragen die verdeeld worden in drie rubrieken: 'sturing en doelstellingen', 'financiële kaders' en 'controle en bestuur'.

Eindrapport en oplegnotitie

In het rapport van SvdL zijn de deelvragen voorzien van een antwoord. Op basis van de bevindingen in dit rapport en op basis van eerdere onderzoeken naar verbonden partijen van de Twentse gemeenten hebben de gezamenlijke rekenkamercommissies conclusies getrokken en doen zij aanvullend op het rapport van SvdL een aantal aanbevelingen aan de gemeenteraden, de colleges en de VRT.

Ambtelijke feitencheck

De ambtelijke feitencheck op het onderzoeksrapport heeft, ook conform het onderzoeksprotocol van de rekenkamercommissie Hengelo, plaatsgevonden. De rekenkamercommissies hebben de conclusies en aanbevelingen, in het kader van de bestuurlijke hoor- en wederhoorprocedure, tegelijkertijd aan de colleges van B&W van de bij het onderzoek betrokken gemeenten aangeboden. De colleges zijn daarbij verzocht om een schriftelijke reactie te geven op de conclusies en aanbevelingen voorafgaand aan de behandeling in de commissies respectievelijk raden van hun eigen gemeente.

Behandelvoorstel

De Rekenkamercommissie stelt uw raad voor om dit onderzoek via een politieke markt te agenderen voor behandeling in de gemeenteraad. De commissie kan daar een toelichting geven op – de totstandkoming van – deze rapportage. Ten aanzien van uw besluit over dit onderzoeksrapport doet de commissie het volgende voorstel aan de gemeenteraad:

- Neem middels een raadsbesluit kennis van het opgestelde rapport 'Onderzoek sociaal domein Hengelo'
- Bepaal als raad in een politieke markt of en hoe u de gedane aanbevelingen wenst over te nemen en eventueel over te dragen aan het college ter uitvoering.

Op basis van de bespreking in de politieke markt moet bepaald worden of én hoe de gepresenteerde aanbevelingen van de commissie moeten worden aangeboden aan het college ter opvolging. Ook kan een conclusie van de bespreking zijn dat uw raad (of een bestaande commissie namens uit raad) zelf actiever uitvoering wenst te geven aan een van de aanbevelingen.

De raadsgriffie heeft op basis van de ontvangen stukken uit de rekenkamercommissie voorliggend raadsvoorstel opgesteld.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

De raad wordt voorgesteld om:

1. Kennis te nemen van het rapport van SvdL over de Veiligheidsregio Twente
2. De conclusies en aanbevelingen van de gezamenlijke rekenkamers over te nemen en het college van burgemeester en wethouders op te dragen uitvoering te geven aan de aanbevelingen die in het rekenkamerrapport onder de volgende kernzinnen worden genoemd:
 - a. Draag de VRT op om meer informatie te verstrekken met betrekking tot taken.
 - b. Kijk naar de risico's per gemeente en deel ervaringen met raadsleden van andere gemeenten.
 - c. Zorg voor gedeelde opvattingen over de informatievoorziening over de VRT.
 - d. Besteed meer aandacht aan de omvang van het weerstandsvermogen.
 - e. Stel risicoprofielen op per gemeente.
 - f. Verschaf meer helderheid over de risico's van niet-wettelijke taken.
3. Het college opdracht te geven om binnen zes maanden te rapporteren over de uitvoering van de aanbevelingen.

In de politieke markt kan gesproken worden over het overnemen van de aanbevelingen vanuit de rekenkamercommissies waarna mogelijk een aanpassing van bovenstaand concept-besluit volgt.

FINANCIËLE ASPECTEN

De kosten voor het onderzoek zijn naar rato verdeeld tussen de deelnemende rekenkamercommissies en voor het Hengelose deel vallen de kosten binnen het budget dat voor de rekenkamercommissie ter beschikking is.

Het voorliggende besluit kent geen directe financiële consequenties.

BIJLAGE(N)

- Aanbiedingsbrief gezamenlijke rekenkamercommissies
- Conclusies en aanbevelingen gezamenlijke rekenkamers
- Onderzoeksrapport SvdL
- Infographics Rekenkameronderzoek VRT

Dit raadsadvies is opgesteld door de raadsgriffie.

Behandelvoorstel

Onderwerp	Verordening maatschappelijke ondersteuning 2019		
Zaaknummer	2385864	Portefeuillehouder	Bas van Wakeren
Historie	Naar aanleiding van landelijke wijzigingen in de WMO (zie de VNG-ledenbrief Lbr.18/081) moeten er ook lokaal wijzigingen worden doorgevoerd. Deze wijzigingen moeten worden doorgevoerd in de Verordening maatschappelijke ondersteuning. Daarnaast zijn er ook een aantal (technische) wijzigingen aangebracht. De concept-verordening heeft ter inzage gelegen, er zijn geen zienswijzen ingediend. Ook heeft de adviesraad Sociaal Domein een advies gegeven welke door het college van een reactie is voorzien.		
Belangrijkste beslis/-bespreekpunten	Voor een overzicht van de gewijzigde artikelen wordt verwezen naar het raadsadvies en de bijgevoegde Verordening (inclusief de wijzigingen). De raad wordt gevraagd om de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning 2019 vast te stellen.		

Politieke Markt	4 september 2019			
Voorzitter	Griffiemedewerker	Zaal	Domein	Duur
Hanneke Steen	Anke Haarhuis	Theater	Sociaal	60 min
Doel van de sessie	Oordeelsvorming			
Behandeladvies	De fracties wordt gevraagd om hun oordeel te geven over de voorliggende Verordening maatschappelijk ondersteuning 2019. Hierover kunnen de fracties met elkaar en het college in debat.			
Spreekrecht publiek	ja ☒	nee ☐	duur: maximaal 5 minuten	

Raad	Datum	
Doel van de sessie	Besluitvorming	
Behandeladvies	De raad wordt gevraagd om te besluiten om de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning 2019 vast te stellen.	
Spreekrecht publiek	nee	

RAADSBSLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2385864	Stekelenburg, Rita	SOC-BEL	Bas van Wakeren
ONDERWERP			
Definitief vaststellen verordening maatschappelijke ondersteuning 2019			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGelo BESLUIT:

De verordening maatschappelijke ondersteuning 2019 vast te stellen

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

Landelijk zijn er een aantal wijzigingen in de regelgeving WMO 2015. Zo is er een verandering doorgevoerd in de eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening en is het stelsel van tegemoetkomingen voor hulp uit het sociaal netwerk aangepast in verband met wijzigingen in de Wet minimumloon. Deze landelijke wijzigingen moeten ook doorgevoerd worden in de Verordening maatschappelijke ondersteuning. Verder zijn er aantal (technische) wijzigingen aangebracht in de Verordening maatschappelijke ondersteuning, onder andere op het gebied van beschermd wonen.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGelo,

DATUM

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2385864	Stekelenburg, Rita	SOC-BEL	Bas van Wakeren
ONDERWERP			
Definitief vaststellen verordening maatschappelijke ondersteuning 2019			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

Landelijk zijn er een aantal wijzigingen in de regelgeving WMO 2015. Zo is er een verandering doorgevoerd in de eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening en is het stelsel van tegemoetkomingen voor hulp uit het sociaal netwerk aangepast in verband met wijzigingen in de Wet minimumloon. Deze landelijke wijzigingen moeten ook doorgevoerd worden in de Verordening maatschappelijke ondersteuning. Verder zijn er aantal (technische) wijzigingen aangebracht in de Verordening maatschappelijke ondersteuning, onder andere op het gebied van beschermd wonen.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

Hieronder wordt per artikel toegelicht welke wijzigingen zijn doorgevoerd:

Artikel 1.1. Begripsbepalingen, artikel 2.1. Melding, artikel 2.4 Onderzoek en artikel 4.1.2. criteria maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

Deze artikelen zijn uitgebreid met de bepalingen over beschermd wonen en opvang. Voor beschermd wonen is een zogenaamde 'centrumgemeenteconstructie' van toepassing. Dit betekent dat de gemeente Enschede onze centrumgemeente is en op basis hiervan de taken beschermd wonen en opvang uitvoert. De afspraken rondom de uitvoering van deze constructie zijn vastgelegd in het convenant 'Samenwerken aan beschermd wonen, opvang en zorg in Twente'. De centrumgemeente ontvangt hiervoor ook de financiële middelen. Wettelijk is echter niet geregeld dat de centrumgemeente de bijbehorende bevoegdheden heeft. Daarom wordt nu geregeld dat de gemeente Enschede in mandaat de taken beschermd wonen uit kan voeren (hiervoor is een apart collegebesluit opgesteld, nummer 2339905). En daarnaast is een "lus" aangebracht in de Verordening maatschappelijke ondersteuning. Door die lus is de lokale regelgeving van de gemeente Enschede van toepassing bij de uitvoering van beschermd wonen en maatschappelijke opvang voor Hengelose burgers, in plaats van de Hengelose regelgeving. Er wordt al een tijd gewerkt op deze manier, maar deze werkwijze is tot nu niet geformaliseerd.

Artikel 4.2.2. Professionele ondersteuning

In dit artikel stonden de 'oude' inkooptermen zoals OZL en OMD. Dit is aangepast aan de nieuwe inkoop.

Artikel 4.2.3. Tarief Pgb

De terminologie van de nieuwe inkoop is doorgevoerd.

Tegemoetkoming als gevolg wijziging wet minimumloon

Daarnaast is het artikel uitgebreid met een bepaling over de tegemoetkoming voor hulp uit het sociaal netwerk. Per 2018 geldt het recht op wettelijk minimumloon en de minimumvakantiebijslag voor alle personen die tegen beloning arbeid verrichten op basis van een overeenkomst van opdracht, tenzij deze arbeid wordt verricht vanuit de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep. Dit betekent dat ook de informele hulpverleners minimaal het minimumloon en minimum vakantiebijslag betaald moeten krijgen als zij, op basis van een overeenkomst van opdracht, vanuit een persoonsgebonden budget worden betaald. Vorig jaar is door de minister van SZW in het Besluit minimumloon en vakantiebijslag tijdelijk een uitzondering gemaakt voor een beperkte groep budgethouders en zorgverleners. Het gaat om mensen die naaste familie zijn, met bestaande zorgovereenkomsten. Deze groep hoeft nog niet te voldoen aan het wettelijk minimumloon en minimum vakantiebijslag. Deze uitzondering zou in eerste instantie gelden tot 1 januari 2019, maar is nu verlengd tot 1 mei 2019, zodat de nieuw ingestelde ministeriële regeling voor deze groep per 1 mei 2019 als alternatief zou kunnen gelden.

In de praktijk is er bij de meeste zorgovereenkomsten van opdracht tussen budgethouder en informele zorgverlener al sprake van minimaal het minimumloon. Er zijn echter nog situaties, waar sprake is van een overeenkomst van opdracht met familieleden, waarbij er bedragen onder het minimumloon worden uitgekeerd. Dit gaat dan om de mensen uit de uitzonderingscategorie. Het gaat dan bijvoorbeeld om het logeren van een kind bij een familielid. Het familielid krijgt hiervoor uit het pgb een vast bedrag per maand. Probleem is hierbij dat het bedrag per gewerkt uur onder het

minimumuurloon komt te liggen. De SVB mag dergelijke bedragen onder het minimumloon straks niet meer uitbetalen. Veel gemeenten losten dit tot voor kort op door de budgethouder te vragen het geldbedrag te delen door het minimumloon en het aantal uren dat daaruit komt op te nemen in de zorgovereenkomst, zonder de beschikking te wijzigen. Dit is echter niet overeenkomstig de werkelijke situatie en creëert volgens de wetgever in essentie een schijnconstructie voor mensen die met een overeenkomst van opdracht ondersteuning of hulp leveren. Met de nieuwe ministeriële regeling (Uitvoeringsregeling Wmo 2015) voor hulp uit het sociaal netwerk biedt het Rijk nu een structurele oplossing om de verstrekking van vergoedingen voor informele hulp uit een pgb, zo te regelen dat er niet onbedoeld een arbeidsrelatie ontstaat. Deze regeling geeft gemeenten de mogelijkheid om budgethouders aan een helper uit het sociaal netwerk, vanuit het pgb een tegemoetkoming of vergoeding voor gemaakte kosten te geven. Het gaat hier dan om een tegemoetkoming en/of een onkostenvergoeding (te betalen uit het pgb) die niet valt onder de werking van de Wet minimumloon of overige wetten van het arbeidsrecht. Als een gemeente zo'n tegemoetkoming wil geven, moet de grondslag hiervoor worden opgenomen in de verordening. Dat is nu geregeld in dit artikel.

Artikel 4.3.1. Hoogte financiële tegemoetkoming

Naar aanleiding van een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep blijkt dat het nog steeds mogelijk is een tegemoetkoming op basis van de Wmo 2015 te verstrekken. In eerdere (lagere) rechtspraak werd gevonden dat hier geen ruimte meer voor was. Omdat het dus nog wel mogelijk blijkt te zijn, is het artikel over tegemoetkomingen, inclusief de bijlage met de hoogtes van de tegemoetkomingen, weer opgenomen in de verordening.

Artikel 4.4.1. Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen

Per 1 januari 2019 is een abonnementstarief ingevoerd voor de eigen bijdrage van maatwerkvoorzieningen Wmo. Dat houdt in dat iedere cliënt een vast, maximaal maandbedrag van € 17,50 betaalt voor zijn of haar Wmo maatwerkvoorzieningen, ongeacht inkomen of vermogen. De tekst van het artikel is hier op aangepast.

De gemeente blijft in 2019 dezelfde mogelijkheid houden als nu om bij verordening te regelen dat voor bepaalde lage inkomensgroepen de maximale periodebijdrage op nul wordt vastgesteld (minimabeleid). Tevens kan de gemeente de eigen bijdrage voor alle cliënten in gelijke mate verlagen of op € 0 zetten. Tot nu toe is niet gekozen voor een verlaging van de maximale eigen bijdrage. In het artikel is daarom de maximale eigen bijdrage opgenomen.

Artikel 6.4 Terugvordering

In de wet is slechts één terugvorderingsgrond opgenomen (bij het verstrekken onjuiste informatie/inlichtingen). Bij de totstandkoming van het terugvorderingsartikel in de wet is alleen gesproken over schending van de inlichtingenplicht waarbij toen aangegeven is dat dit opzettelijk moet zijn gebeurd. Over andere gevallen waarin sprake zou kunnen zijn van terugvordering is niets gezegd. Er vanuit gaande dat de decentrale overheid regels kan vaststellen waar de centrale overheid niet aan gedacht heeft, is het het proberen waard om aanvullende terugvorderingsgronden op te nemen. In de praktijk blijkt dat er veel aanbieders zijn die slechte kwaliteit zorg leveren. Nu staat alleen de mogelijkheid open om de overeenkomst te ontbinden (bij een zin-aanbieder) of cliënten niet toe te staan het pgb nog langer te besteden bij deze zorgaanbieder (bij een pgb-aanbieder). Terugvorderen kan nu niet. Die wens is er wel als duidelijk is dat de zorgaanbieder al geruime tijd slechte kwaliteit zorg heeft verleend.

De conceptverordening heeft ter inzage gelegen voor een periode van 6 weken (van 9 april 2019 tot en met 21 mei 2019). Ook is de adviesraad Sociaal Domein om advies gevraagd.

Geen zienswijzen

Er zijn geen zienswijze ingediend.

Adviesraad Sociaal Domein

De adviesraad Sociaal Domein heeft een helder en constructief advies gegeven. Het advies ziet op vijf onderdelen van de verordening:

- I. De adviesraad is blij met de formalisatie van de centrumgemeente constructie Beschermd wonen. Ze adviseren wel met vaste evaluatiemomenten te werken. In die evaluatiemomenten is al voorzien (zowel regionaal ambtelijk als bestuurlijk overleg en een jaarlijkse evaluatie van het convenant beschermd wonen). Wel stellen we voor de evaluatiemomenten te benadrukken in

de toelichting op de verordening.

- II. De adviesraad twijfelt over de bedoeling van het artikel waarin de tegemoetkoming voor ondersteuning uit het sociaal netwerk is opgenomen. In de brief naar de adviesraad wordt het artikel nog een keer geduid en uitgelegd. Uitgangspunt is dat de huidige situatie gehandhaafd kan worden.
- III. Het derde advies gaat over de mogelijkheid om de eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening op nul te zetten. Het college heeft vanaf de decentralisaties in 2015 er voor gekozen de maximale eigen bijdrage te heffen. Dat uitgangspunt verandert niet. Het Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning (landelijk) geeft het college al de mogelijkheid om in bepaalde gevallen toch te besluiten de eigen bijdrage op nul te zetten.
- IV. De adviesraad geeft aan blij te zijn met de aanvullende terugvorderingsgrond (bij slechte kwaliteit aanbieder). Ze vragen om een verdere toelichting. Die wordt in de brief gegeven en de toelichting op de Verordening is ook uitgebreid.
- V. Begrijpelijkheid – toegankelijkheid – leesbaarheid
Wij begrijpen dat de Adviesraad aandacht vraagt voor de leesbaarheid en toegankelijkheid van de verordening. Het is niet haalbaar om dit voor deze verordening concreet op te pakken. We stellen voor aan te sluiten bij het onderzoek naar de mogelijkheid van één geïntegreerde verordening voor het hele sociale domein. Uitgangspunt daarbij is ook om zowel in taal als in vormgeving een zo begrijpelijk en toegankelijk mogelijke verordening te maken. We zullen de Adviesraad ook te zijner tijd om advies hierover vragen.

Naast het advies van de Adviesraad wordt voorgesteld alsnog 1 artikel in zijn geheel te schrappen uit de verordening op basis van recente jurisprudentie. Het gaat om artikel 6.3. van de verordening (opschorten pgb). Uit de jurisprudentie blijkt dat het voor uitoefening van de opschortingsmogelijkheid van artikel 2b Uitvoeringsregeling door de SVB niet noodzakelijk is dat er een grondslag voor opschorting in de verordening wordt opgenomen. De Uitvoeringsregeling vormt een toereikende grondslag. Ten tweede kunnen gemeenten zichzelf in de vingers snijden als ze een bepaling in de verordening opnemen die nadere eisen stelt aan het verzoek van het college. In de verordening is opgenomen dat het college slechts kan verzoeken om opschorting bij een 'ernstig vermoeden' dat sprake is van een van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e van de wet. Dit 'ernstig vermoeden-criterium' is een veel strenger criterium dan artikel 2b van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015 hanteert. Deze laatste bepaling zegt niet meer of minder dat het college kan verzoeken om opschorting bij de toepassing van regels omtrent misbruik of oneigenlijk gebruik.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

De verordening maatschappelijke ondersteuning 2019 vast te stellen.

FINANCIËLE ASPECTEN

De vaststelling van de verordening heeft geen specifieke financiële en personele gevolgen.

BIJLAGE(N)

- 1. Verordening maatschappelijke ondersteuning 2019 integraal
- 2. Verordening maatschappelijke ondersteuning 2019 met wijzigingen.
- 3. Advies van de Adviesraad Sociaal

Dit raadsadvies is vastgesteld door het college van B & W van Hengelo.

VERORDENING MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING GEMEENTE HENGLO 2019

De raad van de gemeente Hengelo;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 3 juni 2019;

gelet op:

- de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.1.5, 2.1.6, 2.3.6, 2.6.6, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 149 gemeentewet;

- het Beleidsplan *Met respect... op weg naar een nieuw stelsel voor maatschappelijke ondersteuning*;

Overwegende dat burgers een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven; dat van burgers verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan; dat burgers die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen; dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en opvang, en dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

Besluit vast te stellen:

Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2019

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Algemeen gebruikelijke voorziening: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten.
- b. Andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.
- c. Beschermd wonen: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals bedoeld in artikel 1.1.1 eerste lid van de Wet.
- d. Bijdrage: bijdrage als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid, van de wet.
- e. Centrale Intake Maatschappelijke Opvang Twente (CIMOT): het loket waarnaar een cliënt, na een melding als bedoeld in artikel 2.1. van de Verordening wordt verwezen en men het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4 van de Verordening naar de noodzaak voor maatschappelijke ondersteuning voor opvang en beschermd wonen uitvoert.

- f. CVV: Collectief Vraagafhankelijk Vervoer, voor een ieder openstaand personenvervoer per auto niet volgens een dienstregeling als bedoeld in het Bp 2000.
- g. College: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hengelo.
- h. Dienstverlening: ondersteuning op grond van een maatwerkvoorziening in het kader van de wet die een persoon, instantie of onderneming biedt aan een ingezetene, met uitzondering van ondersteuning in de vorm van vervoer, woonvoorzieningen of hulpmiddelen.
- i. Gesprek: gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- j. Hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- k. inrichtingskosten: onder inrichtingskosten kan worden verstaan:
 - eenmalige kosten van materiaal voor het witten, schilderen en het behangen van een woning;
 - eenmalige kosten voor stoffering van een woning. Onder stoffering valt het aankleden van een ruimte met vloerbedekking, laminaatvloeren en raamdecoratie.
- l. Melding: melding aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- m. Pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet.
- n. Sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt
- o. Verordening centrumgemeente Enschede: de vingerende Verordening Jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning van de gemeente Enschede
- o. Vertegenwoordiger: persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.
- p. Voorzieningen (met onderscheid in soort):
 - maatwerkvoorziening: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals vermeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van de wet;
 - algemene voorziening: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals vermeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van de wet;
 - wettelijk voorliggende voorziening: een voorziening op grond van een wettelijke bepaling anders dan de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 waarmee aan de hulpvraag tegemoet wordt gekomen;
 - niet-wettelijk voorliggende voorziening: een voorziening waarop aanspraak kan worden gemaakt anders dan op grond van een wettelijke regeling en waarmee aan de hulpvraag tegemoet wordt gekomen.
- q. Wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Artikel 1.2. Vertegenwoordiger cliënt

Waar in deze verordening gesproken wordt over cliënt, kan in voorkomende gevallen ook worden bedoeld de vertegenwoordiger van cliënt.

Artikel 1.3. Nadere regels

Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

HOOFDSTUK 2 PROCEDURELE BEPALINGEN

Artikel 2.1. Melding

1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.
2. Een melding kan schriftelijk, elektronisch of mondeling- al dan niet telefonisch- worden gedaan.
3. Een melding wordt door het college geregistreerd zodra cliënt zijn zorgvraag helder heeft gemaakt, met in achtneming van lid 4.
4. Niet als melding wordt aangemerkt de hulpvraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft.
5. Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk.
6. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek.
7. Indien de melding gericht is op beschermd wonen of maatschappelijke opvang, wordt de melding schriftelijk of digitaal door of namens de cliënt gedaan bij het CIMOT die de melding verder in behandeling neemt.

Artikel 2.2. Legitimatie

Het college kan cliënt alsmede zijn gemachtigde of vertegenwoordiger verplichten zich te legitimeren door middel van een identiteitsbewijs als bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Cliëntondersteuning

1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.
2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.
3. Het college waarborgt de onafhankelijkheid van de cliëntondersteuning.

Artikel 2.4. Onderzoek

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek, maar uiterlijk binnen 6 weken.
2. De cliënt verstrekt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een onderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.
4. Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.
5. Als een melding bij het CIMOT is gedaan, voert het CIMOT onderzoek uit conform artikel 2.3.2. en 2.3.3. van de Wet.

Artikel 2.5. Gesprek

1. Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk in een gesprek, bedoeld in artikel 2.4. eerste lid, met deskundigen, de cliënt of zijn vertegenwoordiger en waar mogelijk de mantelzorger(s) en desgewenst familie:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;
 - c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - f. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals bedoeld in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - g. de mogelijkheden om door middel van voorliggende voorzieningen of door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;
 - h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;
 - i. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn, en
 - j. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.4, vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.
3. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolprocedure en vraagt de cliënt toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.
4. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.

Artikel 2.6. Verslag

1. Het onderzoek, als bedoeld in artikel 2.4., wordt afgerond binnen zes weken na registratie van de melding, tenzij cliënt heeft ingestemd met verlenging van deze termijn.
2. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en stuurt dit verslag aan cliënt.
3. De cliënt tekent het verslag voor gezien of akkoord en zorgt ervoor dat een getekend exemplaar binnen 10 werkdagen wordt geretourneerd aan het college.
4. Als de cliënt tekent voor gezien, geeft hij daarbij tevens aan waarom hij niet akkoord is.
5. Als de cliënt van mening is dat hij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, geeft hij dit aan op het door hem ondertekende verslag.

Artikel 2.7. Aanvraag

1. Een cliënt of zijn gemachtigde of vertegenwoordiger kan een aanvraag om een maatwerkvoorziening schriftelijk indienen bij het college.
2. Het college merkt een ondertekend verslag van het gesprek aan als aanvraag indien de cliënt dat op het verslag heeft aangegeven.

Artikel 2.8. Extern deskundigenonderzoek

1. Het college is bevoegd om ten behoeve van het onderzoek, als bedoeld in artikel 2.4., de cliënt op een aangegeven plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en onderzoeken.
2. Het college vraagt de door haar aangewezen adviesinstantie om advies indien:
 - er onvoldoende duidelijkheid bestaat over de beperkingen dan wel de oorzaak hiervan;
 - het college dat om een andere reden gewenst vindt.

Artikel 2.9. Beslistermijnen

De termijn waarbinnen na ontvangst van de aanvraag een besluit wordt genomen bedraagt twee weken.

Artikel 2.10. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, en
 - d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
4. Als sprake is van een te betalen bijdrage wordt de cliënt daarover in de beschikking geïnformeerd.

HOOFDSTUK 3 ALGEMENE VOORZIENINGEN

Artikel 3.1. Voorliggend op maatwerkvoorziening

Een algemene voorziening is voorliggend op een maatwerkvoorziening voor zover cliënt zijn beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie –naar het oordeel van het college- met deze voorziening kan verminderen of wegnemen.

HOOFDSTUK 4 MAATWERKVOORZIENINGEN

Paragraaf 4.1. criteria maatwerkvoorzieningen

Artikel 4.1.1. Criteria maatwerkvoorzieningen beperking zelfredzaamheid of participatie

1. Het college neemt het verslag van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4 en 2.6 als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Een cliënt komt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking ter compensatie van de beperkingen in zelfredzaamheid of participatie, voor zover de cliënt deze beperkingen - naar het oordeel van het college - niet kan wegnemen of verminderen:
 - a. op eigen kracht, of;
 - b. met gebruikelijke hulp, of;
 - c. met mantelzorg, of
 - d. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk, of
 - e. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen, of
 - f. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.

De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 2.4. bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.

3. Als het college van oordeel is dat een cliënt zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, kan het college besluiten dat de cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening met betrekking tot de zelfredzaamheid of participatie.

Artikel 4.1.2. Criteria maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

1. Een cliënt met psychische of psychosociale problemen en een cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, komt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving, voor zover de cliënt deze problemen - naar het oordeel van het college - niet kan wegnemen of verminderen:
 - a. op eigen kracht, of;
 - b. met gebruikelijke hulp, of;
 - c. met mantelzorg, of;
 - d. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
 - e. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.
2. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het door het CIMOT uitgevoerde onderzoek, gebaseerd op de bepalingen van de Verordening van de centrum gemeente Enschede, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zo zich snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

Artikel 4.1.3. Aanvullende criteria

1. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven:

- a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - b. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning en dit niet te voorzien was.
2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate ingekochte voorziening in natura.
3. Nadat is vastgesteld dat een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, kan de cliënt vrij kiezen uit de gecontracteerde zorgaanbieders die de betreffende voorziening leveren.
4. Een maatwerkvoorziening wordt niet toegekend:
 - a. voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die cliënt voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was en als goedkoopst adequate voorziening aan te merken valt;
 - b. indien cliënt niet de medewerking heeft verleend die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de wet;
 - c. voor zover er aan de zijde van cliënt geen sprake is van aantoonbare extra kosten in vergelijking met de situatie voorafgaand aan het optreden van de beperkingen;
 - d. indien de maatwerkvoorziening onveilig is.

Paragraaf 4.2. Persoonsgebonden budget (pgb)

Artikel 4.2.1. Criteria voor een pgb

1. Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, maar de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een door het college te verstrekken pgb, dient de cliënt daartoe volgens een door het college ter beschikking gesteld format een gemotiveerde aanvraag in, samen met een ondersteunings- en budgetplan, waarbij de cliënt aangeeft:
 - a. wat hij met het pgb wenst in te kopen;
 - b. waarom hij de ondersteuning in de vorm van een pgb wenst te ontvangen;
 - c. indien van toepassing: wie hij heeft gemachtigd om zijn belangen ten aanzien van het pgb te behartigen en de aan het pgb verbonden taken uit te voeren;
 - d. hoe hij de ondersteuning wenst te organiseren;
 - e. op welke wijze de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd;
 - f. een onderbouwde begroting.
2. Een pgb wordt verstrekt in overeenstemming met artikel 2.3.6. van de wet.
3. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.
4. Het college kan een persoonsgebonden budget weigeren te verstrekken:
 - a. voor zover de kosten van het betrekken van de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen van derden hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening of;
 - b. indien het college voorafgaand aan de aanvraag van de cliënt een beslissing ten aanzien van die cliënt heeft herzien of ingetrokken, omdat:
 - i. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;

- ii. de cliënt niet heeft voldaan aan de aan de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;
 - iii. de cliënt de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel heeft gebruikt.
5. Een pgb kan niet worden verstrekt:
- a. als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet;
 - b. voor zover het pgb is bestemd voor besteding in het buitenland, tenzij hiervoor expliciet vooraf toestemming is gegeven door het college, al dan niet op basis van het in het eerste lid bedoelde ondersteunings- en budgetplan;
 - c. voor zover deze is bedoeld voor begeleidings- of administratiekosten in verband met het pgb.

Artikel 4.2.2. Professionele ondersteuning

Er is sprake van professionele ondersteuning als er sprake is van één van de in dit artikel genoemde situaties en de hulpverlener beschikt over een Verklaring omtrent gedrag (VOG) die na of kort voor indiensttreding bij zijn werkgever of de start van de ondersteuning is afgegeven:

- a. De organisatie die de ondersteuning levert voldoet aan alle volgende, cumulatieve, criteria:
 - i. staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en waarvan de activiteiten blijkens deze inschrijving bestaan uit het verlenen van ondersteuning die past binnen de kaders van de resultaatgebieden ondersteuning bij het huishouden, ondersteuning bij algemeen dagelijkse handelingen en vaardigheden (OB1 en OB 2), ondersteuning wonen en ondersteuning gericht op woningaanpassingen, ondersteuning gericht op het zich verplaatsen binnen de leefomgeving, ondersteuning in de vorm van beschermd wonen en ondersteuning in de vorm van (maatschappelijke) opvang.;
 - ii. biedt een dienstverband aan minimaal twee medewerkers;
 - iii. de organisatie en de medewerkers voldoen aan de kwaliteitseisen die voor de betreffende ondersteuning worden gesteld aan de aanbieders en ontvangen een salaris dat daarmee overeenkomstig is;
 - iv. de eigenaren en de medewerkers zijn geen eerste- of tweede graads bloed- of aanverwant van degene aan wie ze ondersteuning bieden;
 - v. beschikt voor de ondersteuning OB1 en OB2 die groepsgericht wordt ingezet, ondersteuning wonen en verblijf en beschermd wonen over een locatie waar meerdere cliënten tegelijk kunnen verblijven.
- b. Een zelfstandig werkende hulpverlener voldoet aan alle volgende, cumulatieve criteria:
 - i. staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en waarvan de activiteiten blijkens deze inschrijving bestaan uit het verlenen van ondersteuning die past binnen de kaders van de resultaatgebieden ondersteuning bij het huishouden, ondersteuning bij algemeen dagelijkse handelingen en vaardigheden (OB1 en OB 2), ondersteuning wonen en verblijf, ondersteuning gericht op woningaanpassing en ondersteuning gericht op het zich verplaatsen binnen de leefomgeving;
 - ii. de belastingdienst beschouwt de hulpverlener in het kader van de hulpverlening aan de cliënt als ondernemer;
 - iii. de medewerker voldoet aan de kwaliteitseisen die aan een hulpverlener van een aanbieder worden gesteld en berekent een tarief dat marktconform is;
 - iv. de hulpverlener is geen eerste- of tweede graads bloed- of aanverwant van degene aan wie hij ondersteuning biedt;
 - v. beschikt voor de resultaatgebieden ondersteuning OB1 en OB2 die groepsgericht wordt ingezet en ondersteuning wonen en verblijf over een locatie waar meerdere cliënten tegelijk kunnen verblijven.

Artikel 4.2.3. Tarief Pgb

1. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt bepaald aan de hand van het onder 4.2.1 lid 1 bedoelde ondersteunings- en budgetplan voor zover dit het maximale tarief niet overschrijdt zoals genoemd in lid 4;
 - b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en
 - c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate voorziening in natura.
2. Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van professionele ondersteuning of ondersteuning uit het sociale netwerk.
3. Voor zover de cliënt door de verstrekking van een pgb kosten bespaart voor een in zijn situatie algemeen gebruikelijk te achten product, kan het college besluiten die kosten in mindering te brengen op het pgb.
4. De hoogte van een pgb voor:
 - a. een zaak wordt bepaald op ten hoogste de kostprijs van de zaak die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt. Als de naturaverstrekking een tweedehands voorziening zou betreffen, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop de zaak technisch is afgeschreven, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Als de naturaverstrekking een nieuwe voorziening zou betreffen, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting;
 - b. dienstverlening bedraagt bij:
 - professionele ondersteuning ten hoogste 80 % van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopste adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.
 - ondersteuning door het sociale netwerk, met uitzondering van ondersteuning bij het huishouden:
 - ✓ voor ondersteuning OB1 en OB 2 individueel maximaal € 20,- per uur ;
 - ✓ de maximale tegemoetkoming per kalendermaand voor een hulp uit het sociaal netwerk zoals opgenomen in artikel 2ab van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015, tenzij op basis van het budgetplan van de cliënt kan worden volstaan met een lagere tegemoetkoming. De tegemoetkoming wordt berekend aan de hand van het tarief zoals opgenomen in bijlage 1 onderdeel A van deze verordening.
 - ondersteuning door het sociale netwerk bij ondersteuning bij het huishouden ten hoogste 80% van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopst adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.
 - c. Het tarief is een all-in tarief. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekering(en) en reiskosten zijn opgenomen in dit tarief.

Paragraaf 4.3. Financiële tegemoetkoming

Artikel 4.3.1. Hoogte financiële tegemoetkoming

1. Ter realisatie van een passende bijdrage zoals genoemd in artikel 4.1.1. lid 2 kan het college aan een cliënt een financiële tegemoetkoming verstrekken.
2. Het college kan een tegemoetkoming verstrekken in geval van:

- a. verhuis- en inrichtingskosten;
 - b. vergoeding van woningaanpassing in de vorm van een uitbreiding;
 - c. aanpassingen van woonwagens en woonschepen;
 - d. woningsanering;
 - e. vervoersvoorzieningen;
 - f. sportvoorzieningen.
 - g. vervoer van en naar de dagbesteding
 - h. bezoekbaar maken van de woning
3. De hoogte van de financiële tegemoetkoming wordt bepaald aan de hand van het tarief zoals opgenomen in bijlage I onderdeel B van deze verordening.

Paragraaf 4.4. Bijdrage voor gebruik maatwerkvoorzieningen

Artikel 4.4.1. Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening dan wel pgb zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt. Het bedrag per bijdrageperiode is gelijk aan die genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, waarbij het de bedoeling is dat de maximale bijdrage wordt geheven die de wetgever beoogd heeft.
2. Als de bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd, is de bijdrage verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
3. Op grond van artikel 3.8. lid 4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo is voor bepaalde categorieën geen eigen bijdrage verschuldigd. Dit geldt onder andere voor:
 - a. rolstoelen;
 - b. voorzieningen ten behoeve van cliënten onder de 18 jaar, met uitzondering van woningaanpassingen;
4. Het college brengt de eigen bijdrage in rekening:
 - a. voor dienstverlening: zolang de toekenning voor de dienstverlening niet is ingetrokken en er in de bijdrageperiode enige ondersteuning is gegeven;
 - b. voor een voorziening in natura, anders dan onder a: zolang de cliënt gebruik maakt van of in het bezit is van de voorziening, en indien van toepassing: tot maximaal de kostprijs van een eenmalig verstrekte voorziening;
 - c. bij een periodieke verstrekking van een persoonsgebonden budget: over iedere bijdrageperiode waarover een persoonsgebonden budget is verstrekt;
 - d. voor een eenmalig verstrekte voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget: tot de hoogte van het verstrekte persoonsgebonden budget is voldaan.
5. De kostprijs van een maatwerkvoorziening is gelijk aan de prijs waarvoor de gemeente de maatwerkvoorziening afneemt of aanschafft van (gecontracteerde) aanbieder, inclusief de bijkomende kosten.
6. De kostprijs van een pgb is gelijk aan het bedrag van het pgb.
7. De eigen bijdrage wordt vastgesteld en geïnd door het CAK.

Artikel 4.4.2 Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

1. Een cliënt is een eigen bijdrage verschuldigd in de kosten voor verblijf in een opvang of beschermd wonen. De bedragen per maand, de inkomensbedragen en de percentages die gelden voor de berekening van de eigen bijdrage zijn gelijk aan die genoemd in artikel 3.11

- tot en met 3.20 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, waarbij het de bedoeling is dat de maximale bijdrage wordt geheven die de wetgever beoogd heeft.
2. Als de cliënt afwezig is uit de opvang of beschermd wonen, anders dan in verband met beëindiging van de opvang of beschermd wonen, wordt de eigen bijdrage wel in rekening gebracht.
 3. De eigen bijdrage wordt vastgesteld en geïnd door het CAK.

Paragraaf 4.5. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Artikel 4.5.1. Waardering mantelzorgers

1. De ondersteuning en waardering van mantelzorgers wordt vorm gegeven door middel van maatwerk. Samen met de mantelzorger wordt gekeken welke ondersteuning nodig is en hoe dit bijdraagt tot ontlasting van de mantelzorger.
2. Het college voorziet niet in een vaste financiële tegemoetkoming of standaard waardering voor alle mantelzorgers.

HOOFDSTUK 5. KWALITEIT, KLACHTEN EN INSPRAAK

Paragraaf 5.1. Kwaliteitseisen

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen conform artikel 3.1 van de wet, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
2. Om na te gaan of de kwaliteit van de ondersteuning voldoende geborgd is, wordt onder meer gekeken naar de volgende punten:
 - a. de professional beschikt over de juiste kwalificaties om de ondersteuning te kunnen leveren, d.w.z. relevante opleiding, kennis en ervaring. Indien van toepassing registratie in een relevant beroepsregister;
 - b. het type zorg sluit aan bij de ondersteuningsbehoefte;
 - c. de professional beschikt over relevante keurmerken of certificeringen;
 - d. de professional beschikt over een actuele VOG, ook als het een informele zorgaanbieder betreft. Een VOG is niet nodig bij zorg door familie (eerste en tweedegraads) of partner.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met een derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 - 1°. een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en
 - 2°. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst; en

- f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

Paragraaf 5.2. Klachten, medezeggenschap en meldingen

Artikel 5.2.1. Klachtregeling en medezeggenschapsregeling

1. Het college behandelt klachten van cliënten - dan wel hun gemachtigden, vertegenwoordigers of mantelzorgers- die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van hulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.
2. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.
4. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle voorzieningen.
5. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 5.2.2. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.
4. Het college kan bij nadere regels bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Paragraaf 5.3. Betrekken ingezetenen bij beleid

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.

2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.
3. Het uitvoering geven aan de lokale medezeggenschap wordt in handen gelegd van de adviesraad en cliëntenraden.
4. De adviesraad adviseert over alle drie de beleidsvelden (jeugd, Wmo en werk en inkomen).
5. Het doel van de adviesraad is om, vanuit een onafhankelijke positie, een optimale betrokkenheid te bewerkstelligen van burgers bij het voorbereiden, vaststellen, uitvoeren en evalueren van het beleid ten aanzien van alle drie de beleidsvelden.

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

1. Het college wijst de ingezetenen op de mogelijkheid initiatieven te ontplooien die het uitvoeren van taken van het college op grond van de wet betreffen, zoals vastgelegd in artikel 2.6.7 van de wet.
2. Het college kan nadere regels stellen omtrent de in lid 1 beschreven mogelijkheid om initiatieven te ontplooien.

HOOFDSTUK 6 BESTRIJDING, MISBRUIK EN ONEIGENLIJK GEBRUIK VAN DE WET

Artikel 6.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.

Artikel 6.2. Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing betreffende een maatwerkvoorziening of pgb intrekken dan wel herzien als het college vaststelt dat:
 - a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen;
 - c. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden;
 - d. de cliënt langer dan 8 weken verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;
 - e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt, of
 - f. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten.
2. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen zes maanden na uitbetaling nog niet is aangewend voor bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 6.3. Terugvordering

1. Als het college een beslissing op grond van artikel 6.2., eerste lid 1, onder a, heeft ingetrokken dan wel herzien en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk door de cliënt heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde

- vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.
2. Als het college heeft vastgesteld dat de zorg die de aanbieder levert niet voldoet aan de kwaliteitseisen volgend uit de wet en/of de kwaliteitseisen die zijn opgenomen in de verordening en het college op basis daarvan een beslissing heeft ingetrokken dan wel herzien, kan het college van de client en of de aanbieder, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.
 3. Het college kan het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen.
 4. Ingeval het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd dan wel teruggehaald.

Artikel 6.4. Onderzoek naar besteding van pgb

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

HOOFDSTUK 7 OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 7.1. Intrekking oude verordening

De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2015 4^e wijziging wordt ingetrokken.

Artikel 7.2. Overgangsbepalingen

1. Besluiten op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2015 4^e wijziging worden aangemerkt als besluiten op grond van deze Verordening.
2. Aanvragen, die zijn ingediend onder de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2015 4^e wijziging en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
3. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 4^e wijziging wordt beslist met inachtneming van deze verordening.

Artikel 7.3. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking de dag na de bekendmaking.

Artikel 7.4. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2019.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van (datum),

De griffier,

De voorzitter,

BIJLAGE I

Onderdeel A.

I. Tegemoetkoming voor hulp uit het sociaal netwerk op grond van artikel 2ab van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015

1.1	De hoogte voor een vergoeding voor ondersteuning maatschappelijke deelname OB 1 en OB 2 groepsgericht bedraagt per dagdeel;	€ 20,-
1.2	De hoogte van een vergoeding voor ondersteuning wonen en verblijf bedraagt per etmaal	€ 30,-.

Onderdeel B.

I. Verhuis- en inrichtingskosten en primaat verhuizen

1.1	De hoogte van een vergoeding voor verhuis- en inrichtingskosten bedraagt maximaal	€ 2.500,-
1.2	De hoogte van een vergoeding voor verhuiskosten voor het vrijmaken van een woning bedraagt maximaal	€ 5.265,-.

II. Woningaanpassing in de vorm van uitbreiding

2.1	Wanneer de aanpassing van een woning bestaat uit het aanbouwen bij een bestaande woning of groter bouwen van een nieuwe woning dan wanneer er geen aanpassingen nodig zouden zijn geweest, is de vergoeding maximaal gelijk aan het bedrag voor het aantal meters zoals is aangegeven in de tabel onder 2.2 en een gedeelte van de buitenruimte bij een woning zoals vermeld onder 2.3.	
2.2	Aantal m ² waarvoor een vergoeding kan worden verleend, aangegeven per vertrek.	
Soort vertrek	Aantal m ² waarvoor ten hoogste een vergoeding wordt verleend in geval van aanbouw van een vertrek	aantal m ² waarvoor ten hoogste een vergoeding wordt verleend in geval van uitbreiding
Woonkamer	30	6
Keuken	10	4
Eenpersoons slaapkamer	10	4
Tweepersoons slaapkamer	18	4
Toiletruimte	2	1
Badkamer		
- wastafelruimte	2	1

- doucheruimte	3	2
Entree/gang/hal	5	2
Berging	6	4

- 2.3 Het aantal m² verhard pad tussen de openbare weg en de hoofdingang tot een woonruimte, dan wel tussen een tweede ingang en een berging en/of tuinpoort dat bij het nieuw aanleggen van paden, dan wel bij het aanpassen van bestaande paden ten hoogste voor een vergoeding in aanmerking komt bedraagt 20 m².

- 2.4 Een vergoeding gericht op extra te verwerven grond wordt verleend voor de aankoop van ten hoogste het aantal vierkante meters dat gelijk is aan de vloeroppervlakte van de op te richten aanbouw of bijgebouw of de extra meters in verband met de aanpassingen bij een nieuw te bouwen woning.

- 2.5 De hoogte van de vergoeding bedraagt € 400,- per m³

- 2.6 De hoogte van de vergoeding voor bergingen bedraagt € 300,- per m³

III. Aanpassingen woonwagens en woonschepen

- 3.1 De maximale vergoeding voor aanpassingen van woonwagens en woonschepen bedraagt € 2.500,-

IV. Woningsanering

- 4.1. Wanneer de aanpassing van de woning het saneren van vloerbedekking en vervanging van gordijnen betreft, bedraagt de vergoeding maximaal:
- a. voor vervanging van de vloerbedekking in de slaapkamer € 265,-
 - b. voor vervanging van de gordijnen in de slaapkamer € 105,-

- 4.2 Indien er in het gezin kinderen zijn jonger dan 4 jaar kan tevens een vergoeding worden verstrekt in de kosten van sanering als bedoeld in 4.1 voor de woonkamer. De hoogte hiervan bedraagt maximaal:
- a. voor vervanging van de vloerbedekking in de woonkamer € 525,-
 - b. voor vervanging van de gordijnen in de woonkamer € 210,-

- 4.3 De hoogte van de vergoeding is mede afhankelijk van de leeftijd van de te vervangen middelen. Als een voorziening is afgeschreven (termijn: 7 jaar) wordt geen vergoeding verleend.

V. Vervoersvoorzieningen

- 5.1 De hoogte van een vergoeding voor een maatwerkvoorziening gericht op het verplaatsen in de leefomgeving bedraagt ten hoogste per jaar voor:

a.	gebruik van eigen auto	€ 955,-
b.	gebruik van een bruikleenauto voor vervoer	€ 330,-

Bij de combinatie van een aanvullende vervoersvoorziening en een vergoeding voor de kosten voor vervoer wordt een korting van 25 % op de hoogte van de vergoeding toegepast.

5.2	De hoogte van een vergoeding voor het gebruik van het Collectief Vraagafhankelijk Vervoer bedraagt per jaar maximaal:	
	a. voor gebruik individuele taxi voor vervoer	€ 2.100,-
	b. voor gebruik individuele rolstoeltaxi voor vervoer	€ 2.500,-

5.3	De hoogte van een vergoeding voor het aanpassen van een auto wordt vastgesteld op basis van de leeftijd van de auto en de werkelijke kosten van de autoaanpassing en bedraagt maximaal	€ 4.000,-
-----	--	-----------

Hierbij wordt uitgegaan van een levensduur van de auto van 10 jaar.

5.4	Een uitzondering op 5.3 geldt voor autostoelen die overplaatsbaar zijn. De berekening van deze vergoeding wordt niet gebaseerd op de leeftijd van de auto. De aanpassing (autostoel en andere autoaanpassingen samen) wordt volledig vergoed tot een maximum van	€ 4.000,-
	De kosten van overplaatsing van de autostoel in een nieuwe auto zijn voor kosten van cliënt.	

5.5.	De hoogte van een vergoeding voor vervoer van en naar de dagbesteding bedraagt maximaal per kilometer:	€ 0,19
------	--	--------

De afstand woning-dagbesteding wordt bepaald via de ANWB routeplanner volgens de kortste route met de auto. De afstand wordt berekend in kilometers en afgerond op 1 cijfer achter de komma (100 meter)

VI. Sportvoorzieningen

6.1	De hoogte van de vergoeding voor de aanschaf en het onderhoud van een sportvoorziening maximaal	€ 2.800,-
-----	---	-----------

6.2	Het in 6.1 genoemde bedrag wordt niet vaker dan eens in de drie jaar verstrekt.	
-----	---	--

VII. Bezoekbaar maken van een woning

7.1	De hoogte van een vergoeding voor het bezoekbaar maken van een woning bedraagt maximaal	€ 1.500,-
-----	---	-----------

TOELICHTING VERORDENING MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING

Artikelsgewijs

Artikel 1. Begripsbepalingen

Een algemeen gebruikelijke voorziening is bijvoorbeeld een elektrische fiets.

Het gesprek is het mondeling contact na een melding waarin het college met degene die maatschappelijke ondersteuning vraagt zijn gehele situatie inventariseert. Tijdens het gesprek wordt geïnventariseerd wat de mogelijkheden zijn van een cliënt om op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk dan wel met gebruikmaking van voorliggende voorzieningen, algemeen gebruikelijke voorzieningen, algemene voorzieningen of maatwerkvoorzieningen om zijn zelfredzaamheid of participatie te verbeteren of te voorkomen dat hij gebruik moet maken van beschermd wonen of opvang.

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet (in artikel 1.1.1) al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Voor de duidelijkheid zijn een aantal belangrijke wettelijke definities hieronder weergegeven.

- aanbieder: natuurlijke persoon of rechtspersoon die jegens het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren;
- algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning;
- begeleiding: activiteiten gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zo lang mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven;
- cliënt: persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid *van de wet*;
- cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
- gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;
- maatschappelijke ondersteuning:
 - 1°. bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld,
 - 2°. ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psycho-sociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving,
 - 3°. bieden van beschermd wonen en opvang;

- maatwerkvoorziening: op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen:
 - 1°. ten behoeve van zelfredzaamheid, daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen,
 - 2°. ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen en andere maatregelen,
 - 3°. ten behoeve van beschermd wonen en opvang;
- mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;
- participatie: deelnemen aan het maatschappelijke verkeer;
- persoonsgebonden budget: bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden heeft betrokken;
- sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt;
- voorziening: algemene voorziening of maatwerkvoorziening;
- zelfredzaamheid: in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal (definitie)bepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals:

- aanvraag (artikel 1:3, derde lid Awb): een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen;
- beschikking (artikel 1:3 tweede lid Awb): een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.

Artikel 1.2. Vertegenwoordiger cliënt

In de wet (artikel 1.1.1) is de vertegenwoordiger gedefinieerd als “persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake”. Als een cliënt niet zelfstandig in staat zijn tot het behartigen van zijn belangen, bijvoorbeeld als gevolg van een verstandelijke of psycho-geriatrische beperking, of omdat het om een kind gaat, kan deze vertegenwoordiger zijn plaats innemen bij het doen van de melding en het indienen van de aanvraag. Het college zal er op toezien dat de vertegenwoordiger ook werkelijk de belangen van de cliënt vertegenwoordigt.

Op grond van artikel 2:2 Awb kan het college een gemachtigde (waarmee de vertegenwoordiger feitelijk gelijk gesteld kan worden) weigeren als tegen die gemachtigde ernstige bezwaren bestaan.

Artikel 1.3. Nadere regels

Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

Artikel 2.1 Melding

In artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet wordt al bepaald dat indien bij het college melding wordt gedaan van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning, het college deze melding onderzoekt. Deze bepaling verankert ook in de verordening dat bij het college een melding kan worden gedaan en door wie. In artikel 2.3.2, negende lid, van de wet is bepaald dat een aanvraag niet kan worden gedaan dan nadat (naar aanleiding van de melding) onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen de termijn van zes weken.

De melding is vormvrij en kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch bij het college worden gedaan. In artikel 2:15 van de Awb is bepaald dat een aanvraag elektronisch (onder meer per email) kan worden gedaan indien het bestuursorgaan kenbaar heeft gemaakt dat deze weg geopend is. De melding kan 'door of namens de cliënt' worden gedaan. Dit kan ruim worden opgevat. Naast de cliënt kan bijvoorbeeld diens vertegenwoordiger, mantelzorger, partner, familielid, buurman of andere betrokkene de melding doen.

In het eerste lid is met gebruik van de in artikel 1 gedefinieerde term 'hulpvraag' een afbakeningsbepaling gegeven. Een persoon met een hulpvraag die op grond van een andere wet kan worden beantwoord, kan direct en gericht worden doorverwezen. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan de Zorgverzekeringswet, de Wet werk en bijstand en de Leerplichtwet. Zie ook de tekst en toelichting van artikel 8, tweede lid.

Het derde lid geeft aan dat het college de melding registreert zodra de cliënt zijn zorgvraag helder heeft gemaakt. Onder zorgvraag wordt verstaan: door de cliënt zelf of door zijn omgeving geuite behoefte aan maatschappelijke ondersteuning.

In het vierde lid staat aangegeven dat niet als melding wordt aangemerkt de hulpvraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan dat uit het eerste contact kan blijken dat de burger eenvoudig kan worden verwezen naar een andere instantie, zoals Loes, of dat de burger een voorlichting wenst over het gevoerde beleid.

In het vijfde lid is de verplichte ontvangstbevestiging verankerd (artikel 2.3.2, eerste lid, slotzin, van de wet). Conform artikel 4:3a van de Awb is het bestuursorgaan gehouden een elektronisch ingediende aanvraag te bevestigen. Dat kan dan – en ligt voor de hand – ook elektronisch. Indien de melding mondeling of telefonisch is gedaan, zou dit ook kunnen worden afgesproken. Aangezien het onderzoek na een melding maximaal zes weken mag beslaan (zie artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet), is registratie en ontvangstbevestiging van de melding ook in het kader van deze termijn van belang.

In het zesde lid is overeenkomstig artikel 2.3.3 van de wet een uitzondering vervat voor spoedeisende gevallen. Het college is op grond van de wet verplicht in dergelijke gevallen een passende tijdelijke maatwerkvoorziening te verstrekken in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek dat volgt na de melding.

In lid 7 is opgenomen dat bij een melding beschermd wonen de melding doorgeleid wordt naar het CIMOT en deze neemt de melding verder in behandeling. Voor beschermd wonen wordt gewerkt met een centrumgemeente constructie. Voor de gemeente Hengelo is de gemeente Enschede de centrumgemeente. Centrumgemeente Enschede heeft samen met de regiogemeenten (waaronder

Hengelo) gekozen voor een centraal meld- en intakepunt (het CIMOT). Het CIMOT draagt zorg voor beoordelen van een melding beschermd wonen en maatschappelijke opvang en het onderzoek dat daar eventueel uit voortvloeit.

Artikel 2.2. Legitimatie

In het kader van de rechtmatigheid is het op grond van artikel 2.3.4 van de wet in ieder geval verplicht om de identiteit van de cliënt vast te stellen aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht en is de cliënt die een aanvraag doet voor een maatwerkvoorziening ook verplicht dat document ter inzage te geven. Bij de gegevensverzameling op grond van artikel 2.4 eerste en tweede lid zullen de grenzen van de Wet bescherming persoonsgegevens in acht genomen moeten worden.

Artikel 2.3. Cliëntondersteuning

Het eerste lid is een uitwerking van de wettelijke verplichting van het college in artikel 2.2.4, eerste lid, onder a, en tweede lid, van de wet. In de memorie van toelichting bij artikel 2.2.4 van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) is vermeld dat gemeenten hiermee de opdracht hebben in ieder geval een algemene voorziening voor cliëntondersteuning te realiseren, waar burgers informatie en advies over vraagstukken van maatschappelijke ondersteuning en hulp bij het verkrijgen daarvan kunnen krijgen.

In het tweede lid is overeenkomstig artikel 2.3.2, derde lid, van de wet bepaald dat het college de betrokkene na de melding van de hulpvraag inlicht over de mogelijkheid van gratis cliëntondersteuning.

Met de waarborg geformuleerd in lid 3 kunnen cliënten vertrouwen op de onafhankelijkheid van de cliëntondersteuning.

Artikel 2.4. Onderzoek

Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Het eerste lid dient ter ambtelijke voorbereiding van het onderzoek op basis van de melding waarbij in samenspraak met de cliënt bekende gegevens in kaart worden gebracht en cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn.

De verplichting tot het overleggen van stukken, zoals vermeld in het tweede lid, is opgenomen overeenkomstig artikel 2.3.2, zevende lid, van de wet.

Op grond van het derde lid kan worden afgezien van het onderzoek indien dat een onnodige herhaling van zetten zou betekenen.

In het vierde lid is overeenkomstig artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet de verplichting voor het college opgenomen om informatie te verschaffen over de mogelijkheid voor de cliënt om een persoonlijk plan op te stellen en deze aan het college te overhandigen.

In lid 5 is opgenomen dat het CIMOT het onderzoek uitvoert in het kader van beschermd wonen en maatschappelijke opvang.

Artikel 2.5. Gesprek

Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en kan worden gezien als een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, onder a, van de wet, waarbij onder meer is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels vaststelt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het in artikel 2.1.2 bedoelde plan en de door het college te nemen besluiten of te verrichten handelingen.

De onderdelen van het eerste lid zijn overeenkomstig de opsomming in artikel 2.3.2 van de wet opgenomen. In artikel 2.3.2, eerste lid van de wet, wordt niet de aanduiding “het gesprek” gebruikt maar “een onderzoek in samenspraak met degene door of namens wie de melding is gedaan en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers dan wel diens vertegenwoordiger”. De memorie van toelichting op deze bepaling (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 143) verduidelijkt dat voor een zorgvuldig onderzoek veelal sprake zal zijn van enige vorm van persoonlijk contact met betrokkene of een vertegenwoordiger van betrokkene, aangezien daardoor een adequaat totaalbeeld van de betrokkene en zijn situatie verkregen kan worden. Het eerste lid bepaalt daarom dat het onderzoek moet plaatsvinden in samenspraak met betrokkene. Met betrokkene wordt in ieder geval bedoeld de cliënt of zijn vertegenwoordiger, waar mogelijk de mantelzorger(s) en desgewenst familie. De vorm van het onderzoek is vrij.

Algemene voorzieningen zijn voorzieningen die voor de inwoners vrij toegankelijk zijn. Dat wil zeggen dat ze geen toestemming van de gemeente nodig hebben om er gebruik van te maken. Algemene voorzieningen kunnen collectief (soms doelgroep gericht) en individueel zijn en zijn voorliggend dan wel aanvullend. Voorbeelden van collectieve algemene voorzieningen die door de gemeente worden gefinancierd zijn de jongerensoos, ouderensociëteiten, vrijetijdsbesteding voor verstandelijk gehandicapten, prenatale voorlichting, taallessen en sociale vaardigheidstrainingen. Individuele algemene voorzieningen die wij financieren zijn bijvoorbeeld maatschappelijk werk, ouderenadviseur, jeugdgezondheidszorg, budget alert en begeleide omgangsregeling (voor ouders in scheiding).

In het tweede lid is overeenkomstig artikel 2.3.2, vijfde lid, van de wet verankerd dat het college een door of namens de cliënt ingediend persoonlijk plan betreft bij het onderzoek.

Het gesprek vindt zo mogelijk bij de cliënt thuis plaats. Indien woningaanpassingen nodig zijn, is dat zeker essentieel om de thuissituatie goed te kunnen beoordelen en doeltreffende oplossingen te vinden.

Het gesprek is hoofdregel en hoeft uiteraard niet plaats te vinden als dit niet nodig is (zie het vierde lid). Het kan bijvoorbeeld om een cliënt gaan die al bekend is bij de gemeente en een eenvoudige ‘vervolgvraag’ heeft.

Artikel 2.6. Verslag

Deze bepaling is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure en is overeenkomstig artikel 2.3.2, achtste lid, van de wet opgenomen. Het verslag kan worden gezien als een onderdeel van het ondersteuningsplan.

Het tweede lid borgt dat altijd verslag wordt opgemaakt. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, p. 32-33) staat dat de gemeente aan de cliënt een weergave van de uitkomsten van het onderzoek verstrekt om hem in staat te stellen een aanvraag te doen voor een maatwerkvoorziening. Dat moet in beginsel schriftelijk. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt.

Artikel 2.7. Aanvraag

Ook deze bepaling is een uitwerking van artikel 2.1.3, eerste lid, en tweede lid, onder a, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval bepaalt op welke wijze wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. De wet bepaalt dat het college binnen twee weken na de ontvangst van de aanvraag de beschikking moet geven (artikel 2.3.5, tweede lid). In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Deze verordening wijkt daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

In artikel 2.7. is bepaald dat naast de cliënt alleen een daartoe door hem gemachtigd persoon of een vertegenwoordiger (zie voor een definitie van vertegenwoordiger de toelichting onder artikel 1) een aanvraag kan indienen. Dit is minder ruim dan de kring van personen rond de cliënt die een melding kan doen. Aangezien het hier gaat om de formele aanvraag om een beschikking in de zin van de Awb, is hier de formele eis van machtiging of vertegenwoordiging gesteld.

Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten is in het tweede lid de mogelijkheid opgenomen om een door de cliënt ondertekend verslag als aanvraag aan te merken.

Artikel 2.8. Extern deskundigenonderzoek

In lid 1 is bepaald het college bevoegd is om de cliënt op te roepen in persoon te verschijnen op een door burgemeester en wethouders te bepalen plaats en tijdstip en te laten onderzoeken en/of ondervragen door een of meer daartoe aangewezen deskundigen. Dit alles met de beperking dat dit in het belang moet zijn van het onderzoek. Het college mag dus geen gegevens (doen) opvragen waarin hij uit andere hoofde geïnteresseerd is. Het is bij de adviesaanvraag van belang dat hierbij een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt verstrekt, zodat duidelijk is voor de cliënt en de adviseur welk aanvullend onderzoek nog nodig is.

In artikel 2.3.8, derde lid, van de wet is een medewerkingsplicht opgenomen. De cliënt is verplicht aan het college desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

Artikel 2.9. Beslistermijnen

Het gaat hier om een wettelijke termijn. In artikel 2.3.5 tweede lid van de wet staat vermeld dat het college de beschikking geeft binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag.

Artikel 2.10. Inhoud beschikking

Uitgangspunt van de wet is dat de cliënt een maatwerkvoorziening in 'natura' krijgt. Indien gewenst door de cliënt bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een budget.

Tweede lid, onder a, en derde lid, onder a: het beoogde resultaat is bijvoorbeeld 'mobiliteit' en niet 'een scooter'.

Tweede, onder b, en derde lid, onder d: onder 'duur' valt ook de termijn waarop een voorziening technisch is afgeschreven.

Het vierde lid dient uitsluitend ter informatie aan de cliënt. Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. Dat loopt immers via het CAK, evenals de mogelijkheid van bezwaar en beroep daartegen. Zie artikel 12 en artikel 2.14, zesde lid, van de wet, waarin is bepaald dat de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget, met uitzondering van die voor opvang, wordt vastgesteld en voor de gemeente geïnd door het CAK.

Artikel 3.1 Voorliggend op maatwerkvoorziening

Een algemene voorziening kan in de daarvoor geschikte situaties een voorliggend en volwaardig alternatief zijn voor een maatwerkvoorziening. Of dit in een individueel geval ook zo is, onderzoekt de gemeente indien door of namens een betrokkene een melding is gedaan dat deze maatschappelijke ondersteuning nodig heeft. Een cliënt die naar het oordeel van het college voor een specifieke vorm van ondersteuning gebruik kan maken van een algemene voorziening waarbij deze ondersteuning als een passende ondersteuning wordt aangemerkt, komt dus niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening voor die ondersteuning.

Artikel 4.1.1. Criteria maatwerkvoorzieningen beperking zelfredzaamheid of participatie

Het verstrekken van een maatwerkvoorziening heeft als doel een beperking in de zelfredzaamheid en participatie te compenseren, zodanig dat de cliënt in de eigen leefomgeving kan blijven. Omdat de behoeften en passende oplossingen kunnen verschillen is het niet wenselijk en mogelijk een limitatieve opsomming in de verordening op te nemen.

Het derde lid betreft een ‘kan’-bepaling en weet eveneens zijn grondslag in artikel 2.1.3, (eerste lid en) tweede lid, aanhef en onder a, van de wet. In de memorie van toelichting is bij artikel 2.3.5, derde lid, van de wet (Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 3, p. 148) opgemerkt dat de maatwerkvoorziening nadrukkelijk een hekkensluiter is:

“Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met hulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator). Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen.”

Deze passage in het bijzonder – maar gelezen in samenhang met de verdere parlementaire geschiedenis – biedt een onderbouwing om het begrip ‘voorzienbaarheid’ in individuele gevallen een rol te laten spelen bij de afwijzing van een maatwerkvoorziening. Zoveel volgt ook uit de passages in de parlementaire geschiedenis waaruit blijkt dat de wetgever aan heeft willen sluiten bij de huidige rechtspraak op dit punt (zie in het bijzonder de nadere memorie van antwoord, Kamerstukken I 2013-14, 33841, nr. J, p. 18). Hieruit volgt verder dat met artikel 4.1.1., *tweede lid*, nadrukkelijk geen (verkapte) inkomenstoets is – of kan worden – beoogd. Ook op grond van de wettekst en blijkens de parlementaire geschiedenis is hiervoor namelijk uitdrukkelijk geen ruimte gelaten (zie verder de nota naar aanleiding van het verslag, Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 34, p. 24).

Gelet op artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder a, van de wet, de genoemde wetsgeschiedenis en de huidige jurisprudentie is het van belang een expliciete grondslag te hebben voor afwijzing van een maatwerkvoorziening waarbij de ‘voorzienbaarheid’ een rol speelt. Het *derde* lid voorziet in een dergelijke grondslag. Gelet op de noodzaak tot een individuele beoordeling is de

weigeringsgrond als ‘kan-bepaling’ vormgegeven; het college van burgemeester en wethouders is daarmee altijd gegeven een inhoudelijke afweging te maken bij iedere individuele aanvraag.

Artikel 4.1.2. Criteria maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

Het verstrekken van een maatwerkvoorziening beschermd wonen heeft als doel een beperking in de zelfredzaamheid en participatie te compenseren, zodanig dat de cliënt in de eigen leefomgeving kan blijven. Omdat de behoeften en passende oplossingen kunnen verschillen is het niet wenselijk en mogelijk een limitatieve opsomming in de verordening op te nemen.

Gezien de centrumgemeente constructie is er voor gekozen om de gemeente Enschede mandaat te verlenen betreffende de toekenning van een maatwerkvoorziening. Bij de afweging wordt gebruik gemaakt van de bepalingen van de Verordening van de centrumgemeente Enschede. Er vindt periodiek overleg plaats tussen de gemeente Hengelo en de centrumgemeente Enschede waarbij de samenwerking en afspraken worden geëvalueerd.

Artikel 4.1.3. Aanvullende criteria

Lid 1: Als er al eerder een maatwerkvoorziening (of individuele voorziening, zoals dat heette onder de oude Wet maatschappelijke ondersteuning) is verstrekt en deze voorziening biedt nog voldoende ondersteuning en is nog niet technisch afgeschreven, dan komt de cliënt niet opnieuw in aanmerking voor een maatwerkvoorziening. De noodzaak is dan niet aanwezig:

- tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan cliënt zijn toe te rekenen;
- als de eerder verstrekte voorziening niet langer de oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning en dit niet te voorzien was.

Lid 2: Als het college vaststelt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, zal het college kiezen voor de goedkoopst doelmatige voorziening in natura die zij ingekocht heeft. Voorop staat dat de voorziening adequaat (doelmatig) is om bij te dragen aan de ondersteuningsbehoefte. Als er echter meerdere varianten mogelijk zijn, kiest het college voor de goedkoopste variant in natura. Als de individuele situatie daar om vraagt kan onder voorwaarden ook een pgb verstrekt worden.

Lid 3: Als een cliënt op grond van de criteria zoals genoemd in artikel 4.1.1 in aanmerking komt voor een bepaalde maatwerkvoorziening, kan de cliënt zelf kiezen bij welke, door de gemeente voor die voorziening gecontracteerde zorgaanbieder, hij zijn zorg af wil nemen.

Lid 4 sub a: Het is voor het college belangrijk dat het objectief kan vaststellen of de voorziening noodzakelijk is. Als een cliënt zich op een zodanig moment meldt dat dit niet meer mogelijk is, dan komt dat voor rekening en risico van de cliënt. Bovendien blijkt hier dan ook uit dat de cliënt in staat is gebleken zelf met oplossingen te komen voor zijn probleem, zodat ondersteuning door het college niet aan de orde is.

Lid 4 sub b: De inzet van maatwerkvoorzieningen kan onderdeel uitmaken van een ondersteuningsplan, waar behalve de maatwerkvoorziening ook inzet van de cliënt wordt verwacht, gebruik van algemene voorzieningen of deelname aan bepaalde activiteiten. Als een cliënt weigert om aan een dergelijk ondersteuningsplan mee te werken die het college noodzakelijk vindt voor het bereiken van de resultaatgebieden, of niet meewerkt aan de uitvoering daarvan, kan dit tot gevolg hebben dat ook de maatwerkvoorziening wordt geweigerd.

Lid 4 sub c: In sommige gevallen gebruiken mensen al jaren door hen zelf bekostigde voorzieningen en melden zich voor een aanspraak op een maatwerkvoorziening na het optreden van een beperking.

In voorkomende gevallen kan dat leiden tot de conclusie dat het optreden van die beperking geen meerkosten met zich meebrengt.

Lid 4 sub d: Een voorziening moet veilig zijn en geen gezondheidsrisico's met zich meebrengen voor hemzelf of een ander. Zo zal bijvoorbeeld iemand die geen verkeersinzicht heeft niet in aanmerking kunnen komen voor een aangepaste auto of een snelle scooter.

Artikel 4.2.1. Criteria voor pgb

Op grond van artikel 2.3.6 van de wet moet de cliënt voldoen aan een aantal voorwaarden om in aanmerking te kunnen komen voor een pgb. Deze zijn:

- hij moet, al dan niet met ondersteuning, in staat zijn om een pgb te beheren. Dat wil zeggen dat hij de administratieve verantwoordelijkheden aankan, maar ook kan bepalen wat hij nodig heeft en door hem ingeschakelde personen kan aansturen;
- hij kan motiveren waarom hij de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wenst te ontvangen;
- de diensten, hulpmiddelen e.d. die hij met het pgb wenst in te kopen worden veilig, doeltreffend en cliëntgericht verstrekt en dragen bij aan het behalen van het beoogde resultaat.

Om te kunnen vaststellen of de cliënt aan deze voorwaarden voldoet, wordt van de cliënt verwacht dat hij een gemotiveerd verzoek indient als hij voor een pgb in aanmerking wil komen. Aan dit verzoek wordt een aantal eisen verbonden, dat is opgenomen in het eerste lid.

Het tweede lid geeft aan dat het college op grond van artikel 2.3.6 van de wet een pgb kan verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken.

Het derde lid bepaalt dat het in beginsel niet mogelijk is om achteraf kosten te declareren.

Lid 4:

- a. Een aanvraag voor een pgb kan geweigerd worden voor zover de kosten van het pgb hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de wet). De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college betekent dus niet bij voorbaat dat het pgb om die reden geheel geweigerd kan worden. Cliënten kunnen zelf bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen doordat de gemeente vanwege inkoopvoordelen maatwerkvoorzieningen goedkoper zal kunnen leveren dan wanneer iemand zelf ondersteuning inkoopt met een pgb. Daarbij kan gedacht worden aan vervoers- of opvangvoorzieningen.
- b. Tevens is in vierde lid bepaald dat het college een pgb kan weigeren indien het college eerder een beslissing voor het verstrekken van een maatwerkvoorziening of pgb heeft herzien in verband met het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, het niet voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de maatwerkvoorziening of pgb of een onjuiste besteding van een pgb.

In het vijfde lid is bepaald dat een pgb niet mogelijk is:

- a. Als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet is er nog geen sprake van geïndiceerde ondersteuning. In zo'n geval is de

ondersteuning niet mogelijk via een pgb. Zodra het reguliere onderzoek is afgerond en een maatwerkvoorziening blijkt aan de orde, dan kan de cliënt uiteraard wel een verzoek indienen voor een pgb.

- b. Besteding van een pgb in het buitenland is alleen mogelijk als hiervoor expliciet vooraf toestemming is gegeven. Het college zal hierbij toetsen of de besteding van het pgb past binnen het ondersteuningsplan en de te behalen resultaatgebieden.
- c. Een pgb is niet mogelijk voor de betaling van een persoon die hem begeleidt met het beheer van het pgb. Ook mogen er van het pgb geen administratiekosten worden betaald.

Artikel 4.2.2. Professionele ondersteuning

In artikel 4.2.3 van de Verordening is opgenomen dat voor de vaststelling van de hoogte van het pgb ook bepalend is of de ondersteuning wordt geleverd op professionele basis of in het sociaal netwerk. In dit artikel is uitgewerkt wat onder professionele ondersteuning wordt verstaan. Alle vormen van ondersteuning die niet aan deze criteria voldoen, vallen onder het sociaal netwerk.

Onder a gaat het om een aanbieder die niet gecontracteerd is door de gemeente. Deze organisatie kan desondanks als professionele organisatie worden aangemerkt als deze aan de onder a genoemde cumulatieve criteria voldoet.

Onder de kwaliteitseisen vallen bijvoorbeeld:

- inzet van voldoende gekwalificeerd personeel;
- een adequate klachtenregeling;
- beschikt over een agressieprotocol;
- ingeschreven in BIG-register, als dat voor de betreffende dienstverlening vereist is.

Onder b wordt dit uitgewerkt voor een zelfstandig werkende hulpverlener (zelfstandige zonder personeel of freelancer). Deze moet ingeschreven staan bij de Kamer van Koophandel voor de betreffende werkzaamheden en ook door de belastingdienst worden aangemerkt als ondernemer. Daarnaast is een aantal, cumulatieve kwaliteitseisen genoemd, die vergelijkbaar zijn met de kwaliteitseisen die aan een organisatie worden gesteld.

Er mag geen sprake zijn van eerste- of tweedegraads bloed- of aanverwantschap met de cliënt en er moeten marktconforme tarieven in rekening worden gebracht. Hier is aansluiting gezocht bij de regelgeving voor de Wet langdurige zorg en de zorgverzekeringswet.

Voor het resultaatgebied, beschermd wonen en maatschappelijke opvang is in dat geval geen professioneel tarief mogelijk, omdat het als zelfstandige zonder personeel/freelancer niet mogelijk is dit resultaatgebied te bieden.

Om aan te tonen dat een freelancer of zelfstandige zonder personeel (ZZP-er) door de belastingdienst wordt aangemerkt als ondernemer, kan hij een zogenaamde VAR-wuo-verklaring bij de belastingdienst aanvragen. Hij is dit echter niet verplicht, maar dit brengt zowel voor de cliënt als voor de hulpverlener risico's met zich mee.

Artikel 4.2.3. Tarief pgb

In artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Lid 1: De hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van het ingediende ondersteunings- en budgetplan en aan de hand van vastgestelde maximale pgb-tarieven. Sub b is gebaseerd op artikel 2.1.3. lid 2 onder b van de wet. Hierin staat dat het pgb toereikend moet zijn.

Lid 2: Voor de hoogte van het pgb is ook bepalend of de ondersteuning wordt ingekocht bij een professionele hulpverlener/zorgorganisatie (professionele ondersteuning) of bij iemand uit de eigen familie of sociale netwerk (informele ondersteuning).

Lid 3: Als door de verstrekking van een pgb geen algemeen gebruikelijke voorziening meer hoeft te worden gekocht of gebruikt, dan treedt een financiële besparing op voor de cliënt. De hoogte van die besparing kan in mindering worden gebracht op het pgb.

Lid 4: Het vierde geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor pgb's voor afzonderlijke maatwerkvoorzieningen.

Het maximum budget voor professionele dienstverlening is afgeleid van de kostprijs voor de voorziening in natura, die het college is verschuldigd voor de maatwerkvoorziening. Het budget is hieraan niet gelijk, omdat aan gecontracteerde aanbieders zware eisen worden gesteld onder andere met betrekking tot zorgcontinuïteit, regeling klachtrecht en medezeggenschap en inzet competent personeel die kostprijsverhogend werken. Daarnaast zijn de overheadkosten van kleine aanbieders en zzp'ers in het algemeen lager dan die van gecontracteerde aanbieders, omdat deze aanbieders aan allerlei eisen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een contract.

Bij ondersteuning door het sociale netwerk wordt uitgegaan van lagere tarieven, omdat in dat geval sprake is van het ontbreken van kosten die professionele dienstverleners wel hebben. Te denken valt aan overheadkosten, verzekeringen en pensioenvoorzieningen. Hierbij is aansluiting gezocht bij de Regeling Langdurige zorg, artikel 5.22 lid 1. Hier wordt ook uitgegaan van een tarief van € 20,- per uur.

Daarnaast kan een financiële tegemoetkoming worden verstrekt op grond van artikel 2ab van de Uitvoeringsregeling Wmo. De client die een dergelijke tegemoetkoming ontvangt, sluit geen zorgovereenkomst met de pgb-zorgverlener, maar dient hiervoor een verklaring in bij de SVB. In de bijlage wordt verder uitgewerkt hoe de financiële tegemoetkoming berekend wordt.

De hoogte van een pgb voor dienstverlening is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.

Artikel 4.3.1. hoogte financiële tegemoetkoming

In dit artikel is uitgewerkt dat het college in bepaalde situaties een financiële tegemoetkoming kan verstrekken om te komen tot een passende bijdrage voor client. In de bijlage wordt de hoogte van deze tegemoetkomingen nader uitgewerkt.

Artikel 4.4.1. eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen

Deze bepaling geeft uitvoering aan de artikelen 2.1.4, eerste tot en met derde en zevende lid, en 2.1.5, eerste lid van de wet. De gemeente mag van cliënten een bijdrage in de kosten vragen voor maatwerkvoorzieningen in natura en in de vorm van een persoonsgebonden budget alsmede voor algemene voorzieningen. In dit artikel wordt de bijdrage in de kosten voor een maatwerkvoorziening geregeld. De bijdragen in de kosten van maatwerkvoorzieningen zijn gelimiteerd tot een bedrag gelijk aan de kostprijs van de voorziening (artikel 2.1.4, derde lid, eerste zin, van de wet) en in het Uitvoeringsbesluit Wmo worden regels vastgesteld met betrekking tot deze bijdragen (artikel 2.1.4, vierde lid, van de wet). De bijdrage is gelijk aan de maximale eigen bijdrage zoals genoemd in het Uitvoeringsbesluit Wmo.

In het tweede lid is de mogelijkheid van artikel 2.1.5, om de bijdrage ook aan de ouders van minderjarige cliënten op te leggen, benut.

Lid 3: In het Uitvoeringsbesluit is bepaald dat voor rolstoelen geen eigen bijdrage is verschuldigd. Voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van de cliënt die jonger is dan 18 jaar mag het college geen bijdrage in de kosten opleggen. Er is een uitzondering in geval een woningaanpassing wordt verleend.

Lid 4: Bij dienstverlening geldt dat de eigen bijdrage verschuldigd is over iedere periode waarin dienstverlening is geboden. Ook als bijvoorbeeld een week geen dienstverlening is geboden, maar de andere weken wel, is een cliënt een eigen bijdrage verschuldigd. In hoeverre de kostprijs van de dienstverlening hierdoor wijzigt, is afhankelijk van het contract dat de gemeente met de dienstverlener heeft afgesloten. Zodra de indicatie voor de dienstverlening wordt ingetrokken, vervalt ook de verschuldigdheid van de eigen bijdrage.

Er is een bijdrage verschuldigd zolang de maatwerkvoorziening wordt gebruikt of kan worden gebruikt. Als cliënt de beschikking heeft over een maatwerkvoorziening in natura, maar deze niet daadwerkelijk gebruikt, moet hij dus wel een eigen bijdrage betalen. Hierbij geldt dat de eigen bijdrage nooit hoger kan zijn dan de kostprijs van de voorziening.

Bij een periodieke pgb-verstrekking is de cliënt een eigen bijdrage verschuldigd over iedere periode waarin een pgb is verstrekt.

In het vijfde lid is bepaald wat onder de kostprijs van een maatwerkvoorziening in natura en een pgb wordt verstaan. De kostprijs is bepalend voor de hoogte van de bijdrage in de kosten die de cliënt moet betalen. De bijdrage in kosten voor een maatwerkvoorziening mag niet hoger zijn dan de kostprijs. De cliënt betaalt dus niet meer dan de gemeente zelf verschuldigd is voor de maatwerkvoorziening. Indien aan een cliënt een pgb verstrekt is, is de kostprijs gelijk aan de hoogte van dat budget (lid 6)

In lid 7 staat vermeld dat de bijdrage in de kosten wordt opgelegd en geïnd door het CAK volgens de regels van het Uitvoeringsbesluit.

Artikel 4.4.2. Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

Lid 1: De bijdrage voor verblijf in de opvang of beschermd wonen wordt vastgesteld op het toegestane maximumbedrag in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, met dien verstande dat de bijdrage niet meer bedraagt dan de kostprijs.

In lid 2 is geregeld dat de eigen bijdrage voor de opvang met verblijf of beschermd wonen ook blijft doorlopen bij tijdelijke afwezigheid van de cliënt. Immers, de cliënt houdt de beschikking over de plek/woonruimte binnen de opvang en ook de overige kosten voor de opvang blijven gewoon doorlopen, al maakt de cliënt er feitelijk geen gebruik van. Dit is vergelijkbaar met de situatie waarin een persoon een huis huurt: ook dan zal hij de huur door moeten blijven betalen als hij op vakantie gaat of in een ziekenhuis wordt opgenomen.

Lid 3: De vaststelling en inning van eigen bijdragen voor maatwerkvoorzieningen is centraal belegd bij het CAK. Met één organisatie bestaat zicht op de eigen bijdragen die een cliënt of één huishouden moet betalen en wordt het mogelijk om die, waar nodig, te beperken en kan cumulatie worden voorkomen.

Artikel 4.5.1. Waardering mantelzorgers

Artikel 2.1.6 van de wet stelt dat het moet gaan om mantelzorgers van cliënten in de gemeente. Artikel 1.1.1 van de wet definieert een cliënt als een persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening, maatwerkvoorziening of pgb, of door of namens wie een melding is gedaan. Het gaat dus ook om mantelzorgers van cliënten die een hulpvraag hebben aangemeld, ook al is daar geen voorziening op basis van deze wet uitgekomen. Voorts is de woonplaats van de cliënt bepalend, zodat het dus ook mantelzorgers kan betreffen die in andere gemeenten wonen.

Lid 1: De gemeente Hengelo houdt de waardering voor mantelzorgers in stand, maar dan wel in de vorm van ondersteuning op maat. Dit houdt in dat ook de mantelzorger bij het onderzoek aan de “keukentafel” betrokken dient te worden. Niet alleen om te horen wat die mantelzorger bijdraagt aan de zorg, maar ook wat die daarbij zelf aan ondersteuning nodig heeft om die rol te (kunnen) blijven vervullen. Hiermee worden de mantelzorgers beter ondersteund en wordt voorkomen dat zij uitvallen.

Lid 2: Het college ziet daarom af van een vaste financiële tegemoetkoming of standaard waardering voor alle mantelzorgers.

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen. Die eisen zullen ook betrekking kunnen hebben op de deskundigheid van het in te schakelen personeel. De regering benadrukt in de memorie van toelichting op artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) dat de kwaliteitseisen die zijn vervat in de artikelen 3.1 e.v. van de wet en die zich rechtstreeks tot aanbieders richten, daarbij uitgangspunt zijn. De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van cliënten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning.

In het eerste lid zijn een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt. In lid 2 is bepaald welke verdere eisen er zijn gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. Het in het derde lid genoemde jaarlijkse cliëntervaringsonderzoek is verplicht op grond van artikel 2.5.1, eerste lid, van de wet.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Algemeen

Op 1 juni 2017 is het gewijzigde uitvoeringsbesluit Wmo 2015 in werking getreden. Er is een nieuw artikel 5.4 toegevoegd aan het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 dat tot doel heeft dat een gemeente een reële prijs betaalt voor een Wmo dienst, waarmee de aanbieder kan voldoen aan de gemeentelijke eisen van kwaliteit en continuïteit van deze dienst en de arbeidsrechtelijke verplichtingen aan de beroepskracht die deze dienst verleent aan de cliënt.

Lid 1: In dit artikel is geregeld dat het college voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4. van de wet, of een vaste prijs vaststelt of een reële prijs vaststelt die geldt als ondergrens voor een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde of die geldt als ondergrens voor de vaste prijs. In het geval het college een reële prijs vaststelt, is het mogelijk dat inschrijvers een hoger tarief dan de reële prijs neerleggen. Het is niet mogelijk een lagere prijs neer te leggen. Indien het college een vaste prijs vaststelt, dan zal het tarief voor de inschrijvers gelijk zijn aan de vaste prijs.

Lid 2: Bij het vaststellen van de prijs dient het college rekening te houden met de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet en met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. De invulling van de continuïteit van de hulpverleningsrelatie in financiële zin is nieuw voor de gemeenten. De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe had uitgevoerd over de overname van personeel. De gedachte is dat overname van personeel gemakkelijker verloopt indien de gemeente een reële prijs betaalt voor de opdracht.

Lid 3: Het college moet de vaste prijs of de reële prijs minimaal baseren op de in dit artikel genoemde kostprijscomponenten. De opsomming in dit lid is niet uitputtend. De gemeente kan er elementen aan toevoegen.

Lid 4 en 5: Deze leden zijn niet verplicht op grond van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 en zijn hier opgenomen ter wille van de leesbaarheid en de samenhang van het hele artikel 5.1.2.

Het vierde lid biedt het college de mogelijkheid om geen vaste of reële prijs te bepalen op basis van de genoemde kostprijscomponenten maar de bepaling van de hoogte van een reële prijs over te laten aan de inschrijvende partijen. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Het college bepaalt met welke derde hij een overeenkomst aangaat (vijfde lid). Hieronder wordt verstaan een aanbieder, te weten een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die jegens het college gehouden is een voorziening te leveren (zie artikel 1.1.1 van de wet en artikel 1 van de toelichting bij deze verordening). Het overeenkomen van contracten is het primaat van het college. Het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 treedt dan ook niet in de contractvrijheid van het gemeentebestuur. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Artikel 5.2.1. Klachtregeling en medezeggenschapsregeling

De gemeente is op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. In het eerste lid is een bepaling opgenomen over het gemeentelijke klachtrecht. Deze bepaling is niet verplicht op grond van deze wet en is hier opgenomen in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van

cliënten te geven. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met de eenvoudige bepaling van het eerste lid worden volstaan.

In het tweede lid is een bepaling over klachten ten aanzien van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de wet).

In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een gesprek is gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan het ook gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitslating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder).

Het ligt voor de hand dat cliënten die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder deponeren. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open.

In het derde lid zijn een aantal instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot de afhandeling van klachten door aanbieders goed wordt uitgevoerd

Vanaf lid vier gaat het artikel over medezeggenschap van cliënten tegenover de aanbieder.

Voorheen moest de aanbieder voldoen aan de in de Wet klachtrecht cliënten en de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (Wmcz) gestelde regels. Onder de Wmcz werd inspraak tegenover de aanbieder reeds verwezenlijkt via de cliëntenraad. Onder de Wmo 2015 is het stellen van regels geheel aan gemeenten overgelaten.

In het vierde lid is dit uitgewerkt door te bepalen dat aanbieders een regeling voor medezeggenschap dienen vast te stellen. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een medezeggenschapsregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder b, van de wet).

In het vijfde lid zijn instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot medezeggenschap door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 5.2.2. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

In artikel 3.4, eerste lid, van de wet is bepaald dat de aanbieder bij de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening. In artikel 6.1 van de wet is bepaald dat het college personen aanwijst die zijn belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

In aanvulling op het bovenstaande regelt artikel 5.2.2. dat er door het college een regeling wordt opgesteld over het doen van meldingen en dat de toezichthoudend ambtenaar deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld. Overeenkomstig het vierde lid kan het college bij nadere regels bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

Lid 1 en 2 geven uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de wet.

Lid 3: Het college betreft een adviesraad bij de uitvoering van het beleid maatschappelijke ondersteuning.

Lid 4: De adviesraad adviseert over 3 beleidsvelden, namelijk jeugd, Wmo en Werk en inkomen.

Lid 5: Het doel van de adviesraad is om inwoners op een gestructureerde manier te betrekken bij de beleidsontwikkeling, beleidsuitvoering en beleidsevaluatie van de Wmo om zo bij te dragen aan de totstandkoming of verbetering van dit beleid.

Artikel 5.3.2. Right to Challenge

Artikel 2.6.7 lid 1 Wmo 2015 maakt het mogelijk dat ingezetenen en maatschappelijke initiatieven in aanmerking komen voor het uitvoeren van taken op grond van de Wmo 2015. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald welke eisen gelden voor het door ingezetenen en maatschappelijke initiatieven laten uitvoeren van taken van het college en op welke wijze en aan de hand van welke criteria de effecten worden geëvalueerd. Hiermee wordt het, naar Brits voorbeeld, mogelijk dat een 'right to challenge' wordt toegepast. Het College hecht veel waarde aan initiatieven van inwoners en wil graag dat deze initiatieven ook tot uiting komen. Daarom moeten inwoners de gemeente kunnen uitdagen om (een deel van) de maatschappelijke ondersteuning, beter uit te voeren dan de gemeente dat doet. of de door de gemeente gecontracteerde maatschappelijke partners. Door deze mogelijkheid ook in de verordening om te nemen onderstreept het College het belang van inwoners die initiatief nemen.

Artikel 6.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Dit artikel is een herhaling van hetgeen vermeld staat in artikel 2.3.8 van de wet.

Artikel 6.2. Herziening of intrekking

Lid 1 is een herhaling van hetgeen al in de tekst van de wet is opgenomen (artikel 2.3.10).

Lid 2 is een 'kan' bepaling. Een pgb wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de beslissing tot het verstrekken van het pgb nog geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken. Deze bepaling is te zien als een verbijzondering van de bepaling in het lid 1, onder d (dat tevens op maatwerkvoorzieningen (in natura) ziet).

Artikel 6.3. Terugvordering

In artikel 2.4.1 tot en met 2.4.4 van de wet zijn regels voor het verhaal van kosten opgenomen en is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte maatwerkvoorziening of pgb. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen. Uit de memorie van toelichting op artikel 2.4.1 (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 157) wordt duidelijk dat daarnaast de mogelijkheid blijft bestaan om maatwerkvoorzieningen terug te vorderen; 'omdat het niet in alle gevallen mogelijk is een al genoten maatwerkvoorziening terug te vorderen, kan het college de waarde van de genoten maatwerkvoorziening uitdrukken in een bedrag dat voor terugvordering in aanmerking komt.'

In het tweede lid is een bepaling opgenomen waardoor het college de mogelijkheid heeft een maatwerkvoorziening of een pgb terug te vorderen als vastgesteld is dat de kwaliteit van de geleverde zorg niet voldoet aan de kwaliteitseisen van de wet en /of de verordening. De kwaliteitseisen staan vermeld in artikel 5.1.1. van de Verordening en zijn verder uitgewerkt in artikelen 2.4.5. en 3.3 van de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning. Zo kan er bijvoorbeeld teruggevorderd worden als blijkt dat de professional niet beschikt over de juiste kwalificaties (erkend diploma), het type zorg niet aansluit bij de ondersteuningsbehoefte (niet cliëntgericht), enzovoort.

In het derde lid is dan ook een bepaling opgenomen die het college de bevoegdheid geeft tot terugvordering van in eigendom en in bruikleen verstrekte voorzieningen.

De artikelen 6.1., 6.2. en 6.3. betreffen een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Met opname van de wettekst in de artikelen 6.1., 6.2. en 6.3. van de verordening wordt beoogd een compleet beeld te geven van de regels voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Artikel 6.4. Onderzoek naar besteding van pgb

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van de pgb's.

Artikel 7.1. Intrekking oude verordening

In dit artikel wordt de oude verordening ingetrokken.

Artikel 7.2. Overgangsbepalingen

In het eerste lid is bepaald dat besluiten die berusten op bepaalde artikelen van de in te trekken verordening, voortaan berusten op de overeenkomstige artikelen van de nieuwe verordening. Dit wordt omhangen genoemd. De besluiten hangen voortaan aan de nieuwe verordening.

In het tweede lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de nieuwe verordening.

In het derde lid is voor lopende bezwaarschriften bepaald dat deze volgens de nieuwe verordening worden afgedaan.

Artikel 7.3. Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 7.4. Citeertitel

Dit artikel legt vast hoe de verordening moet worden aangehaald.

Per e-mail: ana.alcazar.robles@gmail.com

Aan: College van B&W gemeente Hengelo
Per e-mail: gemeente@hengelo.nl

Hengelo, 22 mei 2019

Betreft: Concept verordening maatschappelijke ondersteuning
Ons kenmerk: 19.043

Geacht college,

Op 9 april 2019 ontvingen wij uw adviesaanvraag inzake de concept verordening maatschappelijke ondersteuning. Hartelijk dank hiervoor. In uw aanvraag vraagt u of de adviesraad voor 21 mei 2019 kan reageren. Met uw college heeft de adviesraad overlegd zo snel als mogelijk na 21 mei te reageren omdat op 21 mei de eerste bijeenkomst van de adviesraad is na uw adviesaanvraag. De verordening is vrijgegeven voor inspraak. Uw college vraagt de adviesraad in algemene zin te adviseren waarbij u de voorgestelde wijzigingen toelicht. De adviesraad adviseert u op vier punten.

Evalueren

Inzake artikel 1.1. Begripsbepalingen, artikel 2.1. Melding, artikel 2.4 Onderzoek en artikel 4.1.2. criteria maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen:

Eerder adviseerde de adviesraad u over de regionale aanpak voor maatschappelijke opvang. De adviesraad is blij met het formaliseren van de gekozen constructie waarbij de gemeente Enschede als centrumgemeente dient. De adviesraad adviseert u vaste evaluatiemomenten op te nemen waarbij u gezamenlijk stilstaat bij het functioneren van de gemeente Enschede als centrumgemeente. Dit moet u de mogelijkheid bieden door te gaan met het goede werk, dit te verbeteren of aan te passen maar ook om u voor te bereiden op eventuele uittreding wanneer de situatie daar naar is. Van het laatste gaat de adviesraad niet uit, toch adviseren wij u juist op basis van vertrouwen hier bij het startpunt (deze concept verordening) de ruimte voor te nemen.

Maatwerk

Inzake artikel 4.2.3. Tarief Pgb:

De adviesraad vindt dit een artikel dat flexibiliteit vraagt. Enerzijds ervaren wij het als lastig om de regelgeving te volgen (de bedoeling van deze afspraken te volgen), anderzijds is geen thuissituatie hetzelfde. De adviesraad vraagt zich af of we met dit artikel er nu voor zorgen dat de gemeente Hengelo bij alle familieleden hypothetisch kan zeggen: "grondslag familie is tegemoetkoming en geen wettelijk minimumloon". En kunnen we daarmee wel zorgen voor voldoende netwerkaanspraken? En staat het werk dat de maatschappij uit handen wordt genomen door familie wel in verhouding tot de waardering? Dus wat regelen we als we dit regelen? Aan de andere kant begrijpt de adviesraad ook dat familieleden in ideale situaties niet afhankelijk zouden moeten worden van inkomen door een zorgbehoevend familielid. Dat kan financiële afhankelijkheden creëren in familierelaties die onwenselijk zijn. Anderzijds kan deze ongewenste situatie in bepaalde situaties weer de beste keuze in deze specifieke situatie zijn (door de specifieke zorgvragen, de soms onmogelijk te maken match met professionele zorgverleners en de kosten die daarmee gemoeid zijn) waardoor je de ruimte daarvoor graag openlaat. De adviesraad zou graag zien dat die ruimte geboden kan blijven worden, juist omdat in deze bijzondere gevallen je altijd de hele context mee moet nemen in je overwegingen.

Inzake artikel 4.4.1. Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen:

De eigen bijdrage maatwerkvoorziening kent nu in de verordening een mogelijkheid om deze op nul te zetten. De verandering zou zijn dat dit verdwijnt en dat er altijd een eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen geldt. De adviesraad vraagt zich dit af, in lijn met de voorgaande opmerkingen of het wenselijk is dit zo te regelen, omdat het de indruk kan wekken dat maatwerk alleen mogelijk is bij betaling van een eigen bijdrage. Die ongelijkheid met standaardvoorzieningen is niet goed uitlegbaar en hoewel we weten dat iedere wethouder de mogelijkheid heeft om toch van die vastgestelde bijdrage af te wijken (en deze in specifieke gevallen op nul te zetten of te verminderen) is dit niet bij iedereen bekend. We adviseren daarom de mogelijkheid dat in

specifieke gevallen van deze standaardregel afgeweken kan worden op te nemen in de verordening.

Terugvorderen

Inzake artikel 6.4.2. Terugvordering:

De adviesraad is blij om te lezen dat u dit artikel heeft uitgebreid. In de verordening lezen wij: 'Als het college heeft vastgesteld dat de zorg die de aanbieder levert niet voldoet aan de kwaliteitseisen volgend uit de wet en/of de kwaliteitseisen die zijn opgenomen in de verordening en het college op basis daarvan een beslissing heeft ingetrokken dan wel herzien, kan het college van de cliënt en of de aanbieder, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb'. Kunt u in de verordening een extra toelichting geven op welke omstandigheden u wilt terugvorderen? Wat verstaat u onder deze omstandigheden?

Begrijpelijkheid – toegankelijkheid - leesbaarheid

Zoals eerder in dit advies aangegeven heeft de adviesraad moeite om de voorgestelde wijzigingen ten aanzien van de verordening te volgen. De Wet maatschappelijke ondersteuning is in de uitvoering behoorlijk ingewikkeld. Wij realiseren ons dat dit in heel Nederland het geval is en dat we te maken hebben met een juridisch document. Toch pleiten wij om medewerkers die getraind zijn in het schrijven op B1 of B2-niveau nog eens te vragen naar tekstuele feedback. Dit maakt de verordening mogelijkserwijs meer toegankelijk, een juridische basis voor een domein dat complex is en meer kwetsbare inwoners raakt. Zou u om tekstuele feedback willen vragen? Of kunt u aangeven in hoeverre dit al gebeurd is?

Wij vernemen graag hoe u tegenover ons advies staat. Wanneer u hier behoefte aan heeft, voeren wij graag met u het gesprek over dit advies. Wij zijn bereid dit nader toe te lichten en informatie uit te wisselen.

In afwachting van uw reactie,

Met vriendelijke groet,

Namens de adviesraad sociaal domein
Willem-Jan Velderman
Voorzitter

Brief aan de leden
T.a.v. het college en de raad

Datum
13 december 2018
Ons kenmerk
TIP/U201801095
Lbr. 18/081
Telefoon
070 - 373 8393
Bijlage(n)
-

Onderwerp

Uitvoeringsregeling Wmo, ministeriële regeling voor hulp uit het sociaal netwerk (betaald uit een pgb)

Samenvatting

Met deze ledenbrief informeren wij u over een op 10 december 2018 gepubliceerde ministeriële regeling voor hulp uit het sociaal netwerk (te betalen uit een pgb). Het gaat om deze regeling: <https://www.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2018-68315.html>. De brief gaat in op wat de regeling inhoudt en wat u als gemeente moet doen vóór 1 mei 2019, samen met de budgethouder die het betreft. Ook is er een passage opgenomen die u kunt gebruiken voor het aanpassen van uw verordeningen Wmo en Jeugdwet, als in uw gemeente straks gebruik wordt gemaakt van deze regeling.

Vanaf 1 mei 2019 zullen alle personen die vanuit een overeenkomst van opdracht werken en betaald worden uit een persoonsgebonden budget (pgb), of minimaal het minimumuurloon moeten krijgen, of gebruik moeten gaan maken van de nieuwe regeling, met de zogenaamde 'verklaring'. Nog niet alle budgethouders betalen nu het wettelijk minimumloon. Het gaat om de budgethouders die nog tot 1 mei 2019 in de uitzonderingscategorie vallen. Als gemeente moet u beslissen of u de nieuwe maatregel opneemt in uw beleid en verordeningen Wmo en Jeugdwet. Ook moet de gemeente met de budgethouders, die nog tot 1 mei 2019 onder de uitzonderingscategorie vallen en voor wie de nieuwe regeling gevolgen kan hebben, in gesprek gaan en daarbij per situatie beoordelen wat past voor de budgethouder. Landelijk gaat het om ongeveer 1900 budgethouders. In de week van 17 december informeert de SVB (in de portal) gemeenten om welke budgethouders het gaat.

Het gaat om twee nieuwe maatregelen die gemeenten per 1 mei 2019 in hun pgb beleid kunnen opnemen. Ten eerste kunnen gemeenten het voor budgethouders mogelijk maken een tegemoetkoming te verstrekken aan hun informele hulp. Daarnaast kunnen gemeenten ook een vergoeding voor bepaalde kosten verstrekken. De nieuwe ministeriële regeling 'Hulp uit sociaal

Netwerk' maakt het per 1 mei 2019 mogelijk om betalingen uit een pgb te doen in die situaties waar geen sprake is van een arbeidsrelatie (en er dus geen sprake is van een overeenkomst). Het gaat om hulp in familieverband, burenhulp of vriendendienst. Deze betalingen hoeven dan niet aan het wettelijk minimumloon te voldoen.

Aan de leden**Datum**

13 december 2018

Ons kenmerk

TIP/U201801095

Lbr. 18/081

Telefoon

070 - 373 8393

Bijlage(n)

-

Onderwerp

Uitvoeringsregeling Wmo, ministeriële regeling voor hulp uit het sociaal netwerk (betaald uit een pgb)

Geacht college en gemeenteraad,

Met deze ledenbrief informeren wij u over een op 10 december 2018 gepubliceerde ministeriële regeling <https://www.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2018-68315.html> voor hulp uit het sociaal netwerk (te betalen uit een pgb), waarom de minister deze regeling heeft gemaakt, wat de regeling met de tegemoetkoming en de vergoeding inhoudt voor de burger en voor gemeenten, wat u moet doen vóór 1 mei 2019 en hoe u uw verordeningen Wmo en Jeugdwet kunt aanpassen, als u gebruik gaat maken van deze regeling.

1. Inleiding en achtergrond*Wettelijk minimumloon (hierna Wml) en minimum vakantiebijslag*

Per 2018 geldt het recht op wettelijk minimumloon en de minimumvakantiebijslag voor alle personen die tegen beloning arbeid verrichten op basis van een overeenkomst van opdracht, tenzij deze arbeid wordt verricht vanuit de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep. Dit betekent dat ook de informele hulpverleners minimaal het minimumloon en minimum vakantiebijslag betaald moeten krijgen als zij, op basis van een overeenkomst van opdracht, vanuit een persoonsgebonden budget worden betaald.

Uitzondering wordt verlengd tot 1 mei 2019

Vorig jaar is door de minister van SZW in het Besluit minimumloon en vakantiebijslag tijdelijk een uitzondering gemaakt voor een beperkte groep budgethouders en zorgverleners. Het gaat om mensen die naaste familie zijn, met bestaande zorgovereenkomsten. Deze groep hoeft nog niet te voldoen aan het wettelijk minimumloon en minimum vakantiebijslag. Deze uitzondering zou in eerste instantie gelden tot 1 januari 2019, maar is nu verlengd tot 1 mei 2019, zodat de nieuw ingestelde ministeriële regeling voor deze groep per 1 mei 2019 als alternatief zou kunnen gelden.

Afhankelijk van de keuzes van de gemeente kunnen deze budgethouders straks opteren voor de nieuwe regeling, of overgaan tot het betalen van het minimumloon. Bij deze uitzonderingscategorie gaat het voor de gemeenten landelijk om ongeveer 1900 budgethouders. Alle *nieuwe* overeenkomsten van opdracht moe(s)ten per 1 januari 2018 al wel voldoen aan de Wml.

In welke situaties speelt dit vooral?

In de praktijk is er bij de meeste zorgovereenkomsten van opdracht tussen budgethouder en informele zorgverlener al sprake van minimaal het minimumloon. Er zijn echter nog situaties, waar sprake is van een overeenkomst van opdracht met familieleden, waarbij er bedragen onder het minimumloon worden uitgekeerd. Dit gaat dan om de mensen uit de uitzonderingscategorie. Het gaat dan bijvoorbeeld om het logeren van een kind bij een familielid. Het familielid krijgt hiervoor uit het pgb een vast bedrag per maand. Probleem is hierbij dat het bedrag per gewerkt uur onder het minimumuurloon komt te liggen. De SVB mag dergelijke bedragen onder het minimumloon straks niet meer uitbetalen. Veel gemeenten losten dit tot voor kort op door de budgethouder te vragen het geldbedrag te delen door het minimumloon en het aantal uren dat daaruit komt op te nemen in de zorgovereenkomst, zonder de beschikking te wijzigen. Dit is echter niet overeenkomstig de werkelijke situatie en creëert volgens de wetgever in essentie een schijnconstructie voor mensen die met een overeenkomst van opdracht ondersteuning of hulp leveren.

2. Nieuwe ministeriële regeling per 1 mei 2019

De minister van VWS is van mening dat zorg en ondersteuning die vanuit sociale en morele overwegingen wordt verricht en vanuit een maatwerk-, of individuele voorziening betaald wordt vanuit een pgb, zoals een vriendendienst of vrijwillige hulp in familieverband, niet aangemerkt zou moeten worden als een arbeidsrelatie waarop de Wml van toepassing is.

Met de nieuwe ministeriële regeling voor hulp uit het sociaal netwerk biedt het Rijk nu een structurele oplossing om de verstrekking van vergoedingen voor informele hulp uit een pgb, zo te regelen dat er niet onbedoeld een arbeidsrelatie ontstaat. Deze regeling geeft gemeenten de mogelijkheid om budgethouders aan een helper uit het sociaal netwerk, vanuit het pgb een tegemoetkoming of vergoeding voor gemaakte kosten te geven. Het gaat hier dan om een tegemoetkoming en/of een onkostenvergoeding (te betalen uit het pgb) die niet valt onder de werking van de Wml of overige wetten van het arbeidsrecht.

3. Standpunt VNG

Bij de wijziging van de Wml per 1 januari 2018 zijn de zorgovereenkomsten van opdracht ook onder de Wml komen te vallen. Niemand had er bij stilgestaan dat deze wetswijziging ook gevolgen zou hebben voor de informele hulp vanuit een pgb. De VNG wilde als oplossing dat de informele hulp vanuit een pgb bij wet uitgezonderd zou worden van de Wml. Een uitzondering op de Wml zou de uitvoering voor gemeenten eenvoudiger gemaakt hebben. De bestaande uitvoering kan dan gehandhaafd blijven. Uiteindelijk is hier door de regering niet voor gekozen en is de huidige maatregel uitgewerkt.

4. Wat houdt de regeling concreet in?

Met de vaststelling van de landelijke Regeling Jeugdwet en de Uitvoeringsregeling Wmo 2015 wordt het per 1 mei 2019 mogelijk gemaakt om vanuit het persoonsgebonden budget door de SVB een symbolisch bedrag per maand uit te laten betalen aan personen die informele hulp vanuit de sociale relatie met de budgethouder verlenen. De tegemoetkomingen zijn onderdeel van de maatwerkvoorziening in de Wmo en de individuele voorziening in de Jeugdwet.

De regeling biedt gemeenten twee opties, die apart of naast elkaar gebruikt kunnen worden:

1. Een symbolische tegemoetkoming van maximaal € 141,- euro, per kalendermaand (een gemeente kan deze ook lager bepalen). De ontvanger moet dit opgeven in de aangifte inkomstenbelasting.
2. Per maand een forfaitair bedrag als onkostenvergoeding uit te betalen voor de volgende, door de hulp, gemaakte kosten:
 - o levensmiddelen,
 - o reiskosten,
 - o kleding en
 - o schoonmaakmiddelen.

Deze twee maatregelen bieden de budgethouder een mogelijkheid om hun informele hulp in te zetten zonder dat daarbij sprake is van een arbeidsrelatie (en dus van een minimumloon). Er wordt dan niet meer met een zorgovereenkomst van opdracht gewerkt, maar met *een verklaring*. De SVB levert deze modelverklaring, die budgethouders moeten gebruiken. Als een gemeente beide opties opneemt in het beleid dan kunnen de twee opties gecombineerd worden.

Niet bedoeld voor alle situaties

De ministeriële regeling rept niet specifiek over logeren informeel, of dagbesteding informeel. De vergoeding of tegemoetkoming kan straks dus breder ingezet worden; daar waar sprake is van informele hulp die niet valt onder de Wml, waar geen sprake is van een arbeidsrelatie. De bedoeling van de wetgever is wel dat de tegemoetkoming of vergoeding alleen gebruikt gaat worden in die situaties waar de gemeente er met de budgethouder met een vergoeding op basis van het minimumloon niet uitkomt, bijvoorbeeld bij een etmaal logeren. Iemand uit het informele netwerk die bijvoorbeeld drie uur hulp bij het huishouden levert krijgt gewoon minimaal drie keer het wettelijk minimum uurloon. De gemeente stelt hiervoor de kaders.

Het is van belang te weten dat een combinatie van werken met een zorgovereenkomst én een verklaring niet kan. Een familielid kan dus bijvoorbeeld niet drie uur hulp bij het huishouden geven en daarvoor het minimumloon krijgen en daarnaast nog een vergoeding (met de verklaring) krijgen voor een weekend logeren, voor dezelfde budgethouder.

Wijzigen beschikking als alternatieve aanpak voor het logeren?

Als een gemeente de nieuwe regeling niet wil overnemen dan is een alternatieve oplossing dat de gemeente in gesprek gaat met de bestaande budgethouders om de beschikking om te zetten van bijvoorbeeld logeren naar een x aantal uren waarop feitelijk individuele begeleiding informeel wordt gegeven. Dit kan alleen als de budgethouder en de hulp er mee instemmen. De zorgovereenkomst moet in dat geval ook gewijzigd worden en het wettelijk minimumloon worden betaald.

5. Wat moeten gemeenten regelen en doen als zij gebruik willen maken van de nieuwe regeling

1. In de week van 17 december kunnen gemeenten in het SVB portal zien om welke budgethouders het gaat. In die week krijgen de budgethouders uit de uitzonderingscategorie ook een brief van de SVB over de verlenging tot 1 mei 2019.

2. Gemeenten die de regeling gaan toepassen, moeten dit uiterlijk 1 mei 2019 in hun beleid opnemen en hiervoor de verordeningen Wmo en Jeugdwet aanpassen. Het verdient aanbeveling om de regelgeving uiterlijk 1 april 2019 aangepast te hebben. Gemeenten kunnen, in de verordening, de symbolische vergoeding van maximaal € 141,- euro per maand ook lager bepalen. Het college moet zelf de bedragen per categorie bepalen voor de onkostenvergoeding voor de categorieën levensmiddelen, reiskosten, kleding en schoonmaakmiddel. Meer informatie over de hoogte van de verschillende vergoedingen is te vinden bij het Nibud. De VNG raadt gemeenten aan op het VNG Forum Sociaal domein (onderdeel PGB beleid en uitvoering) met elkaar ideeën en voornemens uit te wisselen over het bepalen van de bedragen voor de onkostenvergoeding (voor de door de hulpgever gemaakte kosten). Het past noch bij de gedecentraliseerde taken uit de Wmo en de Jeugdwet, noch bij de taak van de VNG om zelf landelijke normbedragen voor vergoedingen te gaan bepalen.
3. Als een gemeente het gebruik van de maatregel mogelijk maakt, dan moet de gemeente in de komende paar maanden met de betreffende budgethouders in gesprek gaan over welke vorm het best past bij de situatie. Blijft het de overeenkomst van opdracht (maar dan wel met minimumloon), of wordt het de verklaring met het vast bedrag en/of de vergoeding? De keuze moet in redelijkheid en billijkheid gemaakt worden. Als de bestaande budgethouder en daarmee de hulpgever er in de nieuwe situatie financieel op achteruitgaan moet er een redelijke overgangstermijn in acht worden genomen van 3 tot 6 maanden. Bij logeren informeel zal een gemeente, voor die situaties waar men nog kiest voor een overeenkomst van opdracht, dan nog wel moeten bepalen wat logeren inhoudt en hoeveel uren hier voor staan. Mogelijk betekent dit ook een wijziging van de oorspronkelijke beschikking. De budgethouder en de hulpgever moeten vervolgens de zorgovereenkomst aanpassen om de daadwerkelijke uren (conform minimumloon) te kunnen declareren.

Gemeenten die *geen* gebruik willen maken van de nieuwe regelingen moeten ook met die budgethouders uit de uitzonderingscategorie in gesprek, waar nu nog sprake is van betaling van de informele hulpverlener onder het minimum uurloon. Budgethouders moeten de zorgovereenkomsten aanpassen aan de Wml, ook waar er sprake is van logeren informeel en/of dagbesteding informeel (zie hierboven).

Het kan zijn dat bij budgethouders uit de uitzonderingscategorie het budget wel toereikend is voor het toepassen van het Wml en de overeenkomst van opdracht op zijn plaats is, maar de budgethouder tot op heden andere prijsafspraken had met de informele hulpverlener. Het kan bijvoorbeeld gaan om een dochter die voor de huishoudelijke ondersteuning al jaren € 8,- per uur kreeg. Gemeenten moeten ook die budgethouders informeren dat de zorgovereenkomst dient te worden aangepast, waarbij de beschikking dan ongewijzigd blijft.

4. Aan het proces voor het aanleveren van de verklaring bij de SVB wordt nog gewerkt door de SVB en de VNG. Als het aanleverproces definitief is informeert de SVB relatiebeheer alle gemeenten hierover middels een werkinstructie, nieuwsbericht. De SVB heeft aangegeven de verklaringen uiterlijk 15 april 2019 binnen te willen hebben, voor uitbetaling in mei.

6. Over de aanpassing aan de modelverordeningen Jeugd en Wmo

Gemeenten die gebruik willen maken van de nieuwe regelingen moeten hun verordening Wmo en Jeugdwet aanpassen.

De VNG heeft daartoe aan het derde lid van artikel 10 van de modelverordening Wmo en aan het derde lid van artikel 12 van de Jeugdwet een passage onder sub b toegevoegd. Deze luidt:

“b. de tegemoetkoming voor een hulp uit het sociaal netwerk als bedoeld in artikel 2 van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015 bedraagt maximaal € [...] (€ 141 of lager)] per kalendermaand, voor zover van toepassing aangevuld met een tegemoetkoming voor schoonmaakkmiddelen, levensmiddelen, kleding of reiskosten ten behoeve van de hulp overeenkomstig de door het college daarvoor vastgestelde bedragen;

De VNG is bezig met een herijking van de modelverordening Wmo en een actualisatie van de modelverordening Jeugdwet waarvan de besluitvorming naar verwachting in januari 2019 zal worden afgerond.

U ontvangt in januari een aparte ledenbrief over de herijking van de modelverordening Wmo en de actualisatie van de modelverordening Jeugdwet. In de bijlagen bij die ledenbrief van januari worden de gewijzigde modelverordeningen, modelraadsbesluit en model was/wordt tabellen worden opgenomen zoals u dat van de ons gewend bent.

Nadere vragen over deze regeling en wat gemeenten moeten doen?

- Voor vragen over de aanpassingen over de verordening en deze ledenbrief kunt u mailen naar: info@vng.nl
- Voor vragen over de ministeriële regelingen zelf kunt u contact opnemen met het ministerie van VWS.
- Voor vragen over het werkproces met de verklaring kunt u contact opnemen met uw relatiebeheerder bij de SVB, relatiebeheer@svb.nl.
- U kunt uw vragen ook als gemeenten onderling bespreken op het VNG Forum sociaal domein, PGB beleid en uitvoering.

Met vriendelijke groet,
Vereniging van Nederlandse Gemeenten

J. Kriens
Algemeen directeur

VERORDENING MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING GEMEENTE HENGELO 2019 2015, 5e WIJZIGING

De raad van de gemeente Hengelo;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van

gelet op:

- de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.1.5, 2.1.6, 2.3.6, 2.6.6, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 149 gemeentewet;
- het Beleidsplan *Met respect... op weg naar een nieuw stelsel voor maatschappelijke ondersteuning*;

Overwegende dat burgers een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven; dat van burgers verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan; dat burgers die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen; dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en opvang, en dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

Besluit vast te stellen:

Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2019

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- Algemeen gebruikelijke voorziening: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten.
- Andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.
- Beschermd wonen: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals bedoeld in artikel 1.1.1 eerste lid van de Wet.*
- Bijdrage: bijdrage als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid, van de wet.
- Centrale Intake Maatschappelijke Opvang Twente (CIMOT): het loket waarnaar een cliënt, na een melding als bedoeld in artikel 2.1. van de Verordening wordt verwezen en men het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4 van de Verordening naar de noodzaak voor maatschappelijke ondersteuning voor opvang en beschermd wonen uitvoert.*

- f. CVV: Collectief Vraagafhankelijk Vervoer, voor een ieder openstaand personenvervoer per auto niet volgens een dienstregeling als bedoeld in het Bp 2000.
- g. College: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hengelo.
- h. Dienstverlening: ondersteuning op grond van een maatwerkvoorziening in het kader van de wet die een persoon, instantie of onderneming biedt aan een ingezetene, met uitzondering van ondersteuning in de vorm van vervoer, woonvoorzieningen of hulpmiddelen.
- i. Gesprek: gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- j. Hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- k. inrichtingskosten: onder inrichtingskosten kan worden verstaan:
 - eenmalige kosten van materiaal voor het witten, schilderen en het behangen van een woning;
 - eenmalige kosten voor stoffering van een woning. Onder stoffering valt het aankleden van een ruimte met vloerbedekking, laminaatvloeren en raamdecoratie.
- l. Melding: melding aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet.
- m. Pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet.
- n. Sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt
- o. *Verordening centrumgemeente Enschede: de vingerende Verordening Jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning van de gemeente Enschede*
- o. Vertegenwoordiger: persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.
- p. Voorzieningen (met onderscheid in soort):
 - maatwerkvoorziening: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals vermeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van de wet;
 - algemene voorziening: aangesloten wordt bij de begripsbepaling zoals vermeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van de wet;
 - wettelijk voorliggende voorziening: een voorziening op grond van een wettelijke bepaling anders dan de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 waarmee aan de hulpvraag tegemoet wordt gekomen;
 - niet-wettelijk voorliggende voorziening: een voorziening waarop aanspraak kan worden gemaakt anders dan op grond van een wettelijke regeling en waarmee aan de hulpvraag tegemoet wordt gekomen.
- q. Wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Artikel 1.2. Vertegenwoordiger cliënt

Waar in deze verordening gesproken wordt over cliënt, kan in voorkomende gevallen ook worden bedoeld de vertegenwoordiger van cliënt.

Artikel 1.3. Nadere regels

Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

HOOFDSTUK 2 PROCEDURELE BEPALINGEN

Artikel 2.1. Melding

1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.
2. Een melding kan schriftelijk, elektronisch of mondeling- al dan niet telefonisch- worden gedaan.
3. Een melding wordt door het college geregistreerd zodra cliënt zijn zorgvraag helder heeft gemaakt, met in achtneming van lid 4.
4. Niet als melding wordt aangemerkt de hulpvraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft.
5. Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk.
6. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek.
7. *Indien de melding gericht is op beschermd wonen of maatschappelijke opvang, wordt de melding schriftelijk of digitaal door of namens de cliënt gedaan bij het CIMOT die de melding verder in behandeling neemt.*

Artikel 2.2. Legitimatie

Het college kan cliënt alsmede zijn gemachtigde of vertegenwoordiger verplichten zich te legitimeren door middel van een identiteitsbewijs als bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.3. Cliëntondersteuning

1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.
2. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.
3. Het college waarborgt de onafhankelijkheid van de cliëntondersteuning.

Artikel 2.4. Onderzoek

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek, maar uiterlijk binnen 6 weken.
2. De cliënt verstrekt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een onderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.
4. Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.
5. *Als een melding bij het CIMOT is gedaan, voert het CIMOT onderzoek uit conform artikel 2.3.2. en 2.3.3. van de Wet.*

Artikel 2.5. Gesprek

1. Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk in een gesprek, bedoeld in artikel 2.4. eerste lid, met deskundigen, de cliënt of zijn vertegenwoordiger en waar mogelijk de mantelzorger(s) en desgewenst familie:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;
 - c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - f. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals bedoeld in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - g. de mogelijkheden om door middel van voorliggende voorzieningen of door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;
 - h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;
 - i. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn, en
 - j. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.4, vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.
3. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt de cliënt toestemming om zijn persoonsgegevens te verwerken.
4. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan het college onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.

Artikel 2.6. Verslag

1. Het onderzoek, als bedoeld in artikel 2.4., wordt afgerond binnen zes weken na registratie van de melding, tenzij cliënt heeft ingestemd met verlenging van deze termijn.
2. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en stuurt dit verslag aan cliënt.
3. De cliënt tekent het verslag voor gezien of akkoord en zorgt ervoor dat een getekend exemplaar binnen 10 werkdagen wordt geretourneerd aan het college.
4. Als de cliënt tekent voor gezien, geeft hij daarbij tevens aan waarom hij niet akkoord is.
5. Als de cliënt van mening is dat hij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, geeft hij dit aan op het door hem ondertekende verslag.

Artikel 2.7. Aanvraag

1. Een cliënt of zijn gemachtigde of vertegenwoordiger kan een aanvraag om een maatwerkvoorziening schriftelijk indienen bij het college.
2. Het college merkt een ondertekend verslag van het gesprek aan als aanvraag indien de cliënt dat op het verslag heeft aangegeven.

Artikel 2.8. Extern deskundigenonderzoek

1. Het college is bevoegd om ten behoeve van het onderzoek, als bedoeld in artikel 2.4., de cliënt op een aangegeven plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en onderzoeken.
2. Het college vraagt de door haar aangewezen adviesinstantie om advies indien:
 - er onvoldoende duidelijkheid bestaat over de beperkingen dan wel de oorzaak hiervan;
 - het college dat om een andere reden gewenst vindt.

Artikel 2.9. Beslistermijnen

De termijn waarbinnen na ontvangst van de aanvraag een besluit wordt genomen bedraagt twee weken.

Artikel 2.10. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, en
 - d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
4. Als sprake is van een te betalen bijdrage wordt de cliënt daarover in de beschikking geïnformeerd.

HOOFDSTUK 3 ALGEMENE VOORZIENINGEN

Artikel 3.1. Voorliggend op maatwerkvoorziening

Een algemene voorziening is voorliggend op een maatwerkvoorziening voor zover cliënt zijn beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie –naar het oordeel van het college- met deze voorziening kan verminderen of wegnemen.

HOOFDSTUK 4 MAATWERKVOORZIENINGEN

Paragraaf 4.1. criteria maatwerkvoorzieningen

Artikel 4.1.1. Criteria maatwerkvoorzieningen beperking zelfredzaamheid of participatie

1. Het college neemt het verslag van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.4 en 2.6 als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Een cliënt komt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking ter compensatie van de beperkingen in zelfredzaamheid of participatie, voor zover de cliënt deze beperkingen - naar het oordeel van het college - niet kan wegnemen of verminderen:
 - a. op eigen kracht, of;
 - b. met gebruikelijke hulp, of;
 - c. met mantelzorg, of
 - d. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk, of
 - e. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen, of
 - f. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.

De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 2.4. bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.

3. Als het college van oordeel is dat een cliënt zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, kan het college besluiten dat de cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening met betrekking tot de zelfredzaamheid of participatie.

Artikel 4.1.2. Criteria maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

1. Een cliënt met psychische of psychosociale problemen en een cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, komt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving, voor zover de cliënt deze problemen - naar het oordeel van het college - niet kan wegnemen of verminderen:
 - a. op eigen kracht, of;
 - b. met gebruikelijke hulp, of;
 - c. met mantelzorg, of;
 - d. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
 - e. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.
2. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het door het CIMOT uitgevoerde onderzoek, gebaseerd op de bepalingen van de Verordening van de centrum gemeente Enschede, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zo zich snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

Artikel 4.1.3. Aanvullende criteria

1. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven:

- a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - b. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning en dit niet te voorzien was.
2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate ingekochte voorziening in natura.
3. Nadat is vastgesteld dat een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, kan de cliënt vrij kiezen uit de gecontracteerde zorgaanbieders die de betreffende voorziening leveren.
4. Een maatwerkvoorziening wordt niet toegekend:
 - a. voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die cliënt voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was en als goedkoopst adequate voorziening aan te merken valt;
 - b. indien cliënt niet de medewerking heeft verleend die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de wet;
 - c. voor zover er aan de zijde van cliënt geen sprake is van aantoonbare extra kosten in vergelijking met de situatie voorafgaand aan het optreden van de beperkingen;
 - d. indien de maatwerkvoorziening onveilig is.

Paragraaf 4.2. Persoonsgebonden budget (pgb)

Artikel 4.2.1. Criteria voor een pgb

1. Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening, maar de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een door het college te verstrekken pgb, dient de cliënt daartoe volgens een door het college ter beschikking gesteld format een gemotiveerde aanvraag in, samen met een ondersteunings- en budgetplan, waarbij de cliënt aangeeft:
 - a. wat hij met het pgb wenst in te kopen;
 - b. waarom hij de ondersteuning in de vorm van een pgb wenst te ontvangen;
 - c. indien van toepassing: wie hij heeft gemachtigd om zijn belangen ten aanzien van het pgb te behartigen en de aan het pgb verbonden taken uit te voeren;
 - d. hoe hij de ondersteuning wenst te organiseren;
 - e. op welke wijze de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd;
 - f. een onderbouwde begroting.
2. Een pgb wordt verstrekt in overeenstemming met artikel 2.3.6. van de wet.
3. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.
4. Het college kan een persoonsgebonden budget weigeren te verstrekken:
 - a. voor zover de kosten van het betrekken van de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen van derden hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening of;
 - b. indien het college voorafgaand aan de aanvraag van de cliënt een beslissing ten aanzien van die cliënt heeft herzien of ingetrokken, omdat:
 - i. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;

- ii. de cliënt niet heeft voldaan aan de aan de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden;
 - iii. de cliënt de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel heeft gebruikt.
5. Een pgb kan niet worden verstrekt:
- a. als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet;
 - b. voor zover het pgb is bestemd voor besteding in het buitenland, tenzij hiervoor expliciet vooraf toestemming is gegeven door het college, al dan niet op basis van het in het eerste lid bedoelde ondersteunings- en budgetplan;
 - c. voor zover deze is bedoeld voor begeleidings- of administratiekosten in verband met het pgb.

Artikel 4.2.2. Professionele ondersteuning

Er is sprake van professionele ondersteuning als er sprake is van één van de in dit artikel genoemde situaties en de hulpverlener beschikt over een Verklaring omtrent gedrag (VOG) die na of kort voor indiensttreding bij zijn werkgever of de start van de ondersteuning is afgegeven:

- a. De organisatie die de ondersteuning levert voldoet aan alle volgende, cumulatieve, criteria:
 - i. staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en waarvan de activiteiten blijkens deze inschrijving bestaan uit het verlenen van ondersteuning die past binnen de kaders van de resultaatgebieden ondersteuning bij het huishouden, ondersteuning bij *algemeen dagelijkse handelingen en vaardigheden (OB1 en OB 2)*, ondersteuning *wonen en verblijf* ~~zelfstandig leven, ondersteuning bij maatschappelijke deelname, ondersteuning in de vorm van kortdurend verblijf~~, ondersteuning gericht op *woningaanpassingen* ~~het wonen~~, ondersteuning gericht op het zich verplaatsen binnen de leefomgeving, ondersteuning in de vorm van beschermd wonen en ondersteuning in de vorm van (maatschappelijke) opvang.;
 - ii. biedt een dienstverband aan minimaal twee medewerkers;
 - iii. de organisatie en de medewerkers voldoen aan de kwaliteitseisen die voor de betreffende ondersteuning worden gesteld aan de aanbieders en ontvangen een salaris dat daarmee overeenkomstig is;
 - iv. de eigenaren en de medewerkers zijn geen eerste- of tweede graads bloed- of aanverwant van degene aan wie ze ondersteuning bieden;
 - v. beschikt voor de ~~resultaatgebieden OMD~~ *ondersteuning OB1 en OB2 die groepsgericht wordt ingezet*, ondersteuning *wonen en verblijf* en beschermd wonen ~~en kortdurend verblijf~~ over een locatie waar meerdere cliënten tegelijk kunnen verblijven.
- b. Een zelfstandig werkende hulpverlener voldoet aan alle volgende, cumulatieve criteria:
 - i. staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en waarvan de activiteiten blijkens deze inschrijving bestaan uit het verlenen van ondersteuning die past binnen de kaders van de resultaatgebieden ondersteuning bij het huishouden, ondersteuning bij *algemeen dagelijkse handelingen en vaardigheden (OB1 en OB 2)*, ondersteuning *wonen en verblijf* ~~ondersteuning bij zelfstandig leven, ondersteuning bij maatschappelijke deelname, ondersteuning in de vorm van kortdurend verblijf~~, *ondersteuning gericht op woningaanpassing* en ondersteuning gericht op het zich verplaatsen binnen de leefomgeving;
 - ii. de belastingdienst beschouwt de hulpverlener in het kader van de hulpverlening aan de cliënt als ondernemer;
 - iii. de medewerker voldoet aan de kwaliteitseisen die aan een hulpverlener van een aanbieder worden gesteld en berekent een tarief dat marktconform is;

- iv. de hulpverlener is geen eerste- of tweede graads bloed- of aanverwant van degene aan wie hij ondersteuning biedt;
- v. beschikt voor de resultaatsgebieden ~~OMD en kortdurend verblijf~~ *ondersteuning OB1 en OB2 die groepsgericht wordt ingezet en ondersteuning wonen en verblijf over een locatie waar meerdere cliënten tegelijk kunnen verblijven.*

Artikel 4.2.3. Tarief Pgb

1. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt bepaald aan de hand van het onder 4.2.1 lid 1 bedoelde ondersteunings- en budgetplan voor zover dit het maximale tarief niet overschrijdt zoals genoemd in lid 4;
 - b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en
 - c. bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate voorziening in natura.
2. Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van professionele ondersteuning of ~~informele~~ *ondersteuning uit het sociale netwerk*.
3. Voor zover de cliënt door de verstrekking van een pgb kosten bespaart voor een in zijn situatie algemeen gebruikelijk te achten product, kan het college besluiten die kosten in mindering te brengen op het pgb.
4. De hoogte van een pgb voor:
 - a. een zaak wordt bepaald op ten hoogste de kostprijs van de zaak die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt. Als de naturaverstrekking een tweedehands voorziening zou betreffen, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop de zaak technisch is afgeschreven, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Als de naturaverstrekking een nieuwe voorziening zou betreffen, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting;
 - b. dienstverlening bedraagt bij:
 - ~~professionele ondersteuning~~ *professionele ondersteuning ten hoogste 80 % van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopste adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.*
 - ~~informele ondersteuning~~ *ondersteuning door het sociale netwerk*, met uitzondering van ondersteuning bij het huishouden:
 - ✓ voor ondersteuning ~~zelfstandig leven~~ *OB1 en OB 2 individueel* maximaal € 20,- per uur ;
 - ✓ *de maximale tegemoetkoming per kalendermaand voor een hulp uit het sociaal netwerk zoals opgenomen in artikel 2ab van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015, tenzij op basis van het budgetplan van de cliënt kan worden volstaan met een lagere tegemoetkoming. De tegemoetkoming wordt berekend aan de hand van het tarief zoals opgenomen in bijlage 1 onderdeel A van deze verordening.*
 - ~~informele ondersteuning~~ *ondersteuning door het sociale netwerk* bij ondersteuning bij het huishouden ten hoogste 80% van de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, of de goedkoopst adequate oplossing via de leverancier of de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft gesloten.
 - c. Het tarief is een all-in tarief. Dat wil zeggen dat alle kosten zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekering(en) en reiskosten zijn opgenomen in dit tarief.

Paragraaf 4.3. Financiële tegemoetkoming

Artikel 4.3.1. Hoogte financiële tegemoetkoming

1. Ter realisatie van een passende bijdrage zoals genoemd in artikel 4.1.1. lid 2 kan het college aan een cliënt een financiële tegemoetkoming verstrekken.
2. Het college kan een tegemoetkoming verstrekken in geval van:
 - a. verhuis- en inrichtingskosten;
 - b. vergoeding van woningaanpassing in de vorm van een uitbreiding;
 - c. aanpassingen van woonwagens en woonschepen;
 - d. woningsanering;
 - e. vervoersvoorzieningen;
 - f. sportvoorzieningen.
 - g. vervoer van en naar de dagbesteding
 - h. bezoekbaar maken van de woning
3. De hoogte van de financiële tegemoetkoming wordt bepaald aan de hand van het tarief zoals opgenomen in bijlage I onderdeel B van deze verordening.

Paragraaf 4.4. Bijdrage voor gebruik maatwerkvoorzieningen

Artikel 4.4.1. Inkomensafhankelijke Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening dan wel pgb zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt. ~~De bijdrage is afhankelijk van het inkomen en vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot. De Het bedragen per bijdrageperiode, de inkomensbedragen en de percentages die gelden voor de berekening van de eigen bijdrage zijn~~ is gelijk aan die genoemd in artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, waarbij het de bedoeling is dat de maximale bijdrage wordt geheven die de wetgever beoogd heeft.
2. Als de bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd, is de bijdrage verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
3. Op grond van artikel 3.8. lid 4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo is voor bepaalde categorieën geen eigen bijdrage verschuldigd. Dit geldt onder andere voor:
 - a. rolstoelen;
 - b. voorzieningen ten behoeve van cliënten onder de 18 jaar, met uitzondering van woningaanpassingen;
4. Het college brengt de eigen bijdrage in rekening:
 - a. voor dienstverlening: zolang de toekenning voor de dienstverlening niet is ingetrokken en er in de bijdrageperiode enige ondersteuning is gegeven;
 - b. voor een voorziening in natura, anders dan onder a: zolang de cliënt gebruik maakt van of in het bezit is van de voorziening, en indien van toepassing: tot maximaal de kostprijs van een eenmalig verstrekte voorziening;
 - c. bij een periodieke verstrekking van een persoonsgebonden budget: over iedere bijdrageperiode waarover een persoonsgebonden budget is verstrekt;
 - d. voor een eenmalig verstrekte voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget: tot de hoogte van het verstrekte persoonsgebonden budget is voldaan.

5. ~~Als een persoon over een bijdrageperiode voor meerdere voorzieningen een eigen bijdrage is verschuldigd, dan komt de betaalde eigen bijdrage allereerst ten goede van de voorziening die eenmalig is verstrekt en waarvoor het college geen huur verschuldigd is.~~
6. De kostprijs van een maatwerkvoorziening is gelijk aan de prijs waarvoor de gemeente de maatwerkvoorziening afneemt of aanschafft van (gecontracteerde) aanbieder, inclusief de bijkomende kosten.
7. De kostprijs van een pgb is gelijk aan het bedrag van het pgb.
8. De eigen bijdrage wordt vastgesteld en geïnd door het CAK.

Artikel 4.4.2 Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

1. Een cliënt is een eigen bijdrage verschuldigd in de kosten voor verblijf in een opvang of beschermd wonen. De bedragen per maand, de inkomensbedragen en de percentages die gelden voor de berekening van de eigen bijdrage zijn gelijk aan die genoemd in artikel 3.11 tot en met 3.20 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, waarbij het de bedoeling is dat de maximale bijdrage wordt geheven die de wetgever beoogd heeft.
2. Als de cliënt afwezig is uit de opvang of beschermd wonen, anders dan in verband met beëindiging van de opvang of beschermd wonen, wordt de eigen bijdrage wel in rekening gebracht.
3. De eigen bijdrage wordt vastgesteld en geïnd door het CAK.

Paragraaf 4.5. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Artikel 4.5.1. Waardering mantelzorgers

1. De ondersteuning en waardering van mantelzorgers wordt vorm gegeven door middel van maatwerk. Samen met de mantelzorger wordt gekeken welke ondersteuning nodig is en hoe dit bijdraagt tot ontlasting van de mantelzorger.
2. Het college voorziet niet in een vaste financiële tegemoetkoming of standaard waardering voor alle mantelzorgers.

HOOFDSTUK 5. KWALITEIT, KLACHTEN EN INSPRAAK

Paragraaf 5.1. Kwaliteitseisen

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen conform artikel 3.1 van de wet, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard.
2. Om na te gaan of de kwaliteit van de ondersteuning voldoende geborgd is, wordt onder meer gekeken naar de volgende punten:
 - a. de professional beschikt over de juiste kwalificaties om de ondersteuning te kunnen leveren, d.w.z. relevante opleiding, kennis en ervaring. Indien van toepassing registratie in een relevant beroepsregister;
 - b. het type zorg sluit aan bij de ondersteuningsbehoefte;
 - c. de professional beschikt over relevante keurmerken of certificeringen;
 - d. de professional beschikt over een actuele VOG, ook als het een informele zorgaanbieder betreft. Een VOG is niet nodig bij zorg door familie (eerste en tweedegraads) of partner.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met een derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 - 1°. een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en
 - 2°. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst; en

- f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

Paragraaf 5.2. Klachten, medezeggenschap en meldingen

Artikel 5.2.1. Klachtregeling en medezeggenschapsregeling

1. Het college behandelt klachten van cliënten - dan wel hun gemachtigden, vertegenwoordigers of mantelzorgers- die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van hulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen van de Procedureregeling Klachtbehandeling gemeente Hengelo.
2. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.
4. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle voorzieningen.
5. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 5.2.2. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.
4. Het college kan bij nadere regels bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Paragraaf 5.3. Betrekken ingezetenen bij beleid

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.

2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.
3. Het uitvoering geven aan de lokale medezeggenschap wordt in handen gelegd van de adviesraad *en cliëntenraden*.
4. De adviesraad adviseert over alle drie de beleidsvelden (jeugd, Wmo en werk en inkomen).
5. Het doel van de adviesraad is om, vanuit een onafhankelijke positie, een optimale betrokkenheid te bewerkstelligen van burgers bij het voorbereiden, vaststellen, uitvoeren en evalueren van het beleid ten aanzien van alle drie de beleidsvelden.

Artikel 5.3.2. Recht op uitdagen

1. Het college wijst de ingezetenen op de mogelijkheid initiatieven te ontplooien die het uitvoeren van taken van het college op grond van de wet betreffen, zoals vastgelegd in artikel 2.6.7 van de wet.
2. Het college kan nadere regels stellen omtrent de in lid 1 beschreven mogelijkheid om initiatieven te ontplooien.

HOOFDSTUK 6 BESTRIJDING, MISBRUIK EN ONEIGENLIJK GEBRUIK VAN DE WET

Artikel 6.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.

Artikel 6.2. Herziening of intrekking

1. Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing betreffende een maatwerkvoorziening of pgb intrekken dan wel herzien als het college vaststelt dat:
 - a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen;
 - c. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden;
 - d. de cliënt langer dan 8 weken verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;
 - e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt, of
 - f. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten.
2. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen zes maanden na uitbetaling nog niet is aangewend voor bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 6.3. Opschorting betaling uit het pgb

1. ~~Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het~~

- ~~pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.~~
- ~~2. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname als sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 6.2 lid 1, onder d.~~
- ~~3. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste en tweede lid.~~

Artikel 6.4. Terugvordering

1. Als het college een beslissing op grond van artikel 6.2., eerste lid 1, onder a, heeft ingetrokken dan wel herzien en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk door de cliënt heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.
2. *Als het college heeft vastgesteld dat de zorg die de aanbieder levert niet voldoet aan de kwaliteitseisen volgens uit de wet en/of de kwaliteitseisen die zijn opgenomen in de verordening en het college op basis daarvan een beslissing heeft ingetrokken dan wel herzien, kan het college van de client en of de aanbieder, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.*
3. Het college kan het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel invorderen.
4. Ingeval het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd dan wel teruggehaald.

Artikel 6.5. Onderzoek naar besteding van pgb

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.

HOOFDSTUK 7 OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 7.1. Intrekking oude verordening

De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2015 4^e wijziging wordt ingetrokken.

Artikel 7.2. Overgangsbepalingen

1. Besluiten op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2015 4^e wijziging worden aangemerkt als besluiten op grond van deze Verordening.
2. Aanvragen, die zijn ingediend onder de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2015 4^e wijziging en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
3. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 4^e wijziging wordt beslist met inachtneming van deze verordening.

Artikel 7.3. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking de dag na de bekendmaking.

Artikel 7.4. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Hengelo 2019.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van (datum),

De griffier,

De voorzitter,

BIJLAGE I

Onderdeel A.

I. Tegemoetkoming voor hulp uit het sociaal netwerk op grond van artikel 2ab van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015

1.1	De hoogte voor een vergoeding voor ondersteuning maatschappelijke deelname OB 1 en OB 2 groepsgericht bedraagt per dagdeel;	€ 20,-
1.2	De hoogte van een vergoeding voor ondersteuning wonen en verblijf bedraagt per etmaal	€ 30,-.

Onderdeel B.

I. Verhuis- en inrichtingskosten en primaat verhuizen

1.1	De hoogte van een vergoeding voor verhuis- en inrichtingskosten bedraagt maximaal	€ 2.500,-
1.2	De hoogte van een vergoeding voor verhuiskosten voor het vrijmaken van een woning bedraagt maximaal	€ 5.265,-.

II. Woningaanpassing in de vorm van uitbreiding

2.1	Wanneer de aanpassing van een woning bestaat uit het aanbouwen bij een bestaande woning of groter bouwen van een nieuwe woning dan wanneer er geen aanpassingen nodig zouden zijn geweest, is de vergoeding maximaal gelijk aan het bedrag voor het aantal meters zoals is aangegeven in de tabel onder 2.2 en een gedeelte van de buitenruimte bij een woning zoals vermeld onder 2.3.	
2.2	Aantal m ² waarvoor een vergoeding kan worden verleend, aangegeven per vertrek.	
Soort vertrek	Aantal m ² waarvoor ten hoogste een vergoeding wordt verleend in geval van aanbouw van een vertrek	aantal m ² waarvoor ten hoogste een vergoeding wordt verleend in geval van uitbreiding
Woonkamer	30	6
Keuken	10	4
Eenpersoons slaapkamer	10	4
Tweepersoons slaapkamer	18	4
Toiletruimte	2	1
Badkamer		
- wastafelruimte	2	1

- doucheruimte	3	2
Entree/gang/hal	5	2
Berging	6	4

- 2.3 Het aantal m² verhard pad tussen de openbare weg en de hoofdingang tot een woonruimte, dan wel tussen een tweede ingang en een berging en/of tuinpoort dat bij het nieuw aanleggen van paden, dan wel bij het aanpassen van bestaande paden ten hoogste voor een vergoeding in aanmerking komt bedraagt 20 m².

- 2.4 Een vergoeding gericht op extra te verwerven grond wordt verleend voor de aankoop van ten hoogste het aantal vierkante meters dat gelijk is aan de vloeroppervlakte van de op te richten aanbouw of bijgebouw of de extra meters in verband met de aanpassingen bij een nieuw te bouwen woning.

- 2.5 De hoogte van de vergoeding bedraagt € 400,- per m³

- 2.6 De hoogte van de vergoeding voor bergingen bedraagt € 300,- per m³

III. Aanpassingen woonwagens en woonschepen

- 3.1 De maximale vergoeding voor aanpassingen van woonwagens en woonschepen bedraagt € 2.500,-

IV. Woningssanering

- 4.1. Wanneer de aanpassing van de woning het saneren van vloerbedekking en vervanging van gordijnen betreft, bedraagt de vergoeding maximaal:
- a. voor vervanging van de vloerbedekking in de slaapkamer € 265,-
 - b. voor vervanging van de gordijnen in de slaapkamer € 105,-

- 4.2 Indien er in het gezin kinderen zijn jonger dan 4 jaar kan tevens een vergoeding worden verstrekt in de kosten van sanering als bedoeld in 4.1 voor de woonkamer. De hoogte hiervan bedraagt maximaal:
- a. voor vervanging van de vloerbedekking in de woonkamer € 525,-
 - b. voor vervanging van de gordijnen in de woonkamer € 210,-

- 4.3 De hoogte van de vergoeding is mede afhankelijk van de leeftijd van de te vervangen middelen. Als een voorziening is afgeschreven (termijn: 7 jaar) wordt geen vergoeding verleend.

V. Vervoersvoorzieningen

- 5.1 De hoogte van een vergoeding voor een maatwerkvoorziening gericht op het verplaatsen in de leefomgeving bedraagt ten hoogste per jaar voor:

a.	gebruik van eigen auto	€ 955,-
b.	gebruik van een bruikleenauto voor vervoer	€ 330,-

Bij de combinatie van een aanvullende vervoersvoorziening en een vergoeding voor de kosten voor vervoer wordt een korting van 25 % op de hoogte van de vergoeding toegepast.

5.2	De hoogte van een vergoeding voor het gebruik van het Collectief Vraagafhankelijk Vervoer bedraagt per jaar maximaal:	
	a. voor gebruik individuele taxi voor vervoer	€ 2.100,-
	b. voor gebruik individuele rolstoeltaxi voor vervoer	€ 2.500,-

5.3	De hoogte van een vergoeding voor het aanpassen van een auto wordt vastgesteld op basis van de leeftijd van de auto en de werkelijke kosten van de autoaanpassing en bedraagt maximaal	€ 4.000,-
-----	--	-----------

Hierbij wordt uitgegaan van een levensduur van de auto van 10 jaar.

5.4	Een uitzondering op 5.3 geldt voor autostoelen die overplaatsbaar zijn. De berekening van deze vergoeding wordt niet gebaseerd op de leeftijd van de auto. De aanpassing (autostoel en andere autoaanpassingen samen) wordt volledig vergoed tot een maximum van	€ 4.000,-
	De kosten van overplaatsing van de autostoel in een nieuwe auto zijn voor kosten van cliënt.	

5.5.	De hoogte van een vergoeding voor vervoer van en naar de dagbesteding bedraagt maximaal per kilometer:	€ 0,19
------	--	--------

De afstand woning-dagbesteding wordt bepaald via de ANWB routeplanner volgens de kortste route met de auto. De afstand wordt berekend in kilometers en afgerond op 1 cijfer achter de komma (100 meter)

VI. Sportvoorzieningen

6.1	De hoogte van de vergoeding voor de aanschaf en het onderhoud van een sportvoorziening maximaal	€ 2.800,-
-----	---	-----------

6.2	Het in 6.1 genoemde bedrag wordt niet vaker dan eens in de drie jaar verstrekt.	
-----	---	--

VII. Bezoekbaar maken van een woning

7.1	De hoogte van een vergoeding voor het bezoekbaar maken van een woning bedraagt maximaal	€ 1.500,-
-----	---	-----------

TOELICHTING VERORDENING MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING

Artikelsgewijs

Artikel 1. Begripsbepalingen

Een algemeen gebruikelijke voorziening is bijvoorbeeld een elektrische fiets.

Het gesprek is het mondeling contact na een melding waarin het college met degene die maatschappelijke ondersteuning vraagt zijn gehele situatie inventariseert. Tijdens het gesprek wordt geïnventariseerd wat de mogelijkheden zijn van een cliënt om op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk dan wel met gebruikmaking van voorliggende voorzieningen, algemeen gebruikelijke voorzieningen, algemene voorzieningen of maatwerkvoorzieningen om zijn zelfredzaamheid of participatie te verbeteren of te voorkomen dat hij gebruik moet maken van beschermd wonen of opvang.

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet (in artikel 1.1.1) al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Voor de duidelijkheid zijn een aantal belangrijke wettelijke definities hieronder weergegeven.

- aanbieder: natuurlijke persoon of rechtspersoon die jegens het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren;
- algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning;
- begeleiding: activiteiten gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zo lang mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven;
- cliënt: persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid *van de wet*;
- cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
- gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;
- maatschappelijke ondersteuning:
 - 1°. bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld,
 - 2°. ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psycho-sociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving,
 - 3°. bieden van beschermd wonen en opvang;

- maatwerkvoorziening: op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen:
 - 1°. ten behoeve van zelfredzaamheid, daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen,
 - 2°. ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen en andere maatregelen,
 - 3°. ten behoeve van beschermd wonen en opvang;
- mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;
- participatie: deelnemen aan het maatschappelijke verkeer;
- persoonsgebonden budget: bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden heeft betrokken;
- sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt;
- voorziening: algemene voorziening of maatwerkvoorziening;
- zelfredzaamheid: in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal (definitie)bepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals:

- aanvraag (artikel 1:3, derde lid Awb): een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen;
- beschikking (artikel 1:3 tweede lid Awb): een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.

Artikel 1.2. Vertegenwoordiger cliënt

In de wet (artikel 1.1.1) is de vertegenwoordiger gedefinieerd als “persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake”. Als een cliënt niet zelfstandig in staat zijn tot het behartigen van zijn belangen, bijvoorbeeld als gevolg van een verstandelijke of psycho-geriatrische beperking, of omdat het om een kind gaat, kan deze vertegenwoordiger zijn plaats innemen bij het doen van de melding en het indienen van de aanvraag. Het college zal er op toezien dat de vertegenwoordiger ook werkelijk de belangen van de cliënt vertegenwoordigt.

Op grond van artikel 2:2 Awb kan het college een gemachtigde (waarmee de vertegenwoordiger feitelijk gelijk gesteld kan worden) weigeren als tegen die gemachtigde ernstige bezwaren bestaan.

Artikel 1.3. Nadere regels

Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van deze verordening.

Artikel 2.1 Melding

In artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet wordt al bepaald dat indien bij het college melding wordt gedaan van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning, het college deze melding onderzoekt. Deze bepaling verankert ook in de verordening dat bij het college een melding kan worden gedaan en door wie. In artikel 2.3.2, negende lid, van de wet is bepaald dat een aanvraag niet kan worden gedaan dan nadat (naar aanleiding van de melding) onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen de termijn van zes weken.

De melding is vormvrij en kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch bij het college worden gedaan. In artikel 2:15 van de Awb is bepaald dat een aanvraag elektronisch (onder meer per email) kan worden gedaan indien het bestuursorgaan kenbaar heeft gemaakt dat deze weg geopend is. De melding kan 'door of namens de cliënt' worden gedaan. Dit kan ruim worden opgevat. Naast de cliënt kan bijvoorbeeld diens vertegenwoordiger, mantelzorger, partner, familielid, buurman of andere betrokkene de melding doen.

In het eerste lid is met gebruik van de in artikel 1 gedefinieerde term 'hulpvraag' een afbakeningsbepaling gegeven. Een persoon met een hulpvraag die op grond van een andere wet kan worden beantwoord, kan direct en gericht worden doorverwezen. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan de Zorgverzekeringswet, de Wet werk en bijstand en de Leerplichtwet. Zie ook de tekst en toelichting van artikel 8, tweede lid.

Het derde lid geeft aan dat het college de melding registreert zodra de cliënt zijn zorgvraag helder heeft gemaakt. Onder zorgvraag wordt verstaan: door de cliënt zelf of door zijn omgeving geuite behoefte aan maatschappelijke ondersteuning.

In het vierde lid staat aangegeven dat niet als melding wordt aangemerkt de hulpvraag die meteen kan worden beantwoord en geen nader onderzoek behoeft. Te denken valt hier bijvoorbeeld aan dat uit het eerste contact kan blijken dat de burger eenvoudig kan worden verwezen naar een andere instantie, zoals Loes, of dat de burger een voorlichting wenst over het gevoerde beleid.

In het vijfde lid is de verplichte ontvangstbevestiging verankerd (artikel 2.3.2, eerste lid, slotzin, van de wet). Conform artikel 4:3a van de Awb is het bestuursorgaan gehouden een elektronisch ingediende aanvraag te bevestigen. Dat kan dan – en ligt voor de hand – ook elektronisch. Indien de melding mondeling of telefonisch is gedaan, zou dit ook kunnen worden afgesproken. Aangezien het onderzoek na een melding maximaal zes weken mag beslaan (zie artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet), is registratie en ontvangstbevestiging van de melding ook in het kader van deze termijn van belang.

In het zesde lid is overeenkomstig artikel 2.3.3 van de wet een uitzondering vervat voor spoedeisende gevallen. Het college is op grond van de wet verplicht in dergelijke gevallen een passende tijdelijke maatwerkvoorziening te verstrekken in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek dat volgt na de melding.

In lid 7 is opgenomen dat bij een melding beschermd wonen de melding doorgeleid wordt naar het CIMOT en deze neemt de melding verder in behandeling. Voor beschermd wonen wordt gewerkt met een centrumgemeente constructie. Voor de gemeente Hengelo is de gemeente Enschede de centrumgemeente. Centrumgemeente Enschede heeft samen met de regiogemeenten (waaronder

Hengelo) gekozen voor een centraal meld- en intakepunt (het CIMOT). Het CIMOT draagt zorg voor beoordelen van een melding beschermd wonen en maatschappelijke opvang en het onderzoek dat daar eventueel uit voortvloeit.

Artikel 2.2. Legitimatie

In het kader van de rechtmatigheid is het op grond van artikel 2.3.4 van de wet in ieder geval verplicht om de identiteit van de cliënt vast te stellen aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht en is de cliënt die een aanvraag doet voor een maatwerkvoorziening ook verplicht dat document ter inzage te geven. Bij de gegevensverzameling op grond van artikel 2.4 eerste en tweede lid zullen de grenzen van de Wet bescherming persoonsgegevens in acht genomen moeten worden.

Artikel 2.3. Cliëntondersteuning

Het eerste lid is een uitwerking van de wettelijke verplichting van het college in artikel 2.2.4, eerste lid, onder a, en tweede lid, van de wet. In de memorie van toelichting bij artikel 2.2.4 van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) is vermeld dat gemeenten hiermee de opdracht hebben in ieder geval een algemene voorziening voor cliëntondersteuning te realiseren, waar burgers informatie en advies over vraagstukken van maatschappelijke ondersteuning en hulp bij het verkrijgen daarvan kunnen krijgen.

In het tweede lid is overeenkomstig artikel 2.3.2, derde lid, van de wet bepaald dat het college de betrokkene na de melding van de hulpvraag inlicht over de mogelijkheid van gratis cliëntondersteuning.

Met de waarborg geformuleerd in lid 3 kunnen cliënten vertrouwen op de onafhankelijkheid van de cliëntondersteuning.

Artikel 2.4. Onderzoek

Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Het eerste lid dient ter ambtelijke voorbereiding van het onderzoek op basis van de melding waarbij in samenspraak met de cliënt bekende gegevens in kaart worden gebracht en cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn.

De verplichting tot het overleggen van stukken, zoals vermeld in het tweede lid, is opgenomen overeenkomstig artikel 2.3.2, zevende lid, van de wet.

Op grond van het derde lid kan worden afgezien van het onderzoek indien dat een onnodige herhaling van zetten zou betekenen.

In het vierde lid is overeenkomstig artikel 2.3.2, tweede lid, van de wet de verplichting voor het college opgenomen om informatie te verschaffen over de mogelijkheid voor de cliënt om een persoonlijk plan op te stellen en deze aan het college te overhandigen.

In lid 5 is opgenomen dat het CIMOT het onderzoek uitvoert in het kader van beschermd wonen en maatschappelijke opvang.

Artikel 2.5. Gesprek

Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en kan worden gezien als een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, onder a, van de wet, waarbij onder meer is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels vaststelt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het in artikel 2.1.2 bedoelde plan en de door het college te nemen besluiten of te verrichten handelingen.

De onderdelen van het eerste lid zijn overeenkomstig de opsomming in artikel 2.3.2 van de wet opgenomen. In artikel 2.3.2, eerste lid van de wet, wordt niet de aanduiding “het gesprek” gebruikt maar “een onderzoek in samenspraak met degene door of namens wie de melding is gedaan en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers dan wel diens vertegenwoordiger”. De memorie van toelichting op deze bepaling (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 143) verduidelijkt dat voor een zorgvuldig onderzoek veelal sprake zal zijn van enige vorm van persoonlijk contact met betrokkene of een vertegenwoordiger van betrokkene, aangezien daardoor een adequaat totaalbeeld van de betrokkene en zijn situatie verkregen kan worden. Het eerste lid bepaalt daarom dat het onderzoek moet plaatsvinden in samenspraak met betrokkene. Met betrokkene wordt in ieder geval bedoeld de cliënt of zijn vertegenwoordiger, waar mogelijk de mantelzorger(s) en desgewenst familie. De vorm van het onderzoek is vrij.

Algemene voorzieningen zijn voorzieningen die voor de inwoners vrij toegankelijk zijn. Dat wil zeggen dat ze geen toestemming van de gemeente nodig hebben om er gebruik van te maken. Algemene voorzieningen kunnen collectief (soms doelgroep gericht) en individueel zijn en zijn voorliggend dan wel aanvullend. Voorbeelden van collectieve algemene voorzieningen die door de gemeente worden gefinancierd zijn de jongerensoos, ouderensociëteiten, vrijetijdsbesteding voor verstandelijk gehandicapten, prenatale voorlichting, taallessen en sociale vaardigheidstrainingen. Individuele algemene voorzieningen die wij financieren zijn bijvoorbeeld maatschappelijk werk, ouderenadviseur, jeugdgezondheidszorg, budget alert en begeleide omgangsregeling (voor ouders in scheiding).

In het tweede lid is overeenkomstig artikel 2.3.2, vijfde lid, van de wet verankerd dat het college een door of namens de cliënt ingediend persoonlijk plan betreft bij het onderzoek.

Het gesprek vindt zo mogelijk bij de cliënt thuis plaats. Indien woningaanpassingen nodig zijn, is dat zeker essentieel om de thuissituatie goed te kunnen beoordelen en doeltreffende oplossingen te vinden.

Het gesprek is hoofdregel en hoeft uiteraard niet plaats te vinden als dit niet nodig is (zie het vierde lid). Het kan bijvoorbeeld om een cliënt gaan die al bekend is bij de gemeente en een eenvoudige ‘vervolgvraag’ heeft.

Artikel 2.6. Verslag

Deze bepaling is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure en is overeenkomstig artikel 2.3.2, achtste lid, van de wet opgenomen. Het verslag kan worden gezien als een onderdeel van het ondersteuningsplan.

Het tweede lid borgt dat altijd verslag wordt opgemaakt. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, p. 32-33) staat dat de gemeente aan de cliënt een weergave van de uitkomsten van het onderzoek verstrekt om hem in staat te stellen een aanvraag te doen voor een maatwerkvoorziening. Dat moet in beginsel schriftelijk. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt.

Artikel 2.7. Aanvraag

Ook deze bepaling is een uitwerking van artikel 2.1.3, eerste lid, en tweede lid, onder a, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval bepaalt op welke wijze wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. De wet bepaalt dat het college binnen twee weken na de ontvangst van de aanvraag de beschikking moet geven (artikel 2.3.5, tweede lid). In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Deze verordening wijkt daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

In artikel 2.7. is bepaald dat naast de cliënt alleen een daartoe door hem gemachtigd persoon of een vertegenwoordiger (zie voor een definitie van vertegenwoordiger de toelichting onder artikel 1) een aanvraag kan indienen. Dit is minder ruim dan de kring van personen rond de cliënt die een melding kan doen. Aangezien het hier gaat om de formele aanvraag om een beschikking in de zin van de Awb, is hier de formele eis van machtiging of vertegenwoordiging gesteld.

Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten is in het tweede lid de mogelijkheid opgenomen om een door de cliënt ondertekend verslag als aanvraag aan te merken.

Artikel 2.8. Extern deskundigenonderzoek

In lid 1 is bepaald het college bevoegd is om de cliënt op te roepen in persoon te verschijnen op een door burgemeester en wethouders te bepalen plaats en tijdstip en te laten onderzoeken en/of ondervragen door een of meer daartoe aangewezen deskundigen. Dit alles met de beperking dat dit in het belang moet zijn van het onderzoek. Het college mag dus geen gegevens (doen) opvragen waarin hij uit andere hoofde geïnteresseerd is. Het is bij de adviesaanvraag van belang dat hierbij een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt verstrekt, zodat duidelijk is voor de cliënt en de adviseur welk aanvullend onderzoek nog nodig is.

In artikel 2.3.8, derde lid, van de wet is een medewerkingsplicht opgenomen. De cliënt is verplicht aan het college desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

Artikel 2.9. Beslistermijnen

Het gaat hier om een wettelijke termijn. In artikel 2.3.5 tweede lid van de wet staat vermeld dat het college de beschikking geeft binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag.

Artikel 2.10. Inhoud beschikking

Uitgangspunt van de wet is dat de cliënt een maatwerkvoorziening in 'natura' krijgt. Indien gewenst door de cliënt bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een budget.

Tweede lid, onder a, en derde lid, onder a: het beoogde resultaat is bijvoorbeeld 'mobiliteit' en niet 'een scooter'.

Tweede, onder b, en derde lid, onder d: onder 'duur' valt ook de termijn waarop een voorziening technisch is afgeschreven.

Het vierde lid dient uitsluitend ter informatie aan de cliënt. Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. Dat loopt immers via het CAK, evenals de mogelijkheid van bezwaar en beroep daartegen. Zie artikel 12 en artikel 2.14, zesde lid, van de wet, waarin is bepaald dat de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget, met uitzondering van die voor opvang, wordt vastgesteld en voor de gemeente geïnd door het CAK.

Artikel 3.1 Voorliggend op maatwerkvoorziening

Een algemene voorziening kan in de daarvoor geschikte situaties een voorliggend en volwaardig alternatief zijn voor een maatwerkvoorziening. Of dit in een individueel geval ook zo is, onderzoekt de gemeente indien door of namens een betrokkene een melding is gedaan dat deze maatschappelijke ondersteuning nodig heeft. Een cliënt die naar het oordeel van het college voor een specifieke vorm van ondersteuning gebruik kan maken van een algemene voorziening waarbij deze ondersteuning als een passende ondersteuning wordt aangemerkt, komt dus niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening voor die ondersteuning.

Artikel 4.1.1. Criteria maatwerkvoorzieningen beperking zelfredzaamheid of participatie

Het verstrekken van een maatwerkvoorziening heeft als doel een beperking in de zelfredzaamheid en participatie te compenseren, zodanig dat de cliënt in de eigen leefomgeving kan blijven. Omdat de behoeften en passende oplossingen kunnen verschillen is het niet wenselijk en mogelijk een limitatieve opsomming in de verordening op te nemen.

Het derde lid betreft een ‘kan’-bepaling en weet eveneens zijn grondslag in artikel 2.1.3, (eerste lid en) tweede lid, aanhef en onder a, van de wet. In de memorie van toelichting is bij artikel 2.3.5, derde lid, van de wet (Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 3, p. 148) opgemerkt dat de maatwerkvoorziening nadrukkelijk een hekkensluiter is:

“Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met hulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator). Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen.”

Deze passage in het bijzonder – maar gelezen in samenhang met de verdere parlementaire geschiedenis – biedt een onderbouwing om het begrip ‘voorzienbaarheid’ in individuele gevallen een rol te laten spelen bij de afwijzing van een maatwerkvoorziening. Zoveel volgt ook uit de passages in de parlementaire geschiedenis waaruit blijkt dat de wetgever aan heeft willen sluiten bij de huidige rechtspraak op dit punt (zie in het bijzonder de nadere memorie van antwoord, Kamerstukken I 2013-14, 33841, nr. J, p. 18). Hieruit volgt verder dat met artikel 4.1.1., *tweede lid*, nadrukkelijk geen (verkapte) inkomenstoets is – of kan worden – beoogd. Ook op grond van de wettekst en blijkens de parlementaire geschiedenis is hiervoor namelijk uitdrukkelijk geen ruimte gelaten (zie verder de nota naar aanleiding van het verslag, Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 34, p. 24).

Gelet op artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder a, van de wet, de genoemde wetsgeschiedenis en de huidige jurisprudentie is het van belang een expliciete grondslag te hebben voor afwijzing van een maatwerkvoorziening waarbij de ‘voorzienbaarheid’ een rol speelt. Het *derde* lid voorziet in een dergelijke grondslag. Gelet op de noodzaak tot een individuele beoordeling is de

weigeringsgrond als ‘kan-bepaling’ vormgegeven; het college van burgemeester en wethouders is daarmee altijd gegeven een inhoudelijke afweging te maken bij iedere individuele aanvraag.

Artikel 4.1.2. Criteria maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

Het verstrekken van een maatwerkvoorziening beschermd wonen heeft als doel een beperking in de zelfredzaamheid en participatie te compenseren, zodanig dat de cliënt in de eigen leefomgeving kan blijven. Omdat de behoeften en passende oplossingen kunnen verschillen is het niet wenselijk en mogelijk een limitatieve opsomming in de verordening op te nemen.

Gezien de centrumgemeente constructie is er voor gekozen om de gemeente Enschede mandaat te verlenen betreffende de toekenning van een maatwerkvoorziening. Bij de afweging wordt gebruik gemaakt van de bepalingen van de Verordening van de centrumgemeente Enschede. Er vindt periodiek overleg plaats tussen de gemeente Hengelo en de centrumgemeente Enschede waarbij de samenwerking en afspraken worden geëvalueerd.

Artikel 4.1.3. Aanvullende criteria

Lid 1: Als er al eerder een maatwerkvoorziening (of individuele voorziening, zoals dat heette onder de oude Wet maatschappelijke ondersteuning) is verstrekt en deze voorziening biedt nog voldoende ondersteuning en is nog niet technisch afgeschreven, dan komt de cliënt niet opnieuw in aanmerking voor een maatwerkvoorziening. De noodzaak is dan niet aanwezig:

- tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan cliënt zijn toe te rekenen;
- als de eerder verstrekte voorziening niet langer de oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning en dit niet te voorzien was.

Lid 2: Als het college vaststelt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, zal het college kiezen voor de goedkoopst doelmatige voorziening in natura die zij ingekocht heeft. Voorop staat dat de voorziening adequaat (doelmatig) is om bij te dragen aan de ondersteuningsbehoefte. Als er echter meerdere varianten mogelijk zijn, kiest het college voor de goedkoopste variant in natura. Als de individuele situatie daar om vraagt kan onder voorwaarden ook een pgb verstrekt worden.

Lid 3: Als een cliënt op grond van de criteria zoals genoemd in artikel 4.1.1 in aanmerking komt voor een bepaalde maatwerkvoorziening, kan de cliënt zelf kiezen bij welke, door de gemeente voor die voorziening gecontracteerde zorgaanbieder, hij zijn zorg af wil nemen.

Lid 4 sub a: Het is voor het college belangrijk dat het objectief kan vaststellen of de voorziening noodzakelijk is. Als een cliënt zich op een zodanig moment meldt dat dit niet meer mogelijk is, dan komt dat voor rekening en risico van de cliënt. Bovendien blijkt hier dan ook uit dat de cliënt in staat is gebleken zelf met oplossingen te komen voor zijn probleem, zodat ondersteuning door het college niet aan de orde is.

Lid 4 sub b: De inzet van maatwerkvoorzieningen kan onderdeel uitmaken van een ondersteuningsplan, waar behalve de maatwerkvoorziening ook inzet van de cliënt wordt verwacht, gebruik van algemene voorzieningen of deelname aan bepaalde activiteiten. Als een cliënt weigert om aan een dergelijk ondersteuningsplan mee te werken die het college noodzakelijk vindt voor het bereiken van de resultaatgebieden, of niet meewerkt aan de uitvoering daarvan, kan dit tot gevolg hebben dat ook de maatwerkvoorziening wordt geweigerd.

Lid 4 sub c: In sommige gevallen gebruiken mensen al jaren door hen zelf bekostigde voorzieningen en melden zich voor een aanspraak op een maatwerkvoorziening na het optreden van een beperking.

In voorkomende gevallen kan dat leiden tot de conclusie dat het optreden van die beperking geen meerkosten met zich meebrengt.

Lid 4 sub d: Een voorziening moet veilig zijn en geen gezondheidsrisico's met zich meebrengen voor hemzelf of een ander. Zo zal bijvoorbeeld iemand die geen verkeersinzicht heeft niet in aanmerking kunnen komen voor een aangepaste auto of een snelle scooter.

Artikel 4.2.1. Criteria voor pgb

Op grond van artikel 2.3.6 van de wet moet de cliënt voldoen aan een aantal voorwaarden om in aanmerking te kunnen komen voor een pgb. Deze zijn:

- hij moet, al dan niet met ondersteuning, in staat zijn om een pgb te beheren. Dat wil zeggen dat hij de administratieve verantwoordelijkheden aankan, maar ook kan bepalen wat hij nodig heeft en door hem ingeschakelde personen kan aansturen;
- hij kan motiveren waarom hij de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wenst te ontvangen;
- de diensten, hulpmiddelen e.d. die hij met het pgb wenst in te kopen worden veilig, doeltreffend en cliëntgericht verstrekt en dragen bij aan het behalen van het beoogde resultaat.

Om te kunnen vaststellen of de cliënt aan deze voorwaarden voldoet, wordt van de cliënt verwacht dat hij een gemotiveerd verzoek indient als hij voor een pgb in aanmerking wil komen. Aan dit verzoek wordt een aantal eisen verbonden, dat is opgenomen in het eerste lid.

Het tweede lid geeft aan dat het college op grond van artikel 2.3.6 van de wet een pgb kan verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken.

Het derde lid bepaalt dat het in beginsel niet mogelijk is om achteraf kosten te declareren.

Lid 4:

- a. Een aanvraag voor een pgb kan geweigerd worden voor zover de kosten van het pgb hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de wet). De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college betekent dus niet bij voorbaat dat het pgb om die reden geheel geweigerd kan worden. Cliënten kunnen zelf bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen doordat de gemeente vanwege inkoopvoordelen maatwerkvoorzieningen goedkoper zal kunnen leveren dan wanneer iemand zelf ondersteuning inkoopt met een pgb. Daarbij kan gedacht worden aan vervoers- of opvangvoorzieningen.
- b. Tevens is in vierde lid bepaald dat het college een pgb kan weigeren indien het college eerder een beslissing voor het verstrekken van een maatwerkvoorziening of pgb heeft herzien in verband met het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens, het niet voldoen aan de voorwaarden die verbonden zijn aan de maatwerkvoorziening of pgb of een onjuiste besteding van een pgb.

In het vijfde lid is bepaald dat een pgb niet mogelijk is:

- a. Als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet is er nog geen sprake van geïndiceerde ondersteuning. In zo'n geval is de

ondersteuning niet mogelijk via een pgb. Zodra het reguliere onderzoek is afgerond en een maatwerkvoorziening blijkt aan de orde, dan kan de cliënt uiteraard wel een verzoek indienen voor een pgb.

- b. Besteding van een pgb in het buitenland is alleen mogelijk als hiervoor expliciet vooraf toestemming is gegeven. Het college zal hierbij toetsen of de besteding van het pgb past binnen het ondersteuningsplan en de te behalen resultaatgebieden.
- c. Een pgb is niet mogelijk voor de betaling van een persoon die hem begeleidt met het beheer van het pgb. Ook mogen er van het pgb geen administratiekosten worden betaald.

Artikel 4.2.2. Professionele ondersteuning

In artikel 4.2.3 van de Verordening is opgenomen dat voor de vaststelling van de hoogte van het pgb ook bepalend is of de ondersteuning wordt geleverd op professionele basis of *in het sociaal netwerk in het informele circuit*. In dit artikel is uitgewerkt wat onder professionele ondersteuning wordt verstaan. Alle vormen van ondersteuning die niet aan deze criteria voldoen, vallen onder het sociaal netwerk ~~de informele ondersteuning~~.

Onder a gaat het om een aanbieder die niet gecontracteerd is door de gemeente. Deze organisatie kan desondanks als professionele organisatie worden aangemerkt als deze aan de onder a genoemde cumulatieve criteria voldoet.

Onder de kwaliteitseisen vallen bijvoorbeeld:

- inzet van voldoende gekwalificeerd personeel;
- een adequate klachtenregeling;
- beschikt over een agressieprotocol;
- ingeschreven in BIG-register, als dat voor de betreffende dienstverlening vereist is.

Onder b wordt dit uitgewerkt voor een zelfstandig werkende hulpverlener (zelfstandige zonder personeel of freelancer). Deze moet ingeschreven staan bij de Kamer van Koophandel voor de betreffende werkzaamheden en ook door de belastingdienst worden aangemerkt als ondernemer. Daarnaast is een aantal, cumulatieve kwaliteitseisen genoemd, die vergelijkbaar zijn met de kwaliteitseisen die aan een organisatie worden gesteld.

Er mag geen sprake zijn van eerste- of tweedegraads bloed- of aanverwantschap met de cliënt en er moeten marktconforme tarieven in rekening worden gebracht. Hier is aansluiting gezocht bij de regelgeving voor de Wet langdurige zorg en de zorgverzekeringswet.

Voor het resultaatgebied, beschermd wonen en maatschappelijke opvang is in dat geval geen professioneel tarief mogelijk, omdat het als zelfstandige zonder personeel/freelancer niet mogelijk is dit resultaatgebied te bieden.

Om aan te tonen dat een freelancer of zelfstandige zonder personeel (ZZP-er) door de belastingdienst wordt aangemerkt als ondernemer, kan hij een zogenaamde VAR-wuo-verklaring bij de belastingdienst aanvragen. Hij is dit echter niet verplicht, maar dit brengt zowel voor de cliënt als voor de hulpverlener risico's met zich mee.

Artikel 4.2.3. Tarief pgb

In artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Lid 1: De hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van het ingediende ondersteunings- en budgetplan en aan de hand van vastgestelde maximale pgb-tarieven. Sub b is gebaseerd op artikel 2.1.3. lid 2 onder b van de wet. Hierin staat dat het pgb toereikend moet zijn.

Lid 2: Voor de hoogte van het pgb is ook bepalend of de ondersteuning wordt ingekocht bij een professionele hulpverlener/zorgorganisatie (professionele ondersteuning) of bij iemand uit de eigen familie of sociale netwerk (informele ondersteuning).

Lid 3: Als door de verstrekking van een pgb geen algemeen gebruikelijke voorziening meer hoeft te worden gekocht of gebruikt, dan treedt een financiële besparing op voor de cliënt. De hoogte van die besparing kan in mindering worden gebracht op het pgb.

Lid 4: Het vierde geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor pgb's voor afzonderlijke maatwerkvoorzieningen.

Het maximum budget voor professionele dienstverlening is afgeleid van de kostprijs voor de voorziening in natura, die het college is verschuldigd voor de maatwerkvoorziening. Het budget is hieraan niet gelijk, omdat aan gecontracteerde aanbieders zware eisen worden gesteld onder andere met betrekking tot zorgcontinuïteit, regeling klachtrecht en medezeggenschap en inzet competent personeel die kostprijsverhogend werken. Daarnaast zijn de overheadkosten van kleine aanbieders en zzp'ers in het algemeen lager dan die van gecontracteerde aanbieders, omdat deze aanbieders aan allerlei eisen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een contract.

Bij ondersteuning *door het sociale netwerk in het informele circuit* wordt uitgegaan van lagere tarieven, omdat in dat geval sprake is van het ontbreken van kosten die professionele dienstverleners wel hebben. Te denken valt aan overheadkosten, verzekeringen en pensioenvoorzieningen. Hierbij is aansluiting gezocht bij de Regeling Langdurige zorg, artikel 5.22 lid 1. Hier wordt ook uitgegaan van een tarief van € 20,- per uur. ~~of per dagdeel voor informele zorg.~~ *Daarnaast kan een financiële tegemoetkoming worden verstrekt op grond van artikel 2ab van de Uitvoeringsregeling Wmo. De client die een dergelijke tegemoetkoming ontvangt, sluit geen zorgovereenkomst met de pgb-zorgverlener, maar dient hiervoor een verklaring in bij de SVB. In de bijlage wordt verder uitgewerkt hoe de financiële tegemoetkoming berekend wordt.*

De hoogte van een pgb voor dienstverlening is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten.

Artikel 4.3.1. Hoogte financiële tegemoetkoming

In dit artikel is uitgewerkt dat het college in bepaalde situaties een financiële tegemoetkoming kan verstrekken om te komen tot een passende bijdrage voor client. In de bijlage wordt de hoogte van deze tegemoetkomingen nader uitgewerkt.

Artikel 4.4.1. ~~Inkomensafhankelijke~~ Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen

Deze bepaling geeft uitvoering aan de artikelen 2.1.4, eerste tot en met derde en zevende lid, en 2.1.5, eerste lid van de wet. De gemeente mag van cliënten een bijdrage in de kosten vragen voor maatwerkvoorzieningen in natura en in de vorm van een persoonsgebonden budget alsmede voor algemene voorzieningen. In dit artikel wordt de bijdrage in de kosten voor een maatwerkvoorziening geregeld. De bijdragen in de kosten van maatwerkvoorzieningen zijn gelimiteerd tot een bedrag gelijk aan de kostprijs van de voorziening (artikel 2.1.4, derde lid, eerste zin, van de wet) en in het Uitvoeringsbesluit Wmo worden regels vastgesteld met betrekking tot deze bijdragen (artikel 2.1.4,

vierde lid, van de wet). De bijdrage is gelijk aan de maximale eigen bijdrage zoals genoemd in het Uitvoeringsbesluit Wmo.

In het tweede lid is de mogelijkheid van artikel 2.1.5, om de bijdrage ook aan de ouders van minderjarige cliënten op te leggen, benut.

Lid 3: In het Uitvoeringsbesluit is bepaald dat voor rolstoelen geen eigen bijdrage is verschuldigd. Voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van de cliënt die jonger is dan 18 jaar mag het college geen bijdrage in de kosten opleggen. Er is een uitzondering in geval een woningaanpassing wordt verleend.

Lid 4: Bij dienstverlening geldt dat de eigen bijdrage verschuldigd is over iedere periode waarin dienstverlening is geboden. Ook als bijvoorbeeld een week geen dienstverlening is geboden, maar de andere weken wel, is een cliënt een eigen bijdrage verschuldigd. In hoeverre de kostprijs van de dienstverlening hierdoor wijzigt, is afhankelijk van het contract dat de gemeente met de dienstverlener heeft afgesloten. Zodra de indicatie voor de dienstverlening wordt ingetrokken, vervalt ook de verschuldigdheid van de eigen bijdrage.

Er is een bijdrage verschuldigd zolang de maatwerkvoorziening wordt gebruikt of kan worden gebruikt. Als cliënt de beschikking heeft over een maatwerkvoorziening in natura, maar deze niet daadwerkelijk gebruikt, moet hij dus wel een eigen bijdrage betalen. Hierbij geldt dat de eigen bijdrage nooit hoger kan zijn dan de kostprijs van de voorziening.

Bij een periodieke pgb-verstrekking is de cliënt een eigen bijdrage verschuldigd over iedere periode waarin een pgb is verstrekt.

~~Lid 5: Als een persoon over een periode voor meerdere voorzieningen een eigen bijdrage is verschuldigd, dan komt de betaalde eigen bijdrage allereerst ten goede van de voorziening die incidenteel is verstrekt en waarvoor het college geen huur verschuldigd is. Op deze manier worden de kosten van deze voorziening als eerste "afbetaald".~~

In het vijfde lid is bepaald wat onder de kostprijs van een maatwerkvoorziening in natura en een pgb wordt verstaan. De kostprijs is bepalend voor de hoogte van de bijdrage in de kosten die de cliënt moet betalen. De bijdrage in kosten voor een maatwerkvoorziening mag niet hoger zijn dan de kostprijs. De cliënt betaalt dus niet meer dan de gemeente zelf verschuldigd is voor de maatwerkvoorziening. Indien aan een cliënt een pgb verstrekt is, is de kostprijs gelijk aan de hoogte van dat budget (lid 6)

In lid 7 staat vermeld dat de bijdrage in de kosten wordt opgelegd en geïnd door het CAK volgens de regels van het Uitvoeringsbesluit.

Artikel 4.4.2. Eigen bijdrage maatwerkvoorzieningen psychische en psychosociale problemen

Lid 1: De bijdrage voor verblijf in de opvang of beschermd wonen wordt vastgesteld op het toegestane maximumbedrag in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, met dien verstande dat de bijdrage niet meer bedraagt dan de kostprijs.

In lid 2 is geregeld dat de eigen bijdrage voor de opvang met verblijf of beschermd wonen ook blijft doorlopen bij tijdelijke afwezigheid van de cliënt. Immers, de cliënt houdt de beschikking over de plek/woonruimte binnen de opvang en ook de overige kosten voor de opvang blijven gewoon doorlopen, al maakt de cliënt er feitelijk geen gebruik van. Dit is vergelijkbaar met de situatie waarin

een persoon een huis huurt: ook dan zal hij de huur door moeten blijven betalen als hij op vakantie gaat of in een ziekenhuis wordt opgenomen.

Lid 3: De vaststelling en inning van eigen bijdragen voor maatwerkvoorzieningen is centraal belegd bij het CAK. Met één organisatie bestaat zicht op de eigen bijdragen die een cliënt of één huishouden moet betalen en wordt het mogelijk om die, waar nodig, te beperken en kan cumulatie worden voorkomen.

Artikel 4.5.1. Waardering mantelzorgers

Artikel 2.1.6 van de wet stelt dat het moet gaan om mantelzorgers van cliënten in de gemeente. Artikel 1.1.1 van de wet definieert een cliënt als een persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening, maatwerkvoorziening of pgb, of door of namens wie een melding is gedaan. Het gaat dus ook om mantelzorgers van cliënten die een hulpvraag hebben aangemeld, ook al is daar geen voorziening op basis van deze wet uitgekomen. Voorts is de woonplaats van de cliënt bepalend, zodat het dus ook mantelzorgers kan betreffen die in andere gemeenten wonen.

Lid 1: De gemeente Hengelo houdt de waardering voor mantelzorgers in stand, maar dan wel in de vorm van ondersteuning op maat. Dit houdt in dat ook de mantelzorger bij het onderzoek aan de “keukentafel” betrokken dient te worden. Niet alleen om te horen wat die mantelzorger bijdraagt aan de zorg, maar ook wat die daarbij zelf aan ondersteuning nodig heeft om die rol te (kunnen) blijven vervullen. Hiermee worden de mantelzorgers beter ondersteund en wordt voorkomen dat zij uitvallen.

Lid 2: Het college ziet daarom af van een vaste financiële tegemoetkoming of standaard waardering voor alle mantelzorgers.

Artikel 5.1.1. Kwaliteitseisen

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen. Die eisen zullen ook betrekking kunnen hebben op de deskundigheid van het in te schakelen personeel. De regering benadrukt in de memorie van toelichting op artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) dat de kwaliteitseisen die zijn vervat in de artikelen 3.1 e.v. van de wet en die zich rechtstreeks tot aanbieders richten, daarbij uitgangspunt zijn. De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van cliënten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning.

In het eerste lid zijn een aantal voor de hand liggende kwaliteitseisen uitgewerkt. In lid 2 is bepaald welke verdere eisen er zijn gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen. Het in het derde lid genoemde jaarlijkse cliëntervaringsonderzoek is verplicht op grond van artikel 2.5.1, eerste lid, van de wet.

Artikel 5.1.2. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Algemeen

Op 1 juni 2017 is het gewijzigde uitvoeringsbesluit Wmo 2015 in werking getreden. Er is een nieuw artikel 5.4 toegevoegd aan het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 dat tot doel heeft dat een gemeente een reële prijs betaalt voor een Wmo dienst, waarmee de aanbieder kan voldoen aan de gemeentelijke eisen van kwaliteit en continuïteit van deze dienst en de arbeidsrechtelijke verplichtingen aan de beroepskracht die deze dienst verleent aan de cliënt.

Lid 1: In dit artikel is geregeld dat het college voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4. van de wet, of een vaste prijs vaststelt of een reële prijs vaststelt die geldt als ondergrens voor een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde of die geldt als ondergrens voor de vaste prijs. In het geval het college een reële prijs vaststelt, is het mogelijk dat inschrijvers een hoger tarief dan de reële prijs neerleggen. Het is niet mogelijk een lagere prijs neer te leggen. Indien het college een vaste prijs vaststelt, dan zal het tarief voor de inschrijvers gelijk zijn aan de vaste prijs.

Lid 2: Bij het vaststellen van de prijs dient het college rekening te houden met de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet en met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. De invulling van de continuïteit van de hulpverleningsrelatie in financiële zin is nieuw voor de gemeenten. De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe had uitgevoerd over de overname van personeel. De gedachte is dat overname van personeel gemakkelijker verloopt indien de gemeente een reële prijs betaalt voor de opdracht.

Lid 3: Het college moet de vaste prijs of de reële prijs minimaal baseren op de in dit artikel genoemde kostprijscomponenten. De opsomming in dit lid is niet uitputtend. De gemeente kan er elementen aan toevoegen.

Lid 4 en 5: Deze leden zijn niet verplicht op grond van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 en zijn hier opgenomen ter wille van de leesbaarheid en de samenhang van het hele artikel 5.1.2.

Het vierde lid biedt het college de mogelijkheid om geen vaste of reële prijs te bepalen op basis van de genoemde kostprijscomponenten maar de bepaling van de hoogte van een reële prijs over te laten aan de inschrijvende partijen. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Het college bepaalt met welke derde hij een overeenkomst aangaat (vijfde lid). Hieronder wordt verstaan een aanbieder, te weten een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die jegens het college gehouden is een voorziening te leveren (zie artikel 1.1.1 van de wet en artikel 1 van de toelichting bij deze verordening). Het overeenkomen van contracten is het primaat van het college. Het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 treedt dan ook niet in de contractvrijheid van het gemeentebestuur. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Artikel 5.2.1. Klachtregeling en medezeggenschapsregeling

De gemeente is op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. In het eerste lid is een bepaling opgenomen over het gemeentelijke klachtrecht. Deze bepaling is niet verplicht op grond van deze wet en is hier opgenomen in het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van

cliënten te geven. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met de eenvoudige bepaling van het eerste lid worden volstaan.

In het tweede lid is een bepaling over klachten ten aanzien van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de wet).

In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een gesprek is gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan het ook gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitslating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder).

Het ligt voor de hand dat cliënten die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder deponeren. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open.

In het derde lid zijn een aantal instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot de afhandeling van klachten door aanbieders goed wordt uitgevoerd

Vanaf lid vier gaat het artikel over medezeggenschap van cliënten tegenover de aanbieder.

Voorheen moest de aanbieder voldoen aan de in de Wet klachtrecht cliënten en de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (Wmcz) gestelde regels. Onder de Wmcz werd inspraak tegenover de aanbieder reeds verwezenlijkt via de cliëntenraad. Onder de Wmo 2015 is het stellen van regels geheel aan gemeenten overgelaten.

In het vierde lid is dit uitgewerkt door te bepalen dat aanbieders een regeling voor medezeggenschap dienen vast te stellen. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een medezeggenschapsregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder b, van de wet).

In het vijfde lid zijn instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot medezeggenschap door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 5.2.2. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

In artikel 3.4, eerste lid, van de wet is bepaald dat de aanbieder bij de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening. In artikel 6.1 van de wet is bepaald dat het college personen aanwijst die zijn belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

In aanvulling op het bovenstaande regelt artikel 5.2.2. dat er door het college een regeling wordt opgesteld over het doen van meldingen en dat de toezichthoudend ambtenaar deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld. Overeenkomstig het vierde lid kan het college bij nadere regels bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Artikel 5.3.1. Inspraak en medezeggenschap

Lid 1 en 2 geven uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de wet.

Lid 3: Het college betreft een adviesraad bij de uitvoering van het beleid maatschappelijke ondersteuning.

Lid 4: De adviesraad adviseert over 3 beleidsvelden, namelijk jeugd, Wmo en Werk en inkomen.

Lid 5: Het doel van de adviesraad is om inwoners op een gestructureerde manier te betrekken bij de beleidsontwikkeling, beleidsuitvoering en beleidsevaluatie van de Wmo om zo bij te dragen aan de totstandkoming of verbetering van dit beleid.

Artikel 5.3.2. Right to Challenge

Artikel 2.6.7 lid 1 Wmo 2015 maakt het mogelijk dat ingezetenen en maatschappelijke initiatieven in aanmerking komen voor het uitvoeren van taken op grond van de Wmo 2015. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald welke eisen gelden voor het door ingezetenen en maatschappelijke initiatieven laten uitvoeren van taken van het college en op welke wijze en aan de hand van welke criteria de effecten worden geëvalueerd. Hiermee wordt het, naar Brits voorbeeld, mogelijk dat een 'right to challenge' wordt toegepast. Het College hecht veel waarde aan initiatieven van inwoners en wil graag dat deze initiatieven ook tot uiting komen. Daarom moeten inwoners de gemeente kunnen uitdagen om (een deel van) de maatschappelijke ondersteuning, beter uit te voeren dan de gemeente dat doet. of de door de gemeente gecontracteerde maatschappelijke partners. Door deze mogelijkheid ook in de verordening om te nemen onderstreept het College het belang van inwoners die initiatief nemen.

Artikel 6.1. Nieuwe feiten en omstandigheden

Dit artikel is een herhaling van hetgeen vermeld staat in artikel 2.3.8 van de wet.

Artikel 6.2. Opschorting betaling uit het pgb

Met dit artikel wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, in combinatie met artikel 2, vierde lid, aanhef en onder f, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015, en wordt beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb naar aanleiding van een declaratie een beter instrument dan beëindiging of weigering (op grond van artikel 2, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015) of zelfs intrekken of herzien van het verleningsbesluit (op grond van artikel 2.3.10 van de wet). Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de toekenningbeschikking.

Om deze redenen is de mogelijkheid voor het college om de SVB te verzoeken over te gaan tot opschorting aan de verordening toegevoegd. Het college kan een verzoek enkel doen als een ernstig vermoeden is gerezen dat:

- 1) de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid,
- 2) de cliënt niet voldoet aan de aan het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden, of
- 3) de cliënt het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt.

Van de onder 2 genoemde omstandigheid is ook sprake als de cliënt niet langer voldoende in staat is op eigen kracht, dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren, en als niet langer

~~is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt. Uiteraard moet het college het verzoek goed motiveren en – met inachtneming van de daarvoor geldende regels – de SVB van voldoende informatie voorzien op grond waarvan de SVB over kan gaan tot deugdelijke besluitvorming ten aanzien van het al dan niet nemen van een besluit tot opschorting.~~

~~Verder kan er voor ten hoogste dertien weken worden opgeschort. Hierbij is aansluiting gezocht bij de termijn zoals deze ook wordt gehanteerd in artikel 4:56 van de Awb en onder de Wet langdurige zorg.~~

~~In lid 2 is de mogelijkheid tot opschorting ook van toepassing verklaard op de situatie dat een client langdurig (meer dan 8 weken) opgenomen is in een instelling of ziekenhuis.~~

~~Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van dit verzoek. Zie artikel 6:3 van de Awb: voorbereiding op eventueel intrekken of herzien.~~

Artikel 6.3. Herziening of intrekking

Lid 1 is een herhaling van hetgeen al in de tekst van de wet is opgenomen (artikel 2.3.10).

Lid 2 is een ‘kan’ bepaling. Een pgb wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de beslissing tot het verstrekken van het pgb nog geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken. Deze bepaling is te zien als een verbijzondering van de bepaling in het lid 1, onder d (dat tevens op maatwerkvoorzieningen (in natura) ziet).

Artikel 6.4. Terugvordering

~~Dit artikel is een herhaling van artikel 2.4.1 van de wet.~~

In artikel 2.4.1 tot en met 2.4.4 van de wet zijn regels voor het verhaal van kosten opgenomen en is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte maatwerkvoorziening of pgb. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen. Uit de memorie van toelichting op artikel 2.4.1 (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 157) wordt duidelijk dat daarnaast de mogelijkheid blijft bestaan om maatwerkvoorzieningen terug te vorderen; ‘omdat het niet in alle gevallen mogelijk is een al genoten maatwerkvoorziening terug te vorderen, kan het college de waarde van de genoten maatwerkvoorziening uitdrukken in een bedrag dat voor terugvordering in aanmerking komt.’

In het tweede lid is een bepaling opgenomen waardoor het college de mogelijkheid heeft een maatwerkvoorziening of een pgb terug te vorderen als vastgesteld is dat de kwaliteit van de geleverde zorg niet voldoet aan de kwaliteitseisen van de wet en /of de verordening. De kwaliteitseisen staan vermeld in artikel 5.1.1. van de Verordening en zijn verder uitgewerkt in artikelen 2.4.5. en 3.3 van de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning. Zo kan er bijvoorbeeld teruggevorderd worden als blijkt dat de professional niet beschikt over de juiste kwalificaties (erkend diploma), het type zorg niet aansluit bij de ondersteuningsbehoefte (niet cliëntgericht), enzovoort.

In het derde lid is dan ook een bepaling opgenomen die het college de bevoegdheid geeft tot terugvordering van in eigendom en in bruikleen verstrekte voorzieningen.

De artikelen 6.1., 6.2. en 6.3. betreffen een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld

voor de bestrijding van ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Met opname van de wettekst in de artikelen 6.1., 6.2. en 6.3. van de verordening wordt beoogd een compleet beeld te geven van de regels voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Artikel 6.5. Onderzoek naar besteding van pgb

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van de pgb's.

Artikel 7.1. Intrekking oude verordening

In dit artikel wordt de oude verordening ingetrokken.

Artikel 7.2. Overgangsbepalingen

In het eerste lid is bepaald dat besluiten die berusten op bepaalde artikelen van de in te trekken verordening, voortaan berusten op de overeenkomstige artikelen van de nieuwe verordening. Dit wordt omhangen genoemd. De besluiten hangen voortaan aan de nieuwe verordening.

In het tweede lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de nieuwe verordening.

In het derde lid is voor lopende bezwaarschriften bepaald dat deze volgens de nieuwe verordening worden afgedaan.

Artikel 7.3. Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening.

Artikel 7.4. Citeertitel

Dit artikel legt vast hoe de verordening moet worden aangehaald.

RAADSBESLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2418272	Pleiter, Albert-jan	MID-FIN	Mariska ten Heuw
ONDERWERP			
2e wijziging van de beleidsbegroting 2019			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGelo BESLUIT:

de 2e wijziging van de Beleidsbegroting 2019 vaststellen.

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

De 2e wijziging van de Beleidsbegroting 2019 betreft de verwerking van de financiële gevolgen van diverse besluiten van de raad en het college in de Beleidsbegroting 2019. Bovendien betreft het enkele technische aanpassingen, die budgettair neutraal verlopen.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGelo,**DATUM**

De griffier

De voorzitter

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
2418272	Pleiter, Albert-Jan	MID-FIN	
ONDERWERP			
2e wijziging van de beleidsbegroting 2019			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

Verwerking financiële gevolgen van raads- en collegebesluiten in de Beleidsbegroting 2019 alsmede enkele technische aanpassingen en correcties.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

In de 2e wijziging zijn verwerkt alle op de agenda van de raad voorkomende voorstellen met financiële gevolgen voor de programma's van de Beleidsbegroting 2019. Ook de gevolgen van eerdere raadsbesluiten en van collegebesluiten, die niet via een afzonderlijk voorstel aan de raad worden voorgelegd, zijn in deze wijziging opgenomen. Specifiek in deze wijziging zijn de financiële gevolgen van de 1^e Berap 2019, de budgetoverheveling 2018-2019 en de meicirculaire 2019 verwerkt.

Tenslotte zijn ook enkele technische aanpassingen en correcties van de begroting in deze wijziging verwerkt, die in totaliteit budgettair neutraal verlopen. Voor de verdere inhoud wordt verwezen naar de financiële aspecten in het raadsvoorstel.

BESPREEK- EN BESLISPUNTEN

n.v.t.

FINANCIËLE ASPECTEN

Progr	Taak-veld	Omschrijving	Reg. nr.	Lasten (x 1.000)	Baten (x 1.000)
1		Veiligheid			
	1.1	1e Berap Bijdrage VRT	2370697	-15	
	1.2	Budgetoverheveling 2018 Bommenkaart	2329443	30	
				15	0
2		Verkeer, vervoer en waterstaat			
	2.1	Budgetoverheveling 2018 Onderhoud wegen stedelijk niveau	2329443	175	
	2.1	1e Berap o.a. Prorail, Openbare verlichting en herijking Regio Twente	2370697	15	
	2.1	1e Berap lagere subsidies verkeersveiligheid	2370697	-25	22
	2.1	1e Berap Herijking bijdrage Regio Twente Verkeersadviezen	2370697	48	
				213	22
3		Economie			

3.1	1e Berap Herijking bijdrage Regio Twente naar taakvelden	2370697	137	
3.3	1e Berap lagere kosten en inkomsten markt en bijstelling BiZ	2370697	-25	50
3.4	1e Berap Herijking bijdrage Regio Twente naar taakvelden Ez acquisitie & promotie	2370697	57	
3.4	1e Berap toenemende kosten en teruglopende kermisgelden	2370697	-31	96
			138	146
4	Onderwijs			
4.2	1e Berap kosten leegstand onderwijsgebouwen	2370697	-17	
4.3	1e Berap lagere kosten leerlingenvervoer en hogere kosten en bijdragen Onderwijs achterstandsbeleid	2370697	876	-1.020
			859	-1.020
5	Sport, cultuur en Recreatie			
5.1	Mei circulaire 2019 Sportaccord	2394063	15	
5.2	1e Berap Bijraming huren sporthallen en schoonmaak en kosten openstelling kunstgrasvelden	2370697	176	-74
5.3	1e Berap Correctie index onderhoud schouwburg en bijraming uitgaven en inkomsten WAK	2370697	-3	-5
5.4	1e Berap uitgaven cultuurregio	2370697	52	-52
5.7	1e Berap Herijking bijdrage Regio Twente en herstel 2 speeltuinen inclusief liquidatie saldo stichting	2370697	76	-20
			316	-151
6	Sociaal Domein			
6.1	1e Berap o.a. Wo & Jeugd, mantelzorg, verwarde personen en sociaal medische indicaties	2370697	524	
6.2	1e Berap extra inhuur	2370697	672	
6.3	1e Berap o.a. lager bijstandslasten en Buig budget en bijstelling begroting ROZ	2370697	-2233,34	2112,225
6.3	Budgetoverheveling 2018 Minimabeleid Kind pakket	2329443	200	
6.3	Herschikking interne verrekeningen ROZ	int	-92	110
6.4	19054 Mei circulaire 2019 Beschut wonen IU participatie WSW	2394063	599	
6.4	1e Berap bonus beschut wonen	2370697	14	
6.5	1e Berap o.a. inburgering 2019 en kansen kwetsbare groepen	2370697	163	-185
6.5	Budgetoverheveling 2018 Innovatie trajecten	2329443	19	
6.5	Budgetoverheveling 2018 Perspectiefjaar Werkloze jongeren	2329443	125	
6.5	Budgetoverheveling 2018 Inburgeringstrajecten	2329443	139	
6.5	Correctie Financiering Projectleider GGZ & werk en regio	1e wijz	41	-41
6.6	1e Berap Woonvoorzieningen	2370697	-200	
6.7	1e Berap o.a. Huishoudelijke ondersteuning, WMO, zelfstandig wonen, zelfstandig leven etc.	2370697	3.857	-179
6.7	Herschikking interne verrekeningen ROZ	int	-1	-17
6.8	1e berap jeugdbescherming	2370697	550	

			4.378	1.801
7	Volksgezondheid en milieu			
7.1	1e Berap Herijking bijdrage Regio Twente naar taakvelden	2370697	166	
7.1	SD naar nieuwe zorgproducten 2019	bn	7.676	
7.2	SD naar nieuwe zorgproducten 2019	bn	-7.676	
7.3	1e Berap afval: hogere lease kosten en extra kosten toezicht	2370697	113	-113
7.4	1e Berap kosten ODT en sociaal plan ODT	2370697	384	
7.4	Budgetoverheveling 2018 Duurzaamheid	2329443	31	
			694	-113
8	Volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en stedelijke vernieuwing			
8.3	1e Berap integraal actieplan Binnenstad en restant stadarrangement	2370697	493	-243
8.3	Budgetoverheveling 2018 invoering ODT	2329443	190	
8.3	Budgetoverheveling 2018 Stadsvernieuwing activiteiten	2329443	101	
			785	-243
9	Bestuur en ondersteuning			
	Bestuurlijke samenwerking:			
0.10	1e Berap herijking bijdragen Regio Twente	2370697	-352	
	Burgerzaken			
0.4	Meicirculaire waterschapsverkiezingen	2394063	57	
	Aanpassing van de Sectorbudgetten:			
	Middelen			
0.4	1e Berap nieuwe aanbieder Arbo	2370697	90	
	Dienstverlening / communicatie			
0.4	Uitbreiding capaciteit inkoop	2280788	70	
	Treasury			
0.5	1e Berap bijstelling kapitaallasten	2370697	-550	
0.5	1e Berap hoger dividend m.n. Twence en BNG	2370697		-485
	Belastingen			
0.6	1e Berap verlaging fiscale parkeeropbrengsten	2370697		10
	Algemene uitkering en overige uitkeringen Gemeentefonds			
0.7	Nadeel gemeentefonds def. bijstandsontvangers	2370697		34
0.7	Meicirculaire 2019 extra inkomsten	2394063		-3.876

0.7	Meicirculaire 2019 Integratie uitkering Jeugd 18+ voorgedij en participatie	2394063		-895
Overige baten en lasten				
0.8	1e Berap onvoorzien speeltuinen	2370697	-28	
0.8	1e Berap Binnenstad	2370697	-250	
0.8	1e Berap Verwachte bijdrage statushouders mei circulaire	2370697	-137	
0.8	1e Berap WMO deel nieuw	2370697	-389	
0.8	1e Berap uitkering Jeugd	2370697	-327	
0.8	Meicirculaire afwikkeling stelposten	2394063	-1.353	
0.8	Meicirculaire Stelpost prijscompensatie	2394063	750	
0.8	Meicirculaire Stelpost leeftijdsgrens gezinshulp	2394063	11	
0.8	Meicirculaire Stelpost faciliteit	2394063	245	
0.8	opvangcentra/statushouders/taalniveau			
0.8	Meicirculaire Stelpost gezond in de stad	2394063	24	
0.8	Meicirculaire Stelpost nieuwe begeleiding	2394063	58	
0.8	Meicirculaire Stelpost Wajong	2394063	28	
0.8	Meicirculaire Correctie Stelpost WMO	2394063	517	
0.8	Meicirculaire Correctie Stelpost Jeugd	2394063	423	
0.8	1e Berap lagere opbrengst lichtmastreclame	2370697		25
0.8	Uitbreiding capaciteit inkoop	2280788	-70	
9.9	1e Berap resultaat	2370697	-1.369	
0.11	Meicirculaire saldo	2394063	1.397	
			-1.155	-5.188

Verrekeningen met Reserves

Dotatie in de Algemene Reserve				
0.10	Meicirculaire extra middelen Jeugdhulp	2394063	2.000	
Onttrekking uit Algemene Reserve				
0.10	1e Berap Innovatie WMO & Jeugd	2370697		-2.453
0.10	Budgetoverheveling 2018 via Algemene Reserve	2329443	-1.011	
Reserve onderwijs:				
0.10	1e Berap lagere onttrekking scholen	2370697		18
Onttrekking uit reserve Bodemsanering				
0.10	1e Berap Enschedesestraat	2370697		-50
			989	-2.485

Totaal Generaal

7.233

-7.233

BIJLAGE(N)

2^e wijziging Beleidsbegroting 2019

Dit raadsadvies is vastgesteld door het college van B & W van Hengelo.

BIJLAGE I**BETREFT:** VASTSTELLING 2E WIJZIGING BELEIDSBEGROTING 2019**DATUM RAADSBSLUIT:**

Nr	Programma	Lasten per programma			Baten per programma			Resultaat voor bestemming		
		primitief	wijziging	Na wijz.	primitief	wijziging	Na wijz.	primitief	wijziging	Na wijz.
1	Veiligheid	8.271	15	8.286	102	0	102	8.169	15	8.184
2	Verkeer, vervoer en waterstaat	9.676	213	9.889	945	-22	923	8.731	235	8.966
3	Economie	6.440	138	6.578	5.727	-146	5.581	713	284	997
4	Onderwijs	11.540	859	12.399	1.850	1.020	2.871	9.690	-161	9.529
5	Sport, cultuur en Recreatie	22.706	317	23.023	3.857	151	4.008	18.849	166	19.015
6	Sociaal Domein	132.002	4.378	136.380	45.439	-1.800	43.639	86.563	6.178	92.742
7	Volksgezondheid en milieu	21.942	694	22.636	20.433	113	20.546	1.509	581	2.090
8	Volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en stedelijke vernieuwing	28.099	785	28.884	25.052	243	25.295	3.047	542	3.589
9	Bestuur en ondersteuning	52.930	-1.155	51.775	186.429	5.189	191.617	-133.499	-6.344	-139.843
Totaal Taakvelden		293.606	6.244	299.850	289.834	4.748	294.582	3.772	1.496	5.269
Mutaties reserves										
980	toevoegingen reserve	11.036	989	12.025				-11.036	989	-10.047
980	Onttrekking reserves				14.808	2.485	17.293	14.808	-2.485	12.323
Resultaat na bestemming		304.642	7.233	311.875	304.642	7.233	311.875	0	0	0